

Kročimo zajedno na putu službe

Institut Ruhi

Knjiga 7

Kročimo zajedno
na putu službe

Institut Ruhi

Knjige u seriji:

Navedeni su trenutno raspoloživi naslovi koje je osmislio Institut Ruhi. Namjera je da se knjige koriste kao glavni slijed te ajeva u sustavnom naporu da se poveća sposobnost mladih i odraslih da služe svojim zajednicama. Institut Ruhi također razvija slijed te ajeva koji proizlaze iz treće knjige u seriji namijenjene obuci u itelja Bahá'í satova za djecu, kao i još jedan slijed iz Knjige 5 namijenjen osposobljavanju animatora za grupe mladih i odraslih. Oni su također navedeni u donjem popisu. Treba napomenuti da je popis podložan promjenama kako raste iskustvo na polju djelovanja, i dodatni naslovi će biti pridodani kako određeni broj nastavnih elemenata koji su trenutno u razvoju dosegne stupanj na kojem oni mogu postati dostupni široj javnosti.

- Knjiga 1 *Promišljanja o životu duha*
- Knjiga 2 *Ustati na službu*
- Knjiga 3 *Predavanje satova za djecu, 1. stupanj*
Podučavanje dječjih satova, Razred 2 (izvedeni tečaj)
Podučavanje dječjih satova, Razred 3 (izvedeni tečaj)
Podučavanje dječjih satova, Razred 4 (izvedeni tečaj)
- Knjiga 4 *Dvojne Objave*
- Knjiga 5 *Oslobađanje snaga mlade mladeži*
Početni impuls: Prvi izvedeni tečaj Knjige 5
Krug proširenja: Drugi izvedeni tečaj Knjige 5
- Knjiga 6 *Poučavanje Stvari Božje*
- Knjiga 7 *Kročimo zajedno na putu službe*
- Knjiga 8 *Bahá'u'lláhova Pogodba*
- Knjiga 9 *Stjecanje povijesne perspektive*
- Knjiga 10 *Izgradnja živahnih zajednica*
- Knjiga 11 *Materijalna sredstva*
- Knjiga 12 *Obitelj i zajednica*
- Knjiga 13 *Uključivanje u društveno djelovanje*
- Knjiga 14 *Sudjelovanje u javnom diskursu*

Copyright © 2026 Ruhi Foundation, Kolumbija. Sva prava pridržana.
Izdanje na hrvatskom jeziku 2.1.1.PE objavljeno u travnju 2026.

Copyright © 2001; 2024 Ruhi Foundation, Kolumbija. Sva prava pridržana.
Izdanje na engleskom jeziku 1.1.1.PE objavljeno u svibnju 2001.
Izdanje na engleskom jeziku 2.1.1.PE objavljeno u veljaci 2024.
ISBN 978-628-95545-8-8

Ruhi Institute
Cali, Colombia
E-pošta: instituto@ruhi.org
Web stranica: www.ruhi.org

Bahá'í zajednica Hrvatske
Zagreb, Croatia]
E-pošta: institut@bahai.hr
Web stranica: www.bahai.hr

Sadržaj

Nekoliko promišljanja za tutora	v
Duhovna dinamika napredovanja na putu službe	1
Služba u svojstvu tutora tečajeva Instituta	35
Promicanje umjetnosti na lokalnoj razini	131

Nekoliko promišljanja za tutora

Podizanje nove civilizacije, prosperitetne i materijalno i duhovno, zahtijeva sve veći kapacitet pojedinaca, institucija i zajednica da se oslone na moći izgradnje društva svojstvene Bahá'í učenjima. Poboljšanje tog kapaciteta najvažniji je cilj glavnog slijeda tečajeva Ruhi instituta. Uvidi u različite dimenzije ovog kapaciteta, i kako se ona može njegovati, traže se iz dva primarna izvora: iz oceana Bahá'u'lláhovog Otkrivenja i iz iskustva stvorenog diljem svijeta omogućavanjem sve većem broju ljudi da sudjeluju u njegovom blagu i ponude svoje životodavne vode svima oko sebe. Oni koji služe kao tutori tečajeva donose svojim naporima ne samo znanje koje su stekli proučavanjem, već i svoje iskustvo u obavljanju djela službe koja tečajevi postavljaju – djela službe koja nastoje pokrenuti proces individualne i kolektivne transformacije na lokalnoj razini. I, ni u jednom trenutku njihovo sudjelovanje u ovom procesu ne postaje važnije nego ovdje, u Knjizi 7, gdje će tutor, pomažući drugima da preuzmu ovaj čin službe, uključiti sudionike u istraživanje puta koji je on ili ona dobro upoznao kroz kontinuirano iskustvo u hodanju njime.

Ovo istraživanje započinje usredotočivanjem na prirodu duhovnog rasta potaknutog službom – predmetom prve cjeline, „Duhovna dinamika napredovanja na putu službe”. Cjelina predstavlja niz ideja koje će sudionicima omogućiti da razmisle o procesu duhovne transformacije u kojoj su se upustili u prepoznavanje Bahá'u'lláha i ustajanje kako bi služili Njegovoj Stvari i čovječanstvu: stanje srca koje je okrenuto prema Suncu Istine, kapacitet kojim smo svi obdareni da upoznamo Boga i da odražavamo Njegove odlike, snagu Božje ljubavi koja oživljava naše živote i prosvjetljenje koje primamo iz poslušnosti Njegovim zapovijedima, sigurnost koju dobivamo iz Njegovog znanja i vjere te sigurnosti koja nas prisiljava na djelovanje, osjećaj nade koji mora obilježiti naša srca i čeznutljivu želju da postignemo Njegovu namjeru koja ih mora potaknuti, potrebu da uložimo napor i žrtvujemo se, i stanje radosti koje mora ubrzati naše korake.

Za sudionike, proučavanje cjeline povećat će njihovu svijest o konceptu koji im je već dobro poznat – da je u području službe svatko od nas u stanju ostvariti svoj Bogom dani potencijal i pridonijeti poboljšanju društva. Na dubljoj razini, trebali bismo shvatiti da smo, ulazeći u ovo polje, potaknuti prema stanju služenja, stanju u kojem su „bivanje” i „djelovanje” potpuno spojeni, onom koje poziva snage čistoće i znanja, vjere i poslušnosti, nade i čežnje, žrtve i radosti. Hodanje stazom službe u takvom stanju stvara dinamičnu interakciju između sila latentnih u ljudskoj duši i moćnih sila koje je dolazak Bahá'u'lláhovog Otkrivenja oslobodio. Kao mladi tutori, sudionici moraju ići dalje kako bi prepoznali da upravo ta dinamika oblikuje naše odnose dok zajedno koračamo stazom, koja učvršćuje našu odlučnost i povećava naše kapacitete pojedinačno i kolektivno.

Promišljajući o toj duhovnoj dinamici, sudionicima se pruža prilika da ispitaju kako obrazovni pristup Ruhi instituta i njegovih tečajeva omogućuje pojedincima da napreduju na tom putu – ispit koji čini jezgru sljedeće cjeline, „Služba u svojstvu tutora tečajeva Instituta”. Odjeljak 15 ukratko opisuje ovaj pristup, navodeći neka razmišljanja koja su dovela do njegovog razvoja i dotičući se nekih njegovih središnjih koncepata – težnje za dvostrukom moralnom svrhom, istodobnog sudjelovanja u proučavanju i djelovanju, jačanja sposobnosti – koncepata koji su temelj sadržaja tečajeva i određuju način na koji će se hodati putem službe. Odjeljci koji slijede zatim razmatraju, svaki zauzvrat, prvih šest knjiga glavnog slijeda u nastojanju da rasvijetle pedagoška načela koja uređuju kurikulum i pomognu sudionicima da steknu dublje razumijevanje onoga što materijali nastoje postići. U tu svrhu, ovi ključni odjeljci uvelike se oslanjaju na uvodne napomene svake knjige, „Nekoliko promišljanja za tutora”.

U vođenju sudionika kroz ovaj središnji dio cjeline, tutor ne bi trebao podcjenjivati njegovu važnost. Izvadci iz uvodnih napomena i vježbe koje ih prate u određenoj će mjeri poslužiti kao sredstvo sudionicima za analizu sadržaja knjiga koje su već proučavali i promišljanje o činovima službe koje potiču. Ali, što je još važnije, trebali bi prepoznati neke od karakteristika koje razlikuju obrazovni proces koji služi Stvari i čovječanstvu kao svom organizacijskom načelu. Ono što bi im se trebalo isticati je uloga koja se dodjeljuje poticanju razumijevanja i razvijanju duhovnih kvaliteta u ovom procesu. Pažnja posvećena osiguravanju da ova dva imperativa idu ruku pod ruku odvaja obrazovni proces koji je osmislio Institut od tečajeva koji se usko usredotočuju na obuku u vještinama, prenoseći samo znanje i informacije koje obavljanje određenih zadataka zahtijeva.

Sudionici će lako vidjeti kako je ova tema utkana u raspravu o prvih šest knjiga, poduzetih od odjeljka 16 do odjeljka 26, a tutor bi trebao biti spreman pomoći im da shvate kako toliko drugih karakteristika obrazovnog procesa iz toga proizlazi. Među tim karakteristikama postoji nekoliko koje će tutor posebno htjeti imati na umu.

Prvo, ono što bi trebalo postati jasno jest da je život posvećen potrazi za dvostrukom moralnom svrhom onaj koji je usredotočen na Boga i Njegovo Otkrivenje. To je, zapravo, glavni potisak iza strukture i sadržaja slijeda tečajeva – očigledan već u Knjizi 1. Posvećena buđenju u onima koji je proučavaju osjećaja svog pravog identiteta – identiteta onoga koji hoda putom službe – knjiga započinje fokusiranjem sudionika na Svete spise i na napore potrebne za njihovo razumijevanje i primjenu u njihovim životima. Samo u tom svjetlu ona usmjerava njihovu pozornost na život duha i hranu koju njihove duše primaju kroz molitvu i zajedništvo s Njim. Može se zamisliti da bi obrazovni proces koji nastoji podići svijest na ovaj način bio prikladniji za pomoć pojedincima da utišaju „uporno ja” nego onaj koji podstiče produljenu introspekciju kao primarni kanal za oslobađanje duhovnih moći koje su im na raspolaganju.

Drugo, ovi odjeljci trebali bi služiti za isticanje središnje važnosti koja se daje izgradnji kapaciteta u obrazovnom procesu. Da se ovaj proces bavi i znanjem – konkretno, znanjem o Bahá'u'lláhovom Otkrivenju – i praksom treba doći u oštar fokus. Doista, njegova učinkovitost u podizanju kapaciteta prvenstveno se oslanja na njegovu sposobnost da u potpunosti iskoristi uzajamnu interakciju između njih: novi uvidi stvaraju se kada se razumijevanje postignuto kroz proučavanje obogaćuje u svjetlu prakse, a stalni angažman u djelima službe povećava žed za

znanjem i potiče želju za traženjem unutarnjih značenja skrivenih u Spisima vjere. Naglasak stavljen na izgradnju kapaciteta čini obrazovni proces drugačijim od različitih vrsta produbljivanja napora koji su se pojavili tijekom godina i koji se, sami po sebi korisni, općenito usredotočuju na proučavanje Spisa u izolaciji od djelovanja. Ovdje se, umjesto toga, stjecanje znanja provodi u kontekstu dvostruke svrhe da se brine o vlastitom duhovnom i intelektualnom rastu te da doprinese preobrazbi društva. Stoga se napredak pojedinca i napredak kolektiva spajaju u jedan pokret prema naprijed.

Treće, istraživanje bi trebalo rasvijetliti prirodu sposobnosti razvijenih u hodu stazom službe – kako one ne samo da grade jedna na drugoj, već su i međusobno povezane. Koncept „sposobnosti”, naravno, predstavljen je sudionicima u Knjizi 2, gdje su ohrabreni da podignu svoj kapacitet pokretanja i održavanja smislenih i poticajnih razgovora. Oni će steći intuitivni osjećaj o tome što ovaj pojam podrazumijeva kroz proučavanje te knjige, a njihovo uvažavanje njezina značaja povećat će se kako im se pomaže u Knjizi 3, kao potencijalnim učiteljima male djece, u razumijevanju određenih temeljnih obrazovnih koncepata, u promišljanju o uključenim duhovnim kvalitetama i stavovima te u vježbanju potrebnih vještina i sposobnosti. Također će vidjeti kako je proučavanje svakog od sljedećih tečajeva doprinijelo daljnjem povećanju kapaciteta, razmjerno širenju opsega službe kojom su se bavili.

Sada će, kao mladi tutori, po prvi put imati priliku eksplicitno razmišljati o konceptu „sposobnosti”. Ovdje bi trebali shvatiti da razvoj sposobnosti, kako je zamišljen u obrazovnom procesu, uključuje napredovanje u skupu međusobno povezanih odlika – u razumijevanju pojmova, u stjecanju duhovnih kvaliteta, u formiranju odgovarajućih navika i stavova te u izoštavanju određenih vještina i sposobnosti. Razmišljanje o sposobnostima na ovaj način poziva sudionike da razlikuju koncept koji se ovdje koristi od načina na koji se koristi u svakodnevnom jeziku. Biti sposoban učiniti nešto, u svakodnevnom govoru, može se odnositi na bilo što od, recimo, pečenja kruha do služenja kao animator skupine mlađe mladeži. Koncept ostvaruje svoje namjeravano značenje samo u slučaju potonjeg, jer biti sposoban služiti kao animator zahtijeva zviježde određenih odlika iz svake od gore navedenih kategorija. U identificiranju klastera sposobnosti, kao i onih odlika koje su im najvažnije, Ruhi institut je izbjegao njihovo precizno mapiranje; rano je odlučio da bi to imalo suprotan učinak. Smatralo se da bi bilo dovoljno da obrazovni proces bude svjestan potrebe za razvojem potrebnih odlika na način koji bi sudionicima omogućio da provode sve složenije činove službe za napredak svojih zajednica.

To je, dakle, usko povezano s drugom točkom. Činovi službe koji se obrađuju u glavnom slijedu tečajeva obavljaju dvije istovremene funkcije: dok se u sve većoj mjeri razvijaju sposobnosti pojedinca, činovi službe osiguravaju da njegovi napori pomognu u širenju i jačanju živih obrazaca života u zajednici. Prema tome, prvi čin na putu službe – dijeljenje molitvi i razmišljanje o njima s drugima, osobito s obiteljima – ne smije se zanemariti nakon što se stekne neko iskustvo nakon proučavanja Knjige 1. Niti se prestaje posjećivati domove u svom selu ili susjedstvu nakon neke prakse u istraživanju produbljivanja tema s obiteljima, kao što je predloženo u Knjizi 2. Pojedinaac, poduprt energijama rastuće jezgre predanih prijatelja, nastavlja stjecati sve više iskustva,

napredujući u odgovarajućim sposobnostima dok to čini i pomaže na taj način tkati tkivo svrsishodne zajednice kroz kontinuirani angažman i zrelost iskustva.

Za tutora Knjige 7, gore navedene misli trebale bi pomoći u olakšavanju plodne rasprave oko jezgre druge cjeline. Iako bi trebalo posvetiti dovoljno vremena proučavanju relevantnih odjeljaka, također treba imati na umu da će im se sudionici vjerojatno vraćati iznova i iznova dok vrše ovaj čin službe. Naravno, uvodne napomene za svaku knjigu, „Nekoliko promišljanja za tutora”, same po sebi bit će im najvažniji resurs dok nastoje steći daljnji uvid u prirodu obrazovnog procesa, procesa koji će se tako odlučno oslanjati na njihov doprinos njegovom stalnom razvoju.

S tim u vezi, za tutora će biti dobro da ima na umu cjelokupnu strukturu cjeline te jasnu ideju o tome što prethodi i slijedi ove središnje odjeljke. Kako bi se postavili temelji za ispitivanje koje se tamo provodi, u prvom dijelu cjeline obrađene su dvije bitne teme. Od odjeljka 2 do odjeljka 9 istražuje se tema motivacije, a od odjeljka 10 do odjeljka 14 raspravlja se o temi sudjelovanja.

Što se tiče prethodnog, cjelina predlaže da, bez obzira na druge čimbenike koji mogu biti uključeni, razumijevanje je najveći od svih motivatora. U mjeri u kojoj je obrazovni proces u stanju njegovati razumijevanje, tada će uspjeti dodirnuti korijene motivacije koji leže duboko u ljudskoj duši. Odjeljak 5 daje izvadak iz uvoda u Knjigu 1 koji opisuje svrhu njezine prve cjeline, „Razumijevanje Bahá’í Spisa”. Pritom vodi ambicioznog tutora kroz razmišljanje o konceptu razumijevanja, posebno jer se odnosi na Spise kao izvor istinskog znanja. Vježbe u tom odjeljku pomoći će polaznicima da cijene različite dimenzije razumijevanja za koje se tečajevi nadaju da će unaprijediti i bit će im važno imati te dimenzije na umu kada se na kraju upuste u proučavanje tečajeva sa skupinom prijatelja. Međutim, nikada ne bi trebalo pokušati primijeniti ideje o kojima se raspravlja previše usko. Sam Ruhi institut, razmišljajući o tome kako obrazovni proces može njegovati razumijevanje, izbjegavao je bilo kakav formalni pristup. Umjesto toga, stavio je povjerenje u potencijal sudionika da postignu sve veće i veće razumijevanje neiscrpnog značenja sadržanog u Svetoj Riječi dok je proučavaju, dok je nastoje primijeniti na poboljšanje vlastitih pojedinačnih života i života svoje zajednice, te, u konačnici, dok joj dopuštaju da oblikuje njihove misli i djela.

Što se tiče pitanja „sudjelovanja”, to je dubok pojam koji je temelj cijelog slijeda tečajeva. Uostalom, svaki obrazovni proces koji se bavi podizanjem kapaciteta za izgradnju svjetske civilizacije koju je zamislio Bahá’u’lláh, čija su učenja namijenjena cijelom čovječanstvu, nužno bi morao zauzeti pristup koji je participativan u prirodi. Odjeljak 10 govori o tome što to znači za dinamiku poučavanja i učenja predviđenu u predmetima, a odgovarajuću pozornost treba posvetiti navedenim točkama. Tečajevi su osmišljeni tako da svakom pojedincu omoguće da preuzme odgovornost za vlastito učenje. Zamišljeni razgovori u odjeljcima 12 i 14, koji ističu neke od učinaka ovog participativnog pristupa za tutora, trebali bi povećati uvažavanje jednostavnosti kojom treba pristupiti proučavanju tečajeva. Oni bi također trebali podići svijest o opasnostima koje su svojstvene pribjegavanju tehnikama za izazivanje željenog sudjelovanja i dopuštanju da imaju prednost nad smislom. Poteškoća ne leži samo u količini energije i resursa koji se mogu potrošiti u potrazi za tehnikama, već, što je još važnije, u tome kako oslanjanje na njih smanjuje učinkovitost proučavanja u postizanju svog glavnog cilja – poboljšanja razumijevanja. Iako je istina da određene

jednostavne tehnike ponekad mogu biti korisne za određene svrhe, ambiciozni tutori trebali bi prepoznati da će im u konačnici njihovo poznavanje sadržaja tečajeva, uključujući djela službe koja daju, pomoći u stvaranju potrebne dinamike poučavanja i učenja.

Nakon što je obradila koncept sudjelovanja koji se odnosi na proučavanje kolegija, cjelina se prirodno kreće prema istraživanju glavnog slijeda u gore navedenim središnjim odjeljcima. Zatim se ukratko dotiče, u odjeljku 27, pitanja tečajeva koji se odvajaju od glavnog slijeda, prije nego što se okrenu sustavu za svoju isporuku. Ono što bi trebalo postati jasno jest da sustav nije proizvoljan. Sastavljen od tri primarna elementa – kurikuluma, grupe za proučavanje i tutora – odražava važno načelo u srcu obrazovnog procesa, načelo koje se jednako primjenjuje na proučavanje i djelovanje: pojedincima, koji su u konačnici odgovorni za vlastito učenje, mora se omogućiti da napreduju na putu službe tempom i korakom koji odgovara njihovim osobnim okolnostima. Sudionici, kao budući tutori, ne smiju zaboraviti da fleksibilnost svojstvena sustavu zadovoljava ovo načelo. Ta se fleksibilnost uglavnom nalazi u načinu na koji sustav funkcionira – na primjer, u načinu na koji se formiraju grupe za proučavanje, u učestalosti njihovih sastanaka i u komplementarnim načinima isporuke koji omogućuju određene varijacije u intenzitetu proučavanja. Ne treba pretpostaviti da se osnovna logika slijeda tečajeva može zanemariti. Ponekad mogu postojati posebne okolnosti u kojima se, kao odgovor na trenutnu potrebu, jedna ili druga knjiga proučava kao samostalni tečaj ili se redosljed proučavanja prilagođava neko vrijeme. Ipak, kretanje pojedinaca kroz tečajeve uzastopno gradi kapacitet. Ne samo da su u stanju nositi se sa sve izazovnijim sadržajima na ovaj način, proširujući svoje razumijevanje koncepata na temelju onoga što su naučili, već su u stanju provesti i zahtjevnije činove službe jer na svakom koraku na putu stječu praktična znanja i uvide potrebne za daljnji napredak.

Što se tiče tutora – koji je tako ključan za cijeli obrazovni sustav – proučavanje cjeline rasvijetlit će međusobno povezane odlike koje ovaj čin službe zahtijeva: duhovne kvalitete, stavove, vještine i sposobnosti koje se crpe iz vođenja skupine kroz tečajeve, uz duboko razumijevanje koncepata i načela koja uređuju kurikulum. U tome će se sudionici podsjetiti da će se, kao i kod bilo kakvih sposobnosti, oni koji su potrebni da služe kao tutori s većom i većom učinkovitošću razvijati tijekom vremena kroz iskustvo. Također će ih se poticati da iskoriste mnoge prilike koje će morati redovito promišljati o sadržaju tečajeva i učiti iz iskustva kolega tutora na okupljanjima za promišljanje organiziranim u tu svrhu. Kako bi im se pomoglo da steknu osjećaj o tome što će uključivati njihovo sudjelovanje na tim skupovima, od odjeljka 32 do odjeljka 35 predstavlja se zamišljeni razgovor između nekoliko tutora i koordinatora instituta za glavni slijed tečajeva. Njihova rasprava bavi se prvenstveno proučavanjem sadržaja; ipak, bilo bi razumno pretpostaviti da bi takvo okupljanje također pružilo prostor za razmjenu uvida stečenih naporima da se pojedincima pomogne u poduzimanju djela službe za koja tečajevi pokušavaju izgraditi kapacitet.

Ovdje vrijedi spomenuti još jednu ideju. Sudionici će, na ovaj ili onaj način, od otvaranja stranica knjige, uhvatiti mnogo uvida u prirodu obrazovnog procesa koji nastoji osloboditi duhovne i intelektualne moći pojedinca u potrazi za dvostrukom moralnom svrhom. Da će usredotočenost na razvoj sposobnosti duž puta službe pridonijeti, u ne maloj mjeri, osnaživanju pojedinaca moralno i duhovno, postat će očito sudionicima kako se približavaju kraju cjeline. Ono što mladi tutori ne bi

trebali previdjeti – i, doista, ono što bi trebalo potaknuti njihova buduća nastojanja – potencijal je svojstven procesu stvaranja kretanja stanovništva prema Svjetskom poretku koji je zamislio Bahá'u'lláh. Jer upravo kao pojedinci, rang za rangom, koračaju istim putem zajedno, prateći i podržavajući jedni druge i angažirajući sudjelovanje bezbrojnih drugih u uzdizanju svojih zajednica, duhovne snage oslobađaju se u potrebnoj veličini i dinamici pokreta koji se pokreće.

Treća cjelina Knjige 7 postoji kao prirodni pratioc druge. Relativno kratka, cjelina „Promicanje umjetnosti na lokalnoj razini” nadovezuje se na uvide koje su sudionici stekli u obrazovnom procesu kako bi ispitali ulogu koju umjetnička aktivnost može imati u poboljšanju tog procesa i u jačanju obrazaca života u zajednici na kojima se temelji. Do sada će sudionici imati dobro razumijevanje intimne veze između njih i cijenit će da, posebno u kontekstu obrazovnog procesa, kolektivni naponi poput kampanja instituta i kampova pružaju široku slobodu za korištenje umjetnosti u različitim oblicima – glazbi, pripovijedanju, drami i obrtništvu. Prije nego što detaljno pogledaju ove umjetničke oblike, sudionici razmišljaju o nekoliko citata iz Spisa koji govore o prirodi umjetničkih nastojanja i njihovoj sposobnosti da u ljudskoj duši probude silu privlačnosti prema ljepoti. Impuls za promicanje umjetnosti u na lokalnoj razini jedna je manifestacija ove moćne sile, koja je, u konačnici, samo odraz sile privlačnosti prema ljepoti koja sja iz Otkrivenja Bahá'u'lláha, pred „Čijom slavom sama bit ljepote mora izbljedjeti i uvenuti”. Stoga u Riječi Božjoj koju je On objavio za preporod čovječanstva moramo tražiti standard za umjetničko izražavanje, kako u uzdizanju ljudskog duha tako i u stvaranju kulture koja se oblikuje kroz učenja vjere.

Duhovna dinamika napredovanja na putu službe

Svrha

Steći povećanu svijest o duhovnoj dinamici
napredovanja na putu služenja Stvari i
čovječanstvu te steći razumijevanje sila na djelu

ODJELJAK 1

Kao i drugi koji se bave proučavanjem Knjige 7, do sada ste imali priliku proći kroz prethodnih šest knjiga Ruhi instituta. Vaše sudjelovanje u procesu instituta, koje smo ranije spomenuli, može se opisati u smislu hodanja putom službe. Kako napredujete na tom putu, duhovno rastete i razvijate sposobnosti potrebne za doprinos napretku svoje zajednice, angažirajući se u sve složenijim područjima aktivnosti. Svjesni radosti svojstvene hodanju stazom službe, sada želite pomoći drugima koji su željni krenuti tim istim putem. Ako želite postati sve učinkovitiji u tome, bit će vam važno često razmišljati o prirodi duhovnog rasta – rasta tako blisko povezanog s oslobađanjem kapaciteta da služi Stvari i čovječanstvu. Ova cjelina se nada da će vam pomoći u takvom razmišljanju.

ODJELJAK 2

Na ovoj zemaljskoj razini postojanja nastojimo razviti duhovne kvalitete koje potencijalno posjedujemo. Način na koji posjedujemo duhovne kvalitete duboko se razlikuje od načina na koji posjedujemo materijalne stvari. Kada zrcalo reflektira sunce, na neki način posjeduje sliku sunca. Ali, zapravo, sunce nije u zrcalu. Naše duhovne kvalitete darovi su od Boga koje primamo dok okrećemo zrcala naših srca prema Njemu. Božanske odlike, međutim, samo se slabo odražavaju u srcima koja su prekrivena i zaklonjena prašinom te nečistoćom ovoga svijeta. Stoga se čini prikladnim da prvi odlomak koji proučavamo u ovoj cjelini, koja nastoji istražiti prirodu duhovnog rasta, bude onaj koji naglašava važnost poliranja zrcala srca. ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Najvažnije je ulaštiti zrcala srca kako bi postala prosvijetljena i prijemčiva za božansku svjetlost. Jedno srce može posjedovati kapacitet uglačanog zrcala; drugo, može biti prekriveno i zaklonjeno prašinom i nečistoćom ovoga svijeta. Iako isto Sunce obasjava i jedno i drugo, u zrcalu koje je ulašteno, čisto i posvećeno, možete vidjeti Sunce u svojoj punini, slavi i moći, kako otkriva svoju veličanstvenost i sjaj; ali u zrcalu koje je zahrđalo i zaklonjeno nema kapaciteta za odraz, iako, što se samoga Sunca tiče, ono sja na njega i nije ni umanjeno ni lišeno sjaja. Stoga je naša dužnost nastojati ulaštiti zrcala naših srca kako bismo postali odražavatelji toga svjetla i primatelji božanskih darova koji se kroz njih mogu u potpunosti otkriti.”¹

1. Dopunite sljedeće rečenice:

- a. Trebali bismo _____ zrcala naših srca kako bi postala _____ i _____ za _____.
- b. Jedno srce može _____ kapacitet _____ zrcala; drugo srce može biti _____ i _____ i _____ ovoga svijeta.

- c. Isto Sunce _____ i _____ i _____, u zrcalu koje je ulašteno i zrcalu koje je prekriveno i zaklonjeno prašinom i nečistoćom ovoga svijeta.
- d. U zrcalu koje je ulašteno, _____ i _____, možemo vidjeti Sunce u svoj njegovoj _____, _____ i _____, kako otkriva svoju _____ i _____.
- e. U zrcalu koje je _____ i _____ nema _____ za _____.
- f. Naša je dužnost nastojati ulaštiti zrcala naših srca kako bismo postali _____ božanske svjetlosti i _____ koji se kroz njih mogu u potpunosti _____.

2. Odlučite jesu li sljedeće izjave istinite:

- ____ Ulašteno zrcalo odražava svjetlost fizičkog sunca.
- ____ Zrcalo koje je zahrđalo i okaljano ne odražava svjetlost fizičkog sunca.
- ____ Sunce Istine obasjava čista srca.
- ____ Sunce Istine obasjava srca zaklonjena prašinom i nečistoćom ovoga svijeta.
- ____ Čista srca odražavaju svjetlost Sunca Istine.
- ____ Srca zaklonjena prašinom i nečistoćom ovoga svijeta odražavaju svjetlost Sunca Istine.

3. Odlučite koje od sljedećeg je „prašina i nečistoća” ovoga svijeta:

____ privrženost svjetovnim stvarima	____ ljubav prema sebi
____ ljubav prema čovječanstvu	____ znanje
____ pohlepa	____ ljubav prema luksuzu
____ zavist	____ oholost

4. Odlučite što će nam od sljedećega pomoći „ulaštiti zrcala naših srca”:

____ radost	____ više voljeti druge nego sebe
____ vjera	____ ljubav prema čovječanstvu
____ ljubaznost	____ ljubav Božja
____ znanje	____ molitva
____ natjecanje s drugima	____ dobra djela
____ razmišljanje o nesavršenostima drugih	____ proučavanje Kreativne Riječi

5. Kako bismo spriječili da se prašina i nečistoća ovoga svijeta skupe na zrcalima naših srca, moramo se stalno truditi. Odlučite jesu li sljedeće izjave istinite:

_____ Samo će molitva ulaštiti zrcala naših srca.

_____ Samo će dobra djela ulaštiti zrcala naših srca.

_____ Molitve će zajedno s dobrim djelima ulaštiti zrcala naših srca jer privlače Božje darove.

_____ Samo milošću Božjom možemo ulaštiti zrcala naših srca.

_____ Moguće je izgubiti čistoću srca.

_____ U nekom trenutku našeg života, zadaća poliranja zrcala naših srca završava.

6. Odgovorite na sljedeća pitanja:

a. Koja je svrha čistog srca? _____

b. Što može postići srce koje nije čisto? _____

c. Kakvo je stanje srca koje nije okrenuto prema Suncu Istine? _____

7. Raspravite o sljedećem pitanju s ostalim članovima svoje skupine: Kako se netko tko hoda putem službe može zaštititi od prašine i prljavštine ovoga svijeta?
8. Možda ćete htjeti zapamtiti sljedeći citat:

„Sva hvala i slava Bogu Koji je, kroz snagu Svoje moći, oslobodio Svoje stvaranje od golotinje nepostojanja, i zaodjenuo je plaštom života. Između svih stvorenja izdvojio je za Svoju posebnu naklonost čistu, dragulju sličnu stvarnost čovjeka, i obdario je jedinstvenom sposobnošću spoznaje Njega i odražavanja veličine Njegove slave.”²

ODJELJAK 3

Svatko od nas obdaren je sposobnošću poznavanja Boga te odražavanja Njegovih imena i odlika. Također smo obdareni bezbrojnim drugim potencijalima. Međutim, mjera kapaciteta nije ista za sve, a Bog od nas neće tražiti ono što je izvan naših mogućnosti. Od nas se traži da u potpunosti razvijemo ono što potencijalno posjedujemo. Bahá'u'lláh kaže:

„... Ja sam u svakom od vas usavršio Svoje stvaranje, zato da bi se izvrsnost djela Mojih ruku mogla u potpunosti otkriti ljudima. Iz toga, dakle, slijedi da je svaki čovjek bio, i uvijek će biti u stanju sam od sebe cijeniti Ljepotu Boga, Slavljenoga. Kad ne bi bio obdaren tom sposobnošću, kako bi mogao biti pozvan na odgovornost za svoj neuspjeh?“³

Da bismo stekli božanske odlike, moramo biti svjesni visokog duhovnog položaja koji je Bog namijenio svakome od nas i stalno se kretati prema njemu. Naša srca moraju biti privučena istinskoj ljepoti, Ljepoti Sveslavljenoga. To je savršen standard za vođenje naših misli i postupaka; ne smijemo biti zadovoljni osrednjošću. Život po standardima današnjeg društva uljuljava nas u osrednjost. Mnogi ljudi misle da se izvrsnost postiže nadmetanjem s drugima. No, ustvari, konkurencija nas još više upliće u zamke ovoga svijeta. Sila koja nas vodi prema izvrsnosti trebala bi biti naša žarka želja da postignemo ono što nam je Bog obilno odredio. Težnja za izvrsnošću znači nastojati u potpunosti razviti potencijale kojima smo obdareni. Shoghi Effendi nam govori da oni koji žude približiti se Bogu

„ne bi trebali gledati na izopačeno stanje društva u kojem žive, niti na dokaze moralne degradacije i lakomislenog ponašanja koje ljudi oko njih iskazuju. Ne smiju se zadovoljiti samo relativnim isticanjem i izvrsnošću. Umjesto toga, trebali bi usmjeriti svoj pogled na plemenitije visine postavljajući savjete i opomene Pera Slave kao svoj najviši cilj. Tada će se lako shvatiti koliko su brojne etape koje tek treba prijeći i koliko daleko leži željeni cilj – cilj koji nije ništa drugo nego pružanje primjera nebeskog morala i vrlina.“⁴

1. Na temelju prvog gore navedenog citata, razmislimo ukratko o konceptu „sposobnosti“. Odlučite jesu li sljedeće izjave istinite:

- Svi ljudi imaju sposobnost poznavanja Boga te odražavanja Njegovih imena i odlika.
- Razlog zbog kojeg neki odbacuju Objavu Božju jest taj što nemaju sposobnost poznavanja Boga i cijenjenja Njegove Ljepote.
- Neljubazna osoba nema sposobnost biti ljubazna.
- Osoba koja je odgojena da bude neiskrena nema sposobnost biti iskrena.
- Moguće je znati sposobnost drugog.
- Svatko od nas zna svoju sposobnost.
- Samo Bog zna koliko sposobnosti svatko od nas ima.
- Svoje potencijale razvijamo isključivo osobnim naporima.
- Razvijamo svoje potencijale milošću Božjom dok nastojimo očistiti svoja srca i pridonijeti preobrazbi društva.

2. Sada kada smo malo razmislili o konceptu „sposobnosti“, možemo istražiti povezani pojam „izvrsnosti“ kako bismo stekli daljnji uvid u prirodu duhovnog rasta. Kako bismo nam

pomogli u tome, usredotočit ćemo se na drugi gore navedeni citat u ovoj i sljedećih nekoliko vježbi. Popunite praznine u sljedećim rečenicama:

a. Shoghi Effendi nam govori da ne gledamo

— _____
— _____

b. Ne smijemo se zadovoljiti

- relativno _____

- relativno _____

c. Umjesto da budemo zadovoljni relativnom izvrsnošću, trebali bismo _____

d. Trebali bismo usmjeriti pogled na plemenitije visine _____

e. Jednom kada postavimo Božje savjete kao naš najviši cilj, shvatit ćemo _____

3. Da bismo se izdigli iznad izopačenih uvjeta i moralne degradacije društva, moramo razviti nebeski moral i vrline. U nastavku su navedeni neke od okolnosti koje nalazimo u društvu. Za svaku odaberite jedan ili više navedenih odlika za koje se čini da se najizravnije bore protiv nje:

čednost, poslušnost Božjim zakonima, sveobuhvatna ljubav, poštenje,
odvojenost, moralna ispravnost, razumijevanje, pravda, poniznost

Ugnjetavanje: _____

Materijalizam: _____

Bezakonje: _____

Moralna raspuštenost: _____

Korupcija: _____

Predrasude: _____

Oholost: _____

Mržnja: _____

Potruga za pogrešno usmjerenim zadovoljstvima: _____

4. Koji su neki stavovi i navike koji nas štite od lakomislenog ponašanja? _____

5. Prvi stupac u nastavku daje neke primjere relativne izvrsnosti, a drugi neke primjere istinske izvrsnosti. Usporedite primjere relativne izvrsnosti s onima istinske izvrsnosti.

_____ Naporno proučavati kako bismo mogli biti bolji od drugih u našem razredu

_____ Dati Fondu dio novca koji nam je ostao nakon plaćanja mjesečnih troškova i izdvajanja dijela za zabavu

_____ Izbjeći nešto pogrešno jer mislimo da bismo mogli biti uhvaćeni

_____ Prema ljudima drugih rasa i klasa odnositi se s tolerancijom

_____ Nikome ne nauditi

a. Uvijek postupati ispravnim ponašanjem, u svim uvjetima

b. Nastojati u potpunosti razumjeti predmete koje proučavamo na nastavi

c. Imati preplavljujuću ljubav i poštovanje prema cijelom čovječanstvu

d. Aktivno promicati dobrobit naših bližnjih

e. Velikodušno i požrtvovano davati Fondu

6. Raspravite o sljedećim pitanjima s članovima svoje skupine:

a. Zašto ne bismo trebali biti zadovoljni „relativnim isticanjem i izvrsnošću“?

b. Koji bi trebao biti naš standard izvrsnosti?

c. Neki ljudi misle da je nadmetanje jedini način za postizanje izvrsnosti. U Skrivenim riječima, Bahá'u'lláh nam kaže: „Od svih ljudi najnemarniji je onaj koji raspravlja dokono i želi se postaviti iznad svoga brata.” Kako mislite da se može postići izvrsnost ako se ne natjecanjem?

d. Ostvarivanje izvrsnosti zahtijeva da nastojimo u potpunosti razviti svoje sposobnosti. Možemo li ikada pretpostaviti da smo postigli cilj „pokazivanja primjerom nebeskog morala i vrlina“?

ODJELJAK 4

Ljudsko srce stvoreno je za ljubav. U njegovoj je prirodi da bude vezano za nešto. Da ne bi bilo vezano za zemaljske stvari i da bi moglo odražavati Božje svjetlo, mora biti vezano za Njega.

Postoji mnogo načina izražavanja ljubavi. Volimo svoje obitelji, prijatelje, zajednicu i svoju zemlju. Međutim, svi ovi oblici ljubavi su ograničeni. Jedina neograničena ljubav je ljubav Božja. Njegova je ljubav sveobuhvatna. Kada su naša srca čista i odražavaju Njegovu ljubav, izražavamo neograničenu i nesebičnu ljubav prema cijelom ljudskom rodu. Ako naša ljubav prema drugima nije prosvijetljena neograničenom Božjom ljubavlju, ona može poprimiti neželjene karakteristike, kao što su ljubomora, posesivnost i predrasude.

Postoji jedna vrlo važna karakteristika ljubavi koju svi moramo razumjeti. Ljubav je uvijek popraćena strahom. To ne znači da se bojimo onih koje volimo. Ono čega se bojimo jest ili izgubiti svoje najmilije ili izgubiti njihovu ljubav. Stoga, zajedno s ljubavlju Božjom, moramo imati i strah Božji u svojim srcima – strah da će naša djela, naše nepravde, spriječiti ljubav Božju da dopre do nas. To ne znači da će naša djela spriječiti Boga da nas voli, jer je Njegova ljubav beskrajna i nikada ne prestaje dopirati do čovječanstva. Ali stvari koje činimo mogu postati poput prepreka koje neće dopustiti da Njegova ljubav dopre do nas. Bahá'u'lláh kaže u Skrivenim riječima:

„O, sine postojanja! Ljubi Me, kako bih Ja mogao ljubiti tebe. Ako Me ne ljubiš, Moja te ljubav nikako ne može doseći. Znaj to, o, slugo.”⁵

Razvoj duhovnih kvaliteta u potpunosti ovisi i o ljubavi Božjoj i o strahu Božjem. Mnogi odlomci iz Spisa razjašnjavaju naše razumijevanje tih dviju bitnih sila našeg duhovnog života. ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Zbog ljubavi prema Bogu i duhovne privlačnosti očistite i pročistite ljudsko srce i odjenite ga i ukasite besprijeekornom haljom svetosti; a jednom kad je srce potpuno povezano sa Gospodom, i vezano za Blaženo Savršenstvo, tada će se otkriti milost Božja.

„Ta ljubav nije ljubav tijela, već u potpunosti ljubav duše. A one duše čije je unutarnje biće osvjetljeno ljubavlju Božjom jesu poput zraka svjetlosti koje se šire, i blistaju poput zvijezda svetosti na čistom i kristalnom nebu. Jer istinska ljubav, prava ljubav, jest ljubav prema Bogu, a to je posvećeno izvan poimanja i predodžbi ljudi.”⁶

Bahá'u'lláh kaže:

„Neka onaj koji na ovaj Dan nastoji biti pomoćnikom Božjim zatvori svoje oči za sve što posjeduje, a otvori ih za stvari Božje. Neka se prestane baviti onim što mu koristi, i neka se brine oko onoga što će uzveličati sveobvezujuće ime Svemogućega. On bi morao svoje srce očistiti od svih zlih strasti i pokvarenih želja, jer strah od Boga jest oružje koje ga može učiniti pobjedonosnim, glavno oruđe kojim može postići svoju nakanu. Strah od Boga štit je koji brani Stvar Njegovu, oklop koji omogućuje Njegovim ljudima dosizanje pobjede. To je stijeg koji nijedan čovjek ne može oboriti, sila kojoj nijedna moć nije ravna. Uz njegovu pomoć, i uz dopuštenje Onoga Koji je Gospod nad Vojskama oni koji su se približili Bogu uzmgli su podvrći i osvojiti utvrde ljudskih srdaca.”⁷

1. Dopunite sljedeće rečenice:

- a. Ako ne _____ Boga, Njegova nas ljubav nikako ne može _____.
- b. Ljubav Božja i duhovna privlačnost imaju _____ i _____ na ljudsko srce.
- c. Jednom kad je ljudsko srce potpuno _____ s Gospodom, i _____ za Blaženo Savršentvo, tada će se otkriti _____ Božja.
- d. Ta ljubav nije ljubav _____, već u potpunosti ljubav _____.
- e. One duše čije je unutarnje biće _____ ljubavlju Božjom jesu poput zraka _____ koje se šire.
- f. One duše čije je unutarnje biće osvjetljeno ljubavlju Božjom _____ poput _____ na čistom i kristalnom nebu.
- g. Jer _____ ljubav, _____ ljubav, jest ljubav prema _____, a to je posvećeno izvan _____ i _____ ljudi.

2. Odgovorite na sljedeća pitanja:

- a. Što čisti i pročišćava ljudsko srce? _____

- b. Koji uvjet srce mora ispuniti kako bi privuklo milost Božju? _____

- c. Je li ljubav Božja fizičko ili duhovno stanje? _____
- d. Što postajemo kada su naše duše osvjetljene ljubavlju Božjom? _____

- e. Što je prava ljubav? _____

3. Raspravite sljedeće pitanje s članovima svoje skupine: Kako oni čije je unutarnje biće osvjetljeno ljubavlju Božjom, koji blistaju poput zvijezda svetosti na čistom i kristalnom nebu, utječu na ljude oko sebe?

4. Sve objave ljubavi su ograničene, osim ako nisu prosvjetljene sveobuhvatnom, neograničenom ljubavlju Božjom. Koristeći riječi navedene u nastavku, napišite rečenice koje izražavaju ovu ideju. Navedeno je nekoliko primjera koji vam mogu pomoći.

Radost	<u>Božja ljubav donosi radost u naša srca.</u>
Sloboda	<u>Izvor naše istinske slobode je ljubav Božja i povezanost s Njim.</u>
Pohlepa	<u>Ljubav prema svjetovnim stvarima može dovesti do pohlepe.</u>

Ljubomora	<u>Ako naša ljubav prema našim prijateljima nije prosvijetljena ljubavlju Božjom, to može dovesti do ljubomore.</u>
Svjetlost	_____
Tuga	_____
Razočarenje	_____
Život	_____
Strast	_____
Čežnja	_____
Milost	_____
Maštanja	_____
Posesivnost	_____
Strah	_____
Milosrđe	_____
Suosjećanje	_____
Svetost	_____
Predrasuda	_____
Pravda	_____
Znanje	_____
Hrabrost	_____

5. Dopunite sljedeće rečenice:

- Strah od Boga je _____ koje nas može učiniti pobjedonosnima kada odaberemo biti pomoćnikom Božjim na ovaj Dan.
- Strah od Boga je _____ oruđe kojim možemo postići svoju nakanu.
- Strah od Boga je _____ koje brani Stvar Njegovu.
- Strah od Boga je _____ koje omogućuje Njegovim ljudima dosizanje pobjede.
- Strah od Boga je _____ koji nijedan čovjek ne može oboriti.
- Strah od Boga je _____ kojoj nijedna moć nije ravna.
- Strah od Boga pomaže onima koji su se približili Njemu _____ i _____ srdaca ljudi svijeta.

6. Raspravite sa svojom skupinom o sljedećim pitanjima:

- a. Zašto je ljubav Božja važna u razvoju duhovnih kvaliteta?
 - b. Zašto je strah od Boga važan u razvoju duhovnih kvaliteta?
7. Možda ćete htjeti zapamtiti sljedeći citat:

„Tragač, kada bude uronjen u ocean ljubavi Božje, bit će ganut silnom čežnjom i ustati će kako bi provodio Božje zakone.”⁸

ODJELJAK 5

Ljubav prema Bogu motivirajuća je sila koja nas potiče da kročimo putom služenja Njegovoj Stvari. Svaki korak koji poduzmemo na tom putu povećava našu ljubav prema Njemu. I svakim korakom zrcala naših srca postaju sve ulaštenija te dalje razvijamo svoje duhovne kvalitete. Ono što prosvjetljuje naše misli, usmjeravajući naše djelovanje na tom putu, jest Božji Zakon. Ako se ne pokorimo Njegovim zakonima, naći ćemo se u tami i izgubiti put. U Kitáb-i-Aqdas, Bahá'u'lláh tako govori o našim dvostrukim dužnostima, da prepoznamo Božju Objavu i slijedimo Njegove zapovijedi:

„Prva dužnost koju je Bog propisao Svojim slugama jest prepoznavanje Onoga Koji je Danica Njegove Objave i Vrelo Njegovih zakona, Koji predstavlja Božanstvo i u Kraljevstvu Stvari Njegove i u svijetu stvaranja. Tko ispuni tu dužnost dosegao je sve dobro; a tko je lišen nje, zalutao je, pa makar počinio svako pravično djelo. Svakomu tko dosegne ovo najuzvišenije stanje, ovaj vrhunac nadspoznajne slave, dolikuje izvršavati svaku zapovijed Onoga Koji je Žudnja svijeta. Te su dvije dužnosti nerazdvojive. Jedna nije prihvatljiva bez druge. Tako je naložio Onaj Koji je Izvor Božanskoga nadahnuća.”⁹

Što se tiče Božjih zakona, Bahá'u'lláh nam kaže:

„O, vi, narodi svijeta! Znajte sigurno da su Moje zapovijedi svjetiljke Moje providnosti koja ljubi među Mojim slugama, i ključevi Moje milosti za Moja stvorenja.”¹⁰

U jednoj od Svojih Ploča kaže:

„Doista, zakoni Božji su poput oceana a djeca ljudi poput riba, kad bi oni to samo znali.”¹¹

Bahá'u'lláh dalje izjavljuje:

„Zaista, Njegovi propisi predstavljaju najmoćniju utvrdu za zaštitu svijeta i očuvanje njegovih naroda – svjetlo na one koji prepoznaju istinu, a vatra za one koji se od njih okreću i nijeću ih.”¹²

„Reci: Tako mi Boga! Njegov je Zakon za vas tvrđava, kad biste samo razumjeli.”¹³

Pozivajući se na Kitáb-i-Aqdas, koji sadrži zakone i uredbe Njegove Dispencije, On nas upozorava:

„Reci: Uхватite se nje, o, ljudi, i izvršavajte ono što je poslano dolje u njoj od čudesnih propisa vašeg Gospoda, Oprostitelja, Darivatelja. Zaista, to će vam pružiti blagostanje i na ovom i na sljedećem svijetu, i očistit će vas od svega što vam ne priliči.”¹⁴

I u jednom od Njegovih Spisa, čitamo:

„Nalozi Božji bili su poslani dolje s neba Njegove najuzvišeniije Objave. Svi ih moraju marljivo izvršavati. Čovjekova krajnja izvrsnost, njegov pravi napredak, njegova konačna pobjeda, uvijek su ovisili i nastaviti će ovisiti o njima. Tko god se pridržava zapovijedi Božjih, doseći će vječnu sreću.”¹⁵

1. Gore navedeni citati ukazuju na to da:

_____ Naša je prva dužnost prepoznati Objavu Božju.

_____ Nakon što Ga prepoznamo, naša je sljedeća dužnost da Ga slušamo.

_____ Prepoznavanje Objave Božje važnije je od poslušnosti Njegovim zakonima.

_____ Poslušnost zakonima važnija je od prepoznavanja Objave Božje.

_____ Prepoznavanje Objave Božje i poslušnost Njegovim zakonima jednako su važne; nijedna nije prihvatljiva bez druge.

_____ Bog nam je dao zakone jer nas voli.

_____ Bog nam je dao zakone kako bismo ga se bojali.

_____ Trebamo se pokoravati Božjim zakonima iz straha od kazne.

_____ Trebamo se pokoravati Božjim zakonima jer Ga volimo.

_____ Trebamo se pokoravati Božjim zakonima kako bismo privukli Njegovo milosrđe.

_____ Bog voli samo one koji Mu se pokoravaju.

_____ Oni koji slušaju Boga otvaraju svoja srca da prime Njegovu ljubav.

_____ Ne možemo živjeti izvan oceana Božjih zakona.

2. U gore navedenim citatima, Božji zakoni opisani su kao

– _____ Božje providnosti pune ljubavi.

– ključevi Božje _____.

– _____ u koji su uronjena sva ljudska bića.

– najmoćnija utvrda za _____ svijeta i _____ njegovih naroda.

– _____ na onima koji prepoznaju istinu i _____ za one koji se od njih okreću i nijeću ih.

– _____ za nas.

3. Sada ispišite u nastavku, nakon dva navedena primjera, neke od Božjih zakona i uredbi. Kako gledanje svakog od njih u svjetlu gore navedenih fraza povećava naše razumijevanje njihovog značaja za naše živote i učinkovitost naših napora na putu službe?

Čitanje i razmišljanje o Riječi Božjoj svako jutro i večer

Svakodnevno izgovaranje obavezne molitve

4. Što znači biti poslušan Božji sluga?

____ Neprestano preispitivati mudrost onoga što je Bog odredio

____ Neprestano prosvjedovati protiv ili zanemarivati odluke Bahá'í institucija

____ Slijepo slijediti druge Božje sluge

____ Istražiti istinu s namjerom prihvaćanja i življenja po njoj

____ Hoditi Božjim putovima na nepokolebljivim nogama

____ Nastojati uskladiti svoje misli i postupke s učenjima Božjim

____ Radosno podupirati Božji Zakon i uzvisivati Njegovu Riječ

____ Biti postojani u svojoj vjernosti Božjim zakonima, bez obzira na okolnosti

____ Ne zadržavati se na svojim slabostima i krhostima, stavljajući cijelo svoje povjerenje u Božju milost i darežljivost

5. Zapamtite sljedeći odlomak iz Kitáb-i-Aqdas, ako to već niste učinili ranije:

„Jezik Moje moći je, s neba Moje svemogućee slave, ove riječi uputio Mojim stvorenjima: ‘Izvršavajte Moje zapovijedi zbog ljubavi prema Mojoj ljepoti.’”¹⁶

ODJELJAK 6

Prepoznavanje Objave Božje otvara nam oči. Spoznajemo ono što dovodi do našeg uzdizanja i ono što dovodi do našeg poniženja. Dok proučavamo Otkrivenje koje nam je donijela Objava, postajemo svjesni Božje svrhe za čovječanstvo. U svemu vidimo znak Njegove moći i Njegove nedokučive mudrosti. Znanje koje stječemo Objavom Božjom i ljubav koju osjećamo prema Njemu daju nam sigurnost. Naša srca više ne kolebaju i ne drhte.

Dok ponizno hodamo putem službe, rastemo u vjeri i uvjerenosti. I kako se mjera naše vjere povećava, naša sposobnost primanja Božjih darova i razvijanja naših duhovnih kvaliteta raste u skladu s tim. Okrećemo svoj pogled prema Suncu Istine i stalno primamo prosvjetljenje. Dakle, svaki čin na tom putu poduzima se sa svjesnim znanjem – znanjem o Bogu, o Njegovom Otkrivenju i o Njegovoj svrsi za čovječanstvo. To je ono što podrazumijeva vjera. ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Ma koliko ugodna i prihvatljiva bila osoba koja čini pravedna djela pred Božjim Svetim Pragom, ipak djela trebaju proizaći iz znanja. Koliko god djelo slijepca bilo neusporedivo i izvrsno, ipak je on sam lišen toga da ga vidi. Kako teško neke životinje rade za čovjeka, kakav teret nose za njega, kako silno pridonose njegovoj lagodi i udobnosti; a ipak, budući da nisu svjesne, ne uživaju u nagradi za sve svoje muke. Oblaci izljevaju svoje izobilje, njegujući biljke i cvijeće, podajući zelenilo i čaroliju ravnici i travnjacima, šumi i vrtu; ali ipak, budući da su nesvjesni rezultata i plodova svojih izljeva, ne dobivaju nikakvu pohvalu ili čast, niti zaslužuju zahvalnost i odobravanje bilo kojeg čovjeka. Svjetiljka daje svjetlo, ali budući da nema svijesti o tome, nitko joj nije dužan. Osim toga, čovjek kojega rese pravedna djela i ispravno ponašanje zasigurno će se okrenuti prema Svjetlu, ma u kojem dijelu svijeta ga vidio. Poanta je u tome da vjera obuhvaća i znanje i izvršavanje dobrih djela.”¹⁷

Bahá’u’lláh nas potiče:

„Reci: O, ljudi! Ne uskraćujte sebi milost Božju i Njegovo milosrđe...

On je Onaj Koji je pred vašim očima otkrio blaga Svojega znanja, i naveo vas da se uspnete u raj osvjedočenja – osvjedočenja o Njegovoj neodoljivoj, Njegovoj neporecivoj, i najuzvišenijoj Vjeri.”¹⁸

„Ogrnite se, o, ljudi, ruhom osvjedočenja, da vas on uzmogne zaštititi od strijela jalove uobrazilje i ispraznih maštanja i da budete ubrojani među vjernike u ovim danima – danima u kojima nitko ne može doseći sigurnost niti postići postojanost u Stvari Božjoj, osim ako se ne odrekne od onoga što je uobičajeno među ljudima i okrene prema ovoj svetoj i blistavoj Ljepoti.”¹⁹

1. Dopunite sljedeće rečenice na temelju prvog gore navedenog citata:

- a. Djelo slijepca može biti neusporedivo i izvrsno, ali _____
-

- b. Neke životinje rade za čovjeka, nose teret i pridonose njegovoj lagodi i udobnosti, ali _____

- c. Oblaci izlijevaju svoje izobilje, njegujući biljke i cvijeće, podajući zelenilo i čaroliju
ravnicima i travnjacima, šumi i vrtu; ali _____

- d. Svjetiljka daje svjetlost, ali _____

- e. Čovjek čini pravedna djela, ali njegova djela trebaju proizaći iz _____

2. Sada, pozivajući se na sljedeće dvija citata, dovršite sljedeće rečenice:

- a. Ne smijemo si uskraćivati _____.
- b. Bog je otkrio pred našim očima _____ i naveo nas
da _____ – osvjedočenja o
Njegovoj _____, Njegovoj _____ i
_____.
- c. Trebali bismo se _____ ruhom _____, kako bi nas _____
od strijela _____ i _____.
- d. To su dani u kojima nitko ne može doseći _____ niti postići _____ u
Stvari Božjoj, osim ako _____ onoga što je uobičajeno među ljudima i
_____ ovoj svetoj i blistavoj Ljepoti.

3. Za svaku od riječi u nastavku napišite rečenicu koja uključuje riječ „vjera”. Dan vam je primjer koji će vam pomoći.

- Nepokolebljiv Njegova vjera u Pogodbu bila je poput planine; bila je nepokolebljiva.
- Bezvjetan _____
- Životna snaga _____
- Čvrst _____
- Povećanje _____
- Novo pobuđeni _____
- Istinit _____

Postojan _____

Nedvojbena _____

Iskren _____

Neosporan _____

4. Odlučite jesu li sljedeće izjave istinite:

_____ Izvor vjere je poznavanje Boga i prepoznavanje Njegove Objave.

_____ Vjera u Bahá'u'lláha podrazumijeva slušanje Njegovih zapovijedi.

_____ Ako netko vjeruje u Objave Božje, uvijek će se pokoravati Njegovim zapovijedima.

_____ Imati vjeru znači nikada ne postavljati pitanja.

_____ Vjera se povećava kako se povećava znanje o Bogu.

_____ Vjera se povećava kako se djeluje u skladu s učenjima Objave Božje.

_____ Imati nepokolebljivu vjeru isto je što i biti fanatičan.

_____ Vjera nije nešto što se može izgubiti.

_____ Ako imamo vjeru, nikada nećemo sumnjati u vlastito razumijevanje učenja.

_____ Ako imamo vjeru, nikada nećemo sumnjati u istinu učenja Objave Božje.

_____ Poznavanje istine Otkrivenja i oklijevanje da se djeluje u skladu s njim pokazuje slabost vjere.

_____ Prirodno prolazimo kroz faze sumnje kako bismo dosegli stanje sigurnosti.

_____ Dok rastemo u vjeri, u stanju smo napustiti jalove uobrazilje i isprazna maštanja.

_____ Za postizanje stanja sigurnosti u istini Božje Objave potrebna je vjera.

5. Zapišite neke stvari u koje ste sigurni. Dana su dva primjera koja će vam pomoći u tome.

a. Siguran sam da će se uspostaviti Svjetski poredak Bahá'u'lláha. _____

b. Siguran sam da će vjera prevladati sve prepreke na svom putu i postići svoju visoku svrhu. _____

c. _____

d. _____

- e. _____

- f. _____

6. Raspravite sa svojom skupinom o sljedećem:
- Ako vjerujete u Bahá'u'lláhova učenja, ali, u teškoj situaciji i pod velikim pritiskom, odlučite da vam nije u korist djelovati prema načelu poštenja, u što sumnjate?
 - Je li samo stjecanje znanja dovoljno za jačanje naše vjere? Kako nam svjesno znanje i djelovanje zajedno pomažu da se oslobodimo sumnje i steknemo sigurnost?
 - Jesmo li u stanju steći vjeru i sigurnost bez iskrene molbe Svemogućem i izlivanja Njegove milosti?

ODJELJAK 7

Vjera je temelj na kojem gradimo naše duhovno postojanje. Vjerujemo u istinu Otkrivenja Božjeg te ne oklijevamo djelovati u skladu s Njegovim zakonima i pobudama. Mi smo nepokolebljivi u svojoj ljubavi prema Bogu i Njegovoj Objavi. Sigurni smo da će se Božja Volja izvršiti i da će se naša vlastita volja pokoriti Njegovoj. Ipak, naše znanje o Božjem duhovnom i materijalnom stvaranju je ograničeno, i nikada ne znamo što će se dogoditi iz dana u dan. Dakle, sa srcima punim nade, stalno predviđamo izlivanje Božjih darova na nas. Uzdamo se u Božju milost i uvijek se nadamo da ćemo primiti Njegove blagoslove. ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Nikad ne izgubi povjerenje u Boga. Uvijek budi ispunjen nadom, jer se darovi Božji nikada ne prestaju izljevati na čovjeka...Čovjek je u svim uvjetima uronjen u more Božjih blagoslova. Stoga ni pod kojim okolnostima ne budi bez nade, nego radije budi postojan u svojoj nadi.”²⁰

„Ako se srce okrene od blagoslova koje Bog nudi, kako se može nadati sreći? Ako ne polaže svoje uzdanje i povjerenje u Božju Milost, gdje može naći spokoj?” O, uzdajte se u Boga! jer je Njegova Darežljivost vječna, i u Njegove Blagoslove, jer su izvrsni.” Oh! vjerujte u Svemogućega, jer On nikada ne iznevjerava, a Njegova dobrota vječno traje! Njegovo Sunce neprekidno daje Svjetlost, a Oblaci Njegova Milosrđa puni su Kiše Samilosti, kojom On zalijeva srca svih koji se uzdaju u Njega. Njegov osvježavajući lahor na svojim krilima uvijek donosi izlječenje sprženim ljudskim dušama!”²¹

A što se tiče izvora naše nade, On kaže:

„Objavljena je blagovijest o Otkrivenju, a žarki plamen i plamteća vatra gorućeg grma sjajili su sjajnim sjajem. Uzdizanje valova oceana jedinstva, baš kao i vojske vodstva,

udara u obale nesloge i razbacuje dragocjene bisere jedinstva i sloge nadaleko i naširoko. Božansko proljeće okružilo je zemlju, cvjetalo je nebesko cvijeće, padale su proljetne kiše, a sa svih strana puhali su životvorni vjetrovi, sve dok napokon nisu bili ispunjeni nadom da će ljepota Jedinstva biti otkrivena u okupljenom svijetu i da će sjaj njezina lica blistati u svim krajevima.”²²

1. Dopolnite sljedeće rečenice:

- a. Trebali bismo biti ispunjeni nadom, jer se _____ Božji nikada ne _____ izljevati na čovječanstvo.
- b. Ni pod kojim okolnostima ne smijemo biti bez nade, nego radije biti _____ u svojoj _____.
- c. Ne smijemo biti _____ ni pod kojim _____, već biti postojani u svojoj nadi.
- d. Oblaci Božjeg _____ puni su Kiše _____.
- e. Kišama _____, Bog zalijeva _____ svih koji se _____ u Njega.

2. Odlučite jesu li sljedeće izjave istinite:

- ___ Vjera u Boga nepogrešiv je izvor nade.
- ___ Pravi izvor nade jest povjerenje u vlastite sposobnosti.
- ___ Nada izvire iz povjerenja u Božju sveobuhvatnu milost.
- ___ Vjera u istinu učenja Božje Objave neograničen je izvor nade.
- ___ Najveći izvori nade su materijalna imovina i veze s ljudima na vlasti.
- ___ Samo su naivni ljudi puni nade. Realna osoba ima razloga sumnjati u sve.
- ___ Nada izvire samo iz srca budala.
- ___ Ostajemo uvijek puni nade kada smo zadovoljni Božjom Voljom u svim okolnostima.
- ___ Ostajemo uvijek puni nade kada imamo potpunu vjeru da ćemo biti obasipani Božjim blagodatima bez prestanka.
- ___ Nikada nećemo izgubiti nadu ako vjerujemo da će se u konačnici uspostaviti Svjetski poredak Bahá'u'lláha.

3. Nada podrazumijeva da, kada želimo razviti duhovne kvalitete,

- ___ smo sigurni da ćemo u tome uspjeti, bez obzira na to koliko truda uložili.
- ___ se stalno moramo podsjećati da u tome možda nećemo uspjeti.

_____ se ne moramo truditi.

_____ nam je za to potrebno samo povjerenje u vlastitu sposobnost, jer će to biti glavni čimbenik u određivanju našeg uspjeha.

_____ smo sigurni da ćemo, ako se iskreno potrudimo, uspjeti Božjom dobrotom i milošću.

4. Koju od sljedećih rečenica izgovara osoba ispunjena nadom?

_____ Nisam dobar i nema smisla pokušavati se promijeniti.

_____ Unatoč tome što znam da imam ograničenja, uvijek se trudim dati sve od sebe.

_____ Tijekom najtežih razdoblja svog života molim se za božansku pomoć i vjerujem da ću primiti pomoć u skladu s Božjom Voljom.

_____ Niža priroda ljudskog bića uvijek nadvladava višu prirodu i nikada neću doživjeti dan kada će se ljudi ponašati plemenito.

_____ Uvjerenje u plemenitost svakog ljudskog bića omogućuje nam da ostanemo predani službi.

_____ Neka djeca u mom razredu loše se ponašaju, ali znam da će napredovati ako im strpljivo pomažem.

_____ Negativne društvene sile koje djeluju na mlađu mladež toliko su snažne da nema smisla pokušavati im pomoći da se odupru svom utjecaju.

_____ Unatoč silama koje potiču pasivnost u mlađoj mladeži, mnogi od njih će, uz pravilnu i stalnu njegu, naučiti oduprijeti se svom utjecaju i posvetiti se službi zajednici.

_____ Prepreke s kojima se susrećemo na putu službe često se mogu pretvoriti u odskočne daske za napredak.

_____ Naša zajednica trenutno prolazi kroz krizu, ali siguran sam da ćemo moći prevladati sve poteškoće i nastaviti napredovati oslanjajući se na moći svojstvene Stvari.

_____ U društvu postoji toliko podjela da zajednice nikada neće moći postići jedinstvo.

_____ Iako se ponekad čini kao težak zadatak, možemo se osloniti na duhovna načela kako bismo izgradili veće jedinstvo.

5. Zapamtite sljedeću molitvu:

„On je Samilosni, Obdaritelj! O, Bože, Bože moj! Ti me vidiš, Ti me znaš; Ti si moja Luka i moje utočište. Nikoga nisam tražio niti ću ikoga tražiti osim Tebe; nijednom stazom nisam kročio niti ću kročiti osim stazom Tvoje ljubavi. U mračnoj noći očaja moje se oko s očekivanjem i puno nade okreće k jutru Tvoje bezgranične naklonosti, a u času osvita moja klonula duša osvježena je i osnažena u spomenu na Tvoju ljepotu i savršenost. Onaj kojega podupire milost Tvojega milosrđa, pa makar bio kaplja, postat

će beskonačni ocean, a najsitnija čestica kojoj pomaže izljev Tvoje ljubazne dobrote zablistat će poput sjajne zvijezde.

„Zakloni pod Tvojom zaštitom, o, Ti, Duše čistoće, Ti Koji si Svedarežljivi Obdaritelj, ovoga opčinjenoga, zaplamsaloga slugu Tvojega. Pomozi mu u ovom svijetu postojanja da ostane ustrajan i čvrst u Tvojim ljubavi, i dopusti ovoj ptici slomljena krila da dosegne utočište i zaklon u Tvojemu božanskom gnijezdu koje traje na nebeskomu stablu.”²³

ODJELJAK 8

Bliski suputnik nade jest čežnja. Srce koje ne čezne za primanjem Božjih darova beživotno je. Duša koja ne gori željom da dosegne Božju prisutnost može samo lutati pustinjom zablude. Želja je svojstvo ljudskog srca. Ali predmet želje moraju biti nebeske kvalitete, duhovna radost, prihvaćanje na Božanskom pragu i ponizna služba Njegovoj Stvari. Jer ako naloži sebe i strasti izravno žele svijet i njegove ispraznosti, iscrpit će se sama sila koja potiče napredak duše. ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Izvor božanske velikodušnosti teče bujicom, ali moramo žeđati za živim vodama. Ako nema žeđi, spasonosna voda nema što utažiti. Osim ako duša gladije, ukusna jela s nebeskog stola neće je nahraniti. Ako se ne otvore oči percepcije, neće se vidjeti sunčeva svjetla. Dok se nosnice ne pročiste, miris božanskog ružičnjaka neće biti udahnut. Ako srce nije ispunjeno čežnjom, neće biti vidljive Gospodnje naklonosti...Ako se ocean zdrave vode uzdiže, a mi nismo žedni, kakvu korist dobivamo? Ako svijeca bude upaljena, a mi nemamo oči, kakav užitak dobivamo iz nje? Ako se melodične himne uzdižu do neba, a mi smo lišeni sluha, kakav užitak možemo pronaći?”²⁴

U pismu napisanom u ime Shoghi Effendija, čitamo:

„Stoga prestanite biti svjesni svojih slabosti; savršeno se oslonite na Boga; neka vaše srce gori željom da služite Njegovoj misiji i naviještate Njegov zov; i vidjet ćete kako će rječitost i moć mijenjanja ljudskih srca dolaziti kao uobičajene.”²⁵

1. Dopolnite sljedeće rečenice:

- a. Izvor božanske velikodušnosti _____, ali moramo _____ za živim vodama.
- b. Izvor _____ teče bujicom, ali moramo žeđati za _____.
- c. Ukusna jela s nebeskog stola neće nas održati osim ako naše duše _____.
- d. _____ s nebeskog stola neće nas održati osim ako naše duše gladiju.

- e. Gospodnje naklonosti bit će vidljive kada naša srca budu ispunjena _____.
- f. Gospodnje _____ bit će _____ kada su naša srca ispunjena čežnjom.
- g. Moramo prestati biti svjesni svoje _____.
- h. Naša srca trebaju _____ da služimo Njegovoj misiji i naviještamo Njegov zov.
- i. Naša srca trebaju gorjeti željom da _____ i _____.
- j. Rječitost i moć mijenjanja ljudskih srca pojavit će se kao uobičajene kada _____ i dopustimo da _____.

2. Na temelju prvog gore navedenog citata, napišite pet rečenica koje počinju riječju „osim/ako”.

- a. Osim/ako _____
- b. Osim/ako _____
- c. Osim/ako _____
- d. Osim/ako _____
- e. Osim/ako _____

3. Odlučite jesu li sljedeće izjave istinite:

- _____ Svaka želja je hvalevrijedna.
- _____ Želja za nebeskim savršenstvima je hvalevrijedna.
- _____ Ako ne želimo nebeska savršenstva, nećemo ih postići.
- _____ Bili bismo puno sretniji da nemamo nikakvih želja.
- _____ Želja da se donese istinska radost svakom srcu je hvalevrijedna.
- _____ Naša srca su ispunjena radošću kada želimo samo ono što Bog želi za nas.

___ Sebične želje su uvijek u sukobu s onim što Bog želi za nas.

___ Kada djelujemo srcima ispunjenima čežnjom za poučavanjem Stvari, primamo božanske potvrde.

___ Čežnja je preduvjet za primanje Božjih usluga.

___ Želja da se poboljšaju nečije materijalne okolnosti je prihvatljiva, pod uvjetom da ne zasjenjuje želju da se ugodi Bogu.

___ Uvijek moramo biti na oprezu da svjetovne želje ne vladaju našim životima.

___ Kada očistimo svoje srce od sebične želje, približavamo se Bogu.

___ Krajnja želja je ući u Božju prisutnost.

4. Koja od sljedećih želja nije prihvatljiva? Zašto ne?

___ Postići izvrsnost u svom zanimanju

___ Vidjeti mir uspostavljen na zemlji

___ Poučavati Stvar

___ Imati sretnu obitelj

___ Rasti u vjeri i uvjerenosti

___ Ostati čvrst u Pogodbi

___ Nesebično služiti Stvari i čovječanstvu

___ Postati poznat po služenju Stvari i čovječanstvu

___ Razvijati duhovne kvalitete

___ Raditi za sreću drugih

___ Biti izabran u Mjesno vijeće

___ Svjedočiti napretku Stvari

___ Postići visoki status u zajednici

___ Ostvariti moć nad drugima

___ Svjedočiti napretku drugih

___ Promicati osobne interese

___ Nesebično promicati najbolje interese vjere

5. Raspravite s ostalim sudionicima u svojoj skupini o sljedećim dvjema izjavama:

- a. Meditacija o životu nakon smrti pomaže nam da steknemo žeđ za duhovnošću.
- b. Krajnja želja je želja da se potpuno spali veo sebe i uđe u Božju prisutnost.

ODJELJAK 9

Znanje, vjera i uvjerenost, nada i čežnja neophodni su onima koji hodaju putem službe. Ali one nisu dovoljne; moramo ojačati volju za djelovanjem i stalnim naporom, ako želimo napraviti značajne korake na tom putu i ispuniti svoju dvostruku svrhu da duhovno i intelektualno rastemo i pridonosimo napretku društva. Bahá'u'lláh kaže:

„Svakom pojedinačno propisana je predodređena mjera, kako je naloženo u Božjim moćnim i čuvanim Pločama. Međutim, sve ono što u potencijalu posjedujete, može se iskazati samo kao posljedica vaše vlastite volje. Vaša vlastita djela svjedoče o toj istini.”²⁶

‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Ne udovoljavajte svojim tijelima odmorom, nego radite svim svojim dušama, i svim svojim srcima vapite i molite Boga da vam podari Svoju pomoć i milost. Tako možete ovaj svijet učiniti rajem Abhá, a ovu zemaljsku kuglu pokaznim vježbalištem za kraljevstvo u visini. Ako se samo potrudite, sigurno je da će ti sjajevi zablistati, da će ti oblaci milosrđa izliti svoju kišu, da će se ti životvorni vjetrovi uzdizati i puhati, da će ovaj miomirisni mošus biti raspršen nadaleko i naširoko.”²⁷

1. Dopunite sljedeće rečenice:

- a. Sve ono što u _____ posjedujemo, može se iskazati _____ kao posljedica naše vlastite volje.
- b. Sve što potencijalno posjedujemo može biti _____ samo posljedica _____.
- c. Ne smijemo _____ svoja tijela _____, nego trebamo _____ svim svojim _____ i trebamo _____ Bogu sa svim našim _____ i _____ da nam podari Svoju _____ i _____. Na taj način možemo ovaj svijet učiniti _____ za _____.
- d. Ako se samo potrudimo, sigurno je da _____

- e. Ako se samo potrudimo, sigurno je da _____

f. Ako se samo potrudimo, sigurno je da _____

g. Ako se samo potrudimo, sigurno je da _____

2. Što od sljedećeg podrazumijeva prvi citat?

_____ Budući da je Bog unaprijed odredio naše sposobnosti, one će se razvijati bez obzira na izbore koje donosimo u našim životima.

_____ Budući da je Bog unaprijed odredio naše sposobnosti, one će se razvijati bez obzira na to trudimo li se ili ne.

_____ Bog nam je svakome dao određene sposobnosti, ali one će se razvijati samo kroz vježbanje naše vlastite volje.

_____ Snagom naše volje, svatko od nas moći će prevladati sva ljudska ograničenja i postići stanje apsolutnog savršenstva.

_____ Bez obzira koliko daleko možemo duhovno napredovati, nitko od nas nikada ne može u potpunosti obznaniti potencijale koje je Bog predodredio za nas; stoga moramo kontinuirano nastojati dalje ih razvijati.

3. Odgovorite na svako od sljedećih pitanja i objasnite razlog za svoj odgovor:

a. Znači li činjenica da Bog već zna našu sposobnost stjecanja nebeskih savršenstava da njihovo stjecanje nije u našoj moći, već u Njegovoj?

b. Imamo li slobodnu volju ili razvijati svoje duhovne sposobnosti ili ih ne razvijati?

c. Podrazumijeva li činjenica da imamo slobodnu volju da smo odgovorni Bogu za izbore koje donosimo u našim životima?

d. Pretpostavimo da student ne uči za svoje ispite i padne na njima. Može li reći da ga je sudbina dovela do neuspjeha?

- e. Pretpostavimo da je student bio vrlo svrhovit i odlučan u svom učenju i da dobije izvrsne ocjene. Može li se njegov uspjeh pripisati „sreći“?

- f. Ako naidete na otpor pokušavajući postići jedan od nekoliko jednako vrijednih ciljeva, znači li to da to nije bilo suđeno i da biste trebali odustati? Ako se nastavite truditi bez uspjeha, znači li to da biste trebali odustati? Kako znate kada biste trebali prestati pokušavati postići određeni cilj i umjesto toga slijediti druge?

- g. Znači li činjenica da se moramo potruditi razviti svoje duhovne kvalitete da to možemo učiniti bez da molimo Boga za Njegovu pomoć?

- h. Je li napor koji se ulaže na putu službe – kako da se razvije vlastita sposobnost tako i da se pridonese preobrazbi društva – jednako važan kao i postignuća koja se postižu na tom putu?

4. Na temelju odlomka u nastavku, razgovarajte o odnosu između ljudske volje i napora te moći božanske pomoći:

„...Ljudsko mirovanje ili kretanje ovisi o Božjoj pomoći. Ako ta pomoć ne uspije doprijeti do njega, on ne može činiti ni dobro ni zlo. Ali kad pomoć sveobdaritelja Gospoda čovjeku podari postojanje, on je sposoban i za dobro i za zlo. A kad bi se ta pomoć prekinula, postao bi apsolutno nemoćan. Zato se Božja pomoć spominje u Svetim

Spisima. Ovo stanje može se usporediti sa stanjem broda koji se kreće snagom vjetra ili pare. Ako bi se ta snaga isključila, brod bi postao potpuno nesposoban za kretanje. Ipak, u kojem god smjeru se kormilo okrene, snaga pare tjera brod u tom smjeru. Ako je kormilo okrenuto prema istoku, brod se kreće prema istoku, a ako je usmjeren prema zapadu, brod se kreće prema zapadu. Ovo kretanje ne proizlazi iz samog broda, već iz vjetra ili pare.

„Na isti način, pri svakom čovjekovom djelovanju ili nedjelovanju, on snagu dobiva Božjom pomoći; ali izbor dobra ili zla pripada samom čovjeku.”²⁸

ODJELJAK 10

Dok hodamo putem službe, moramo ostati potpuno svjesni da se nebeska savršenstva ne stječu bez žrtve. Tajna žrtvovanja leži u odricanju od svega što pripada području sebe kako bi se postiglo ono što pripada višim područjima Božanskog. ‘Abdu’l-Bahá nam objašnjava otajstvo žrtve kroz primjer željeza bačenog u vatru. Željezo je sivo, hladno i tvrdo. Mora se odreći tih svojstava kako bi steklo svojstva vatre – kako bi postalo crveno, vruće i tekuće. Žrtvovanje podrazumijeva rastanak od stvari za koje smo vezani i stoga povlači za sobom bol. Ipak, srcu koje zna, bol je slatka, jer ona je nositelj istinske radosti. ‘Abdu’l-Bahá nam govori:

„...gledajte mene, slijedite mene, budite kao ja; ne brinite o sebi ili svojim životima, jedete li ili spavate li, je li vam udobno, jeste li dobro ili bolesni, jeste li s prijateljima ili neprijateljima, jeste li pohvaljeni ili okrivljeni; za sve te stvari ne smijete uopće mariti. Pogledajte me i budite kao ja; morate umrijeti za sebe i za svijet, tako ćete se nanovo roditi i ući u kraljevstvo nebesko. Pogledajte svijeću, kako daje svjetlost. Plače svoj život kap po kap kako bi širila svoj plamen svjetlosti.”²⁹

Jednom drugom prigodom, On objašnjava:

„...blizina Bogu zahtijeva žrtvovanje sebe, odvajanje i odustajanje od svega Njega radi. Blizina je sličnost.”³⁰

A ako želimo vidjeti plodove naših najvećih nada, moramo biti spremni uložiti napor i podnijeti potrebne žrtve. ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Ovo je vrijeme radosti, dan radosti i ushićenja, jer, hvaljen bio Bog, sva su vrata širom otvorena zahvaljujući obilju Abhá Ljepote. Ali potrebni su veliki napori i samopožrtvovnost i traži se koncentracija misli pojedinca kako bi stablo nade donijelo svoje plodove i rezultate koje treba postići.”³¹

1. Dopunite sljedeće rečenice:

Ako želimo slijediti ‘Abdu’l-Baháa, ne smijemo se _____ o _____ ili _____, bilo da _____ ili _____, bilo da smo _____, bilo da smo _____ ili _____, bilo da smo s

_____ ili _____, bilo da primamo _____ ili _____; za sve te stvari ne smijemo uopće mariti. Moramo _____ za _____ i za _____, tako ćemo se _____ i _____ kraljevstvo nebesko.

2. Odgovorite na sljedeća pitanja:

- a. Što se događa sa svijećom kada je upaljena? _____
- b. Je li moguće da svijeća daje svjetlost bez gorenja? _____
- c. Od kakve je vrijednosti svijeća koja se nikada ne pali? _____
- d. Može li sjeme postići svoj potencijal zadržavanjem oblika sjemena? _____
- e. Što žrtvuje sjeme kako bi postalo stablo? _____
- f. Koje su neke od stvari kojih se moramo odreći kako bismo ostvarili svoj Bogom dani potencijal? _____

- g. Možemo li se približiti Bogu bez žrtve? _____
- h. Možemo li razviti duhovne kvalitete bez žrtve? _____
- i. Od kakve su vrijednosti naši životi ako ne težimo razvoju duhovnih kvaliteta? _____

- j. Zašto su samopožrtvovnost i koncentracija naših misli nužni, ako naši napori trebaju donijeti plodove kojima se nadamo? _____

3. Svrha žrtvovanja je

- _____ postići vječni život
- _____ približiti se Bogu
- _____ lišiti se našeg materijalnog bogatstva
- _____ lišiti se naših sebičnih želja
- _____ testirati samih sebe

_____ razviti duhovne kvalitete

_____ trpiti

_____ slijediti primjer ‘Abdu’l-Baháa

_____ donijeti svjetlost vodstva u ljudska srca

4. Postaja žrtvovanja je doista velika. Trebali bismo se pobrinuti da ju ne banaliziramo stalnim hvalisanjem da je svaka mala stvar koju radimo veliki čin žrtvovanja. Razmislimo o rečenicama u kojima riječ „žrtvovanje” možda nije prikladan izbor, na primjer: „Žrtvovao sam gledanje svoje omiljene TV emisije kako bih otišao na Blagdan devetnaestog dana.” Je li uporaba riječi „žrtvovanje” ovdje opravdana? Istina je se subjekt rečenice nečega odrekao, ali zar ne banaliziramo stanicu žrtvovanja pozivajući se na takvu stvar kao što je „žrtvovanje”? Uzmimo još jedan primjer: „Žrtvovao sam svoj vikend kako bih sudjelovao u intenzivnoj kampanji za poučavanje Stvari u mom susjedstvu.” Što ova rečenica podrazumijeva? Podrazumijeva li to da prepoznamo istinsku radost koja izvire iz poučavanja Stvari? Čega smo se odrekli? Može li se usporediti s obiljem primanja Božje milosti i naklonosti? Napišite niz rečenica u kojima je uporaba riječi „žrtvovanje” neopravdana.

a. _____

b. _____

c. _____

d. _____

e. _____

f. _____

g. _____

5. Raspravite sa svojom skupinom o sljedećoj izjavi:

Od početaka naše vjere, pa čak i u novije vrijeme, tisuće duša podnijele su krajnju žrtvu, prinoseći same svoje živote za Stvar Božju. Većina nas nije pozvana postati mučenicima, ali moramo biti oživljeni istim žrtvenim duhom u hodu stazom službe. Žrtva je obilježje života u službi.

6. Raspravite o odnosu između žrtve, boli i radosti.
7. Zapamtite sljedeće citate:

**„U punom je smislu čovjek onaj koji se danas posvećuje služenju čitavoj ljudskoj vrsti.”
Veliko Biće kaže: Blagoslovljen i sretan je onaj koji ustane da bi promicao najbolje
interese ljudi i naroda svijeta.”³²**

**„Ovako savjetujem svakoga od vas... da žrtvujete sve svoje misli, riječi i djela kako biste
spoznaju o Ljubavi Božjoj unijeli u svako srce.”³³**

ODJELJAK 11

Tijekom ovog tečaja istražili smo duhovnu dinamiku hodanja putom službe. Ispitali smo stanje srca koje odražava Božje odlike. Razmišljali smo o ljubavi Božjoj te strahu Božjem i o neophodnosti slušanja Njegovih zapovijedi. Razmotrili smo apsolutnu nužnost vjere, nade i čežnje za napretkom na tom putu. Vidjeli smo kako traženje vlastitog intelektualnog i duhovnog razvoja te doprinos poboljšanju društva zahtijeva volju, odlučnost i napor te poziva na žrtvu. Ono što moramo zapamtiti je da bez obzira na teškoće i trenutke krize, hodamo stazom u stanju radosti. Radost je kvaliteta ljudske duše, a ne emocija koja proizlazi iz vanjskih utjecaja. Naravno, postoje trenuci kada smo tužni, a postoje i trenuci kada smo sretni. Ali temeljno stanje naših srca je radost – radost poznavanja Boga, radost prepoznavanja Njegove Objave, radost uronjenosti u ocean Njegove milosti, radost služenja na Njegovom Svetom Pragu.

‘Abdu’l-Bahá je bio suština radosti. Tijekom svog života trebali biste redovito čitati riječi ‘Abdu’l-Baháa, pamtiti ih i razmišljati o njihovom značenju, prisjećajući se primjera Njegovog života. Tako intenzivno treba biti vaše proučavanje Njegovih riječi i izjava da one postaju sastavni dio vašeg razmišljanja. U svakom trenutku, bilo sretni ili tužni, u poteškoćama ili lakoći, na poslu ili odmoru, trebali biste moći prisjetiti se Njegovih riječi, misliti na Njega i biti ispunjeni radošću. U tom svjetlu, možda biste željeli razmisliti o sljedećim citatima iz Spisa ‘Abdu’l-Baháa i zapamtiti što više možete:

„... morate u ovoj stvari – to jest, služenju čovječanstvu – položiti svoje živote, i dok se predajete, radujte se.”³⁴

„Kad bi samo mogao znati kako uzvišen položaj je namijenjen onim dušama koje su odvojene od svijeta, snažno privučene Vjeri i poučavaju je, u zaklonu sjene Bahá’u’lláha! Kako bi se radovao, kako bi, u oduševljenju i ushиту, raširio svoja krila i

uzdigao se u nebo – zato što si sljedbenik takvog puta, i putnik prema takvom Kraljevstvu.”³⁵

„Držite se za rub Božje halje, i usmjerite sve svoje napore prema promicanju Njegove Pogodbe, i gorite sve jače vatrom Njegove ljubavi, kako bi vaša srca mogla skakati od radosti u udisajima služenja koji izviru iz grudi ‘Abdu’l-Baháa.”³⁶

„Ostavimo po strani sve misli o sebi; zatvorimo naše oči za sve na zemlji, ne obznanjujmo naše patnje niti se žalimo se na nepravde nanesene nama. Postanimo radije nesvjesni naših vlastitih ‘ja’, i ispijajući vino nebeske milosti, uskliknimo od radosti i izgubimo sebe u ljepoti Sveslavljenoga.”³⁷

„U svako doba govorim o vama i prizivam vas u sjećanje. Molim Gospoda, i sa suzama Ga preklinjem da izlije sve ove blagoslove na vas, i razveseli vaša srca, i učini blaženima vaše duše, i poda vam silnu radost i nebeske ushite.”³⁸

„Moja jedina radost u ovom svijetu koji brzo prolazi bila je kročiti kamenim Božjim putem i trpjeti teške kušnje i sve materijalne žalosti. Inače bi se ovaj zemaljski život pokazao jalovim i ispraznim, i bolja bi bila smrt. Stablo postojanja ne bi dalo ploda; zasijano polje ovog postojanja ne bi dalo žetvu. Stoga se nadam da će još jednom neka okolnost preliti moju čašu tjeskobe, i da će ta prekrasna Ljubav, ta Ubojica duša, ponovno zaslijepiti promatrače. Tada će ovo srce biti blaženo, ova duša blagoslovljena.”³⁹

„Tada je sinulo Sunce Istine i sjaj Kraljevstva bio je izliven nad istokom i zapadom. Oni u kojih bijahu oči da bi vidjeli, radovahu se sretnim vijestima i uzvikivahu: „O blaženi, blaženi li smo!”, i bijahu očevicima unutrašnje biti svih stvari, i otkrivahu tajne Kraljevstva. Oslobođeni tada svojih maštarija i svojih sumnji, ugledali su svjetlo istine, i postali tako ushićeni od ispijanja kaleža Božje ljubavi, da su potpuno zaboravili na svijet i na sebe same. Plešući od radosti žurili su ka mjestu svojega vlastitog mučeništva, i tamo, gdje ljudi umiru zbog ljubavi, odbacili su svoje glave i srca.”⁴⁰

BIBLIOGRAFIJA

1. Iz govora kojeg je 'Abdu'l-Bahá održao 14. travnja 1912., objavljenog u knjizi *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2012.), p. 4, str. 19.
2. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983., tisak 2017.), XXXIV, p. 1, str. 86.
3. Ibid., LXXV, p. 1, str. 162.
4. Iz pisma koje je Shoghi Effendi 30. listopada 1924. uputio Mjesnom duhovnom vijeću Teherana, objavljenog u zbirci *Chaste and Holy Life: Extracts from the Bahá'í Writings*, koju je priredio Odjel za istraživanje Univerzalne kuće pravde (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021.), br. 7, str. 11-12.
5. Bahá'u'lláh, *The Hidden Words* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2003., tisak 2022.), sa arapskog br. 5, str. 4.
6. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010., tisak 2015.), br. 174.2-3, str. 280-81.
7. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXVI, p. 4, str. 307-8.
8. *Light of the World: Selected Tablets of 'Abdu'l-Bahá* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2021.), br. 6.7, str. 20; također u zbirci *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting: Extracts from the Bahá'í Writings*, koju je priredio Odjel za istraživanje Univerzalne kuće pravde (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2021.), br. 23, str. 15.
9. Bahá'u'lláh, u *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1993., tisak 2021.), p. 1, str. 23; također u *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLV, p. 1, str. 375.
10. Bahá'u'lláh, u *The Kitáb-i-Aqdas*, p. 3, str. 24; također u *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLV, p. 3, str. 376.
11. Bahá'u'lláh, citiran u uvodu knjige *The Kitáb-i-Aqdas* koji je napisala Univerzalna kuća pravde, str. 7.
12. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1988., tisak 2021.), br. 5.10, p. 54.
13. Bahá'u'lláh, u *The Importance of Obligatory Prayer and Fasting*, br. 14, str. 11.
14. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, br. 17.109, str. 321.

15. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXXXIII, p. 1, str. 327.
16. Bahá'u'lláh, u *The Kitáb-i-Aqdas*, p. 4, str. 24; također u *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CLV, p. 4, str. 376-77.
17. Iz ploče koju je napisao 'Abdu'l-Bahá. (ovlašteni prijevod)
18. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LII, p. 1, str. 118.
19. *Days of Remembrance: Selections from the Writings of Bahá'u'lláh for Bahá'í Holy Days* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2016.), br. 29.9, str. 146.
20. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, br. 178.1, str. 284.
21. Iz govora kojeg je 'Abdu'l-Bahá održao 21. studenog 1911., objavljenog u knjizi *Paris Talks: Addresses Given by 'Abdu'l-Bahá in 1911* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2006., tisak 2016.), br. 34.8, str. 133.
22. *Light of the World*, br. 4.3, str. 9.
23. 'Abdu'l-Bahá, u *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002., tisak 2020.), str. 131-32.
24. Iz govora održanog 16. lipnja 1912., objavljenog u knjizi *The Promulgation of Universal Peace*, p. 1, str. 273.
25. Iz pisma koje je 31. ožujka 1932. u ime Shoghi Effendija upućeno pojedincu, objavljenog u zbirci *The Power of Divine Assistance: Extracts from the Bahá'í Writings*, koju je priredio Odjel za istraživanje Univerzalne kuće pravde (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020.), br. 66, str. 36.
26. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, LXXVII, p. 1, str. 169.
27. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, br. 200.9, str. 338-39.
28. 'Abdu'l-Bahá, u *Some Answered Questions* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2014., tisak 2022.), br. 70.6-7, str. 288-89.
29. 'Abdu'l-Bahá, u *Bahá'í Scriptures: Selections from the Utterances of Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá* (New York: Bahá'í Publishing Committee, 1928.), br. 969, str. 503.
30. Iz govora kojeg je 'Abdu'l-Bahá održao 26. svibnja 1912., objavljenog u *The Promulgation of Universal Peace*, p. 2, str. 205.
31. Iz ploče koju je napisao 'Abdu'l-Bahá. (ovlašteni prijevod)

32. *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*, br. 11.12, str. 205; također u *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, CXVII, p. 1, str. 282.
33. Iz govora kojeg je 'Abdu'l-Bahá održao 9. studenog 1911., objavljenog u *Paris Talks*, br. 27.11, str. 99.
34. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá*, br. 35.9, str. 105.
35. Ibid., br. 64.2, str. 143.
36. Ibid., br. 42.3, str. 123.
37. Ibid., br. 195.5, str. 327.
38. Ibid., br. 17.8, str. 56.
39. Ibid., br. 190.10, str. 313.
40. Ibid., br. 16.1, str. 50.

Služba u svojstvu tutora tečajeva Instituta

Svrha

Razumjeti neke od koncepata i steći neke od duhovnih kvaliteta, stavova i vještina koje doprinose sposobnostima potrebnim za pomoć skupini prijatelja da prođu tečajeve instituta

ODJELJAK 1

Sudionici u obrazovnom procesu koji je uspostavio Ruhi institut za osobe starije od petnaest godina proučavaju niz tečajeva namijenjenih njihovoj pripremi za izvršavanje činova službe – činova koji doprinose dinamičnom obrascu života u zajednici. Među njima, jedan čin službe je neophodan, jer, bez njega, u konačnici će se pokazati nemogućim da se ovaj obrazac održi i ojača. Doista, razvoj samog obrazovnog procesa ovisi o tome – to jest, za sve veći broj pojedinaca da razviju sposobnost da služe kao tutori tečajeva instituta, pomažući sudionicima da napreduju na putu službe. Slijed tečajeva često se proučava među skupinom prijatelja koji se redovito sastaju u susjedstvu ili selu u okruženju grupe za proučavanje. Međutim, ponekad skupine nastaju kao dio kampanje organizirane za intenzivno proučavanje ili tijekom kampa koji se odvija tijekom školskih praznika. Bez obzira na prigodu, jedan član skupine djeluje kao tutor.

Za razvoj sposobnosti učinkovitog tutora potrebna je početna obuka nakon koje slijedi sudjelovanje na povremenim okupljanjima za promišljanje, u kojima se ispituje sadržaj tečajeva i analizira iskustvo. Znamo da duhovne kvalitete čine temelj svih naših sposobnosti i određuju, u konačnici, opseg naše učinkovitosti. Zato se prva cjelina ove knjige bavila prirodom duhovne dinamike koja nastaje hodanjem putom službe koji su tečajevi pratili. U ovoj drugoj cjelini više ćemo se usredotočiti na neke od obrazovnih koncepata koje moramo razumjeti, pristupe i metode koje trebamo usvojiti te duhovne kvalitete, stavove, vještine i sposobnosti koje moramo razviti kroz kontinuirano iskustvo ako želimo dokazati da smo sposobni voditi skupinu za skupinom kroz slijed tečajeva.

ODJELJAK 2

Započnimo raspravu ispitivanjem koncepta motivacije. Bez motivacije, polaznici tečajeva će naučiti malo, a njihov broj će se smanjiti. Kako dodirnuti korijene motivacije i održati visoku razinu entuzijazma pitanje je koje ćete si često postavljati. Suočiti ćete se s ovim izazovom kad god pozovete svoje prijatelje i druge u zajednici da vam se pridruže u proučavanju tečajeva i, kasnije, svaki put kada se okupite s njima kao skupina.

Kao početni korak u istraživanju ovog pitanja, čimbenike koji motiviraju ljude možemo podijeliti u dvije kategorije: prolazne i trajne. U prvoj su oni čimbenici koji trenutačno uzbuđuju ljude i potiču ih na djelovanje, obično na kratko vrijeme. Druga kategorija sastoji se od onih čimbenika koji stvaraju motivaciju, s korijenima duboko u srcu i duši osobe. Iz treće cjeline Knjige 2 prisjetit ćete se bogatog razgovora između Alejandre i Beatrice koji je doveo Beatrice do ulaska u proces instituta. Razmislite o situaciji u kojoj je Alejandra, umjesto toga, jednostavno uputila sljedeći poziv svojoj prijateljici:

„Pozivam te da se pridružiš grupi za proučavanje koju smo nedavno osnovali u našoj zajednici. U našoj skupini već je dvanaest ljudi i sigurna sam da će ti se svidjeti svatko od njih. Odlično se zabavljamo zajedno. Proučavamo dva puta tjedno po nekoliko sati, ali se

bavimo i drugim aktivnostima. Ove subote, na primjer, imat ćemo piknik, na koji si vrlo dobrodošla, a neki od nas razmišljaju o odbojci nakon toga.”

U koju kategoriju biste stavili vrstu motivacije koja se traži ovim pozivom? Naravno, nema ništa loše u pozivu kako je gore formulirano. Navedene izvannastavne aktivnosti prikladne su za grupu za proučavanje, osobito onu koja se sastoji od mladih ljudi. Činjenica da takve aktivnosti mogu uvjeriti osobu da se pridruži grupi za proučavanje također nije sporna. Međutim, ovdje se predlaže da je ova vrsta motivacije obično prolazna. Djeluje neko vrijeme, ali na kraju prestaje biti učinkovita. Kada ovisite samo o entuzijazmu koji nastaje na ovaj način, stavljate se u vrlo zahtjevan položaj. Neprestano morate izmišljati „zabavne stvari”, sve dok na kraju ne postanete iscrpljeni. To što bi učenje trebalo biti radosno ne znači da je obrazovanje isto što i zabava.

Kako biste ispunili svrhu tečajeva, a to je duhovno i moralno osnaživanje polaznika, morat ćete tražiti izvore motivacije koji su trajniji. Već ste dobro upoznati s mnogim od tih izvora i lako ćete ih se sjetiti ako razmislite o vlastitim razlozima sudjelovanja u procesu instituta. Što vas je potaknulo da proučavate različite tečajeve i što u vama sada stvara želju za razvojem sposobnosti koje ćete trebati da biste djelovali kao tutor tih istih tečajeva?

ODJELJAK 3

Čuli ste da je entuzijazam zarazan. Stoga će žar i snaga s kojima pristupate ovom činu službe pomoći motivirati vaše prijatelje u njihovom proučavanju tečajeva. Taj entuzijazam ne treba shvatiti kao puko uzbuđenje, već jednostavno kao trenutnu i površnu emociju. To je prirodni izraz unutarnje radosti, radosti koja je kvaliteta nečije duše, a ne rezultat prolaznih okolnosti. U cjelinama koje ste već obradili i koje ćete uskoro proučavati sa zainteresiranim pojedincima, često se upućuje na tu radost – na primjer, u prvoj cjelini Knjige 2, čiji je predmet radost poučavanja. Odjeljak 11 prethodne cjeline također se bavi radošću. Ponovno pročitajte taj odjeljak. Kako se tamo izneseni komentari odnose na vas u vašoj želji da služite kao tutor? Sa skupinom u kojoj proučavate ovu cjelinu, razgovarajte o tome kako će vam promišljanje o životu ‘Abdu’l-Baháa, čitanje i pamćenje Njegovih riječi i podsjećanje na Njegovu neiscrpnu ljubav biti izvor trajne radosti.

Jasno je da je radost iz koje izvire vaša revnost da služite kao tutor, i koja će stoga izazvati entuzijazam kod sudionika grupe za proučavanje, kvaliteta čistog srca. Opet, čistoća srca bila je predmet naše rasprave u različitim prilikama, uključujući prvu cjelinu ove knjige. U drugoj cjelini Knjige 6, razgovarali smo o tri nečistoće koje utječu na naše napore u poučavanju: želja za priznanjem, osjećaj superiornosti i ambicija. Razmislimo o tome kako one mogu umanjiti učinkovitost tutora:

1. Mislite li da sudionici mogu osjetiti čistoću namjera tutora?

2. Kakav bi utjecaj na motivaciju sudionika imalo primjećivanje da se tutor grupe osjeća superiorno u odnosu na njih?

3. Kakav bi utjecaj na njihovu motivaciju imalo stjecanje dojam da je tutor provodio čin službe jer se nadao da će steći status u zajednici?

Kako biste dodatno razmislili o pitanju čistoće, pogledajte popis u nastavku. Navodi neke moguće razloge koje osoba može imati za služenje kao tutor. Nekoliko ih je apsolutno neprihvatljivo i uključeno ovdje samo zbog kontrasta. Prvo označite slovom „N” one koji su, bez sumnje, neprihvatljivi. Zatim razmotrite one koji su preostali i razgovarajte s ostalim članovima svoje skupine o tome od čega se trebaju odvojiti, imajući na umu takve stvari kao što su osobna ambicija, želja za uspjehom i priznanjem, taštine svijeta i poticaji sebstva.

Osoba može služiti kao tutor jer

_____ uživa gledati kako ljudi napreduju.

_____ želi duhovno rasti i pridonijeti aktivnostima izgradnje zajednice u svom selu ili susjedstvu.

_____ se nada da će jednog dana postati regionalni koordinator i dobiti malu stipendiju.

_____ želi impresionirati člana Pomoćnog odbora.

_____ želi da ju drugi oponašaju.

_____ želi da ju drugi vole.

_____ želi da ju drugi ljudi poštuju.

_____ voli raditi stvari i od njih dobivati rezultate.

_____ želi biti smatrana vođom u zajednici.

_____ je opčinjena Najljubljenijim.

_____ je ushićena pozivima Božjim.

_____ želi doprinijeti globalnim Planovima koje je bahá'íma svijeta dala Univerzalna kuća pravde.

_____ je udahnula je miris nezainteresirane službe Stvari.

_____ želi privući Božje blagoslove svojoj zajednici.

_____ nema druge želje nego udovoljiti Bogu.

ODJELJAK 4

Dok nastojite pomoći drugima u proučavanju tečajeva Ruhi instituta, postajat ćete sve uvjereniji da je razumijevanje samo po sebi najveći od svih motivatora. U svakom ljudskom srcu postoji čežnja za značenjem; postoji prirodna žudnja za znanjem o vanjskim i unutarnjim stvarnostima stvaranja. Obrazovanje mora odgovoriti na tu čežnju. Kada to učini, uspijeva dodirnuti korijene motivacije. Predlažemo da promislite o sljedećim riječima ‘Abdu’l-Baháa iz Ploče u kojoj On hvali napore istaknutog bahá’ija da trenira, uz pomoć onoga što On naziva „susretom učitelja”, one koji ustaju kako bi poučavali Stvar:

„O, Družbo Božja! Svakoj stvorenoj stvari, Drevna Vrhovnost podijelila je njezino vlastito savršenstvo, njezinu osobitu vrlinu i posebnu izvrsnost, tako da svaka u svojem stupnju može postati simbol koji označava uzvišenost istinskog Odgojitelja čovječanstva, i da svaki, poput kristalnog zrcala, može govoriti o milosti i sjaju Sunca Istine.

„A među svim stvorenjima On je izdvojio čovjeka, da mu podari Svoj najčudesniji dar, i omogućio mu da dostigne darove Družbe u Visini. Da je najdragocjeniji od darova postizanje Njegova nepogrešivog vodstva, da unutarnja stvarnost čovječanstva postane kao niša za držanje ove svjetiljke; i kad raspršeni sjaj ove svjetlosti udari u sjajno staklo srca, čistoća srca čini da zrake sjaje još jače nego prije, i da sjaje u slavi na umove i duše ljudi.

„Dosezanje najvećeg vodstva ovisi o znanju i mudrosti, te o upućenosti u otajstva Svetih Riječi. Stoga se miljenici Božji, bili oni mladi ili stari, bili oni muškarci ili žene, svaki prema svojim sposobnostima, moraju truditi stjecati različite grane znanja, te povećavati svoje razumijevanje otajstava Svetih Knjiga, i svoju vještinu rukovanja božanskim dokazima i svjedočanstvima.

„Ugledni Šadru’š-Šudúr, koji je uistinu dosegao najuzvišeniji položaj u Skloništima Blaženstva, najavio je susret učitelja. On je bio prva blagoslovljena duša koja je položila temelje ove značajne institucije. Bogu hvala, tijekom svojeg života obrazovao je osobe koje su danas snažni i rječiti zagovornici Gospoda Boga, učenike koji su doista čisti i duhovni potomci onoga koji je bio tako blizu Svetomu Pragu. Nakon njegove smrti, određeni blagoslovljeni pojedinci poduzeli su korake kako bi ovjekovječili njegov rad na poučavanju, a kad je On saznao za to, srce ovog Zatočenika se obradovalo.”¹

Ove riječi ‘Abdu’l-Baháa nude nam vrijedan uvid u željenu dinamiku grupe za proučavanje. Prema gore navedenom odlomku, najveći dar koji nam je Bog darovao jest dar postizanja Njegovog vodstva. Kako bismo postigli ovo „najveće vodstvo”, trebamo znanje i mudrost te moramo biti upućeni u otajstva sadržana u Svetim Riječima. Stoga je prirodno da primanje obilja Njegovog nepogrešivog vodstva i istraživanje otajstava Svetih Riječi predstavljaju sami po sebi prvenstveni izvor motivacije. Vaš je izazov osigurati da sudionici grupe za proučavanje zapravo sudjeluju u takvom uzbudljivom istraživanju i dobiju ovaj čudesni dar.

Da biste dodatno cijenili ovu činjenicu, okrenite se sada prvoj knjizi u slijedu tečajeva i prepoznajte najmanje tri odjeljka koja su mjerljivo povećala vaše razumijevanje duhovne teme. Navedite neke od uvida koje ste stekli iz proučavanja svakog odjeljka.

1.

2.

3.

U istoj Ploči koja vam je gore predstavljena, ‘Abdu’l-Bahá otkriva molitvu posebne ljepote. Možda ga želite zapamtiti i prisjetiti je se svaki put kada ustanete da biste služili kao tutor.

„O, Bože, Ti Koji si ispustio Svoj sjaj na svijetle stvarnosti ljudi, izlivši na njih sjajna svjetla znanja i vodstva, i izabrao ih između svih stvorenja za ovu uzvišenu milost, i učinio da obuhvate sve stvari, da razumiju njihovu najdublju bit, i da otkriju svoja otajstva, izvodeći ih iz tame u vidljivi svijet! ‘On uistinu pokazuje Svoje posebno milosrđe kome On hoće.’

„O, Gospode, pomozimi Svojim voljenima da stječu znanje i znanosti i umjetnosti, i da otkriju tajne koje su pohranjene u najdubljoj stvarnosti svih stvorenih bića. Neka čuju skrivene istine koje su zapisane i ugrađene u srce svega što jest. Učini ih znakovima vodstva među svim stvorenjima i prodornim zrakama uma koje šire svoje svjetlo u ovom, „prvom životu”. Učini ih vođama k Tebi, vodičima na Tvoj put, trkačima koji potiču ljude u Tvoje Kraljevstvo.

„Ti si, uistinu, Silni, Zaštitnik, Mogući, Branitelj, Moćni, Najdarežljiviji.”²

ODJELJAK 5

Kada proučavate tečajeve s malom skupinom, morat ćete procijeniti jesu li polaznici stekli razuman stupanj razumijevanja materijala. U tom kontekstu, trebali biste biti svjesni da, općenito, razumijevanje nije nešto što se postigne i napusti. Istina je da postoje mnoge ideje koje se razumiju jednom zauvijek. Međutim, duboko razumijevanje većine pitanja razvija se tijekom dugog vremenskog razdoblja. Pitanje koje ćete si morati često postavljati nije jesu li sudionici „razumjeli”, već jesu li „napredovali u razumijevanju” određene teme. Pročitajte i razmislite o sljedećim odlomcima iz uvodnog odjeljka Knjige 1, „Nekoliko promišljanja za tutora”, koji su usredotočeni na koncept razumijevanja. Dok to činite, pogledajte relevantne odjeljke prve cjeline knjige koji su spomenuti.

Hodanje stazom službe koju su otvorili tečajevi instituta zahtijeva sve dublje razumijevanje Bahá'u'lláhovih učenja, koja materijali nastoje nedvosmisleno iznijeti...

Nije iznenađujuće, dakle, da ovo prvo započinje pitanjem razumijevanja, toliko središnjim za sve knjige u slijedu. Čitanje iz Svetih Spisa nije isto što i čitanje mnogih tisuća stranica koje osoba vidi u životu, a cjelina, „Razumijevanje Bahá'í Spisa”, nastoji njegovati naviku svakodnevnog čitanja odlomaka iz Svetog Teksta i meditiranja o njihovom značenju, naviku koja će uvelike pomoći sudionicima dok kreću na put službe. Kako bi ih vodio u svom proučavanju, tutor mora dobro razmisliti o predmetu razumijevanja.

Bahá'í spisi sadrže duboke duhovne istine, pa čak i dok nastojimo napredovati u našem razumijevanju njihovog beskonačnog značenja, znamo da nikada ne možemo doći do konačnog kraja. Općenito dobivamo osnovno razumijevanje neposrednog značenja odlomka kada ga prvi put čitamo, a prvi odjeljak cjeline to uzima kao polaznu točku. Dakle, nakon čitanja citata: „Poboljšanje svijeta može se postići čistim i dobrim djelima, pohvalnim i pristojnim ponašanjem”, sudionike se jednostavno pita: „Kako se može postići poboljšanje svijeta?” Na prvi pogled, većina pitanja i vježbi ove vrste čini se previše jednostavnima. Međutim, čini se da dugogodišnje iskustvo opravdava odluku Instituta da započne na ovaj način. Sve nas treba podsjetiti da, u svojoj žurbi da pronade slojeve istine u odlomku, um ne bi trebao previdjeti njegovo očito značenje. Pozornost na ovu prvu razinu razumijevanja također se pokazuje ključnom za grupno savjetovanje; ona jača jedinstvo misli, lako dostupno kada se osobnim mišljenjima dopusti da budu prosvijetljena Božanskom mudrošću.

Ovdje je važno napomenuti da razumijevanje neposrednog značenja većine odlomaka nema koristi od duge rasprave o pojedinačnim riječima izvan konteksta. Međutim, ponekad može biti potrebno da skupina potraži riječ u rječniku. Ono što može biti plodonosnije jest da sudionici nauče kako zaključiti značenja riječi iz cijelih rečenica i odlomaka.

Kako bi se razumijevanje proširilo izvan područja neposrednog značenja, primjeri koji pokazuju kako ideje pronalaze konkretan izraz mogu biti od pomoći. Sve što se u tom smislu traži su jednostavne vježbe. U odjeljku 2, na primjer, od sudionika se traži da utvrde, u svjetlu odlomka koji su upravo pročitali, jesu li određene karakteristike pohvalne. U sličnoj vježbi u odjeljku 4, potiče ih se da navedu pet vrlina, a zatim odluče je li moguće steći bilo koju od njih u nedostatku istinitosti – ono što je opisano u Spisima kao „temelj svih ljudskih vrlina”.

Kako bi postigla svoju svrhu, cjelina zahtijeva daljnji napredak u razumijevanju izazivajući sudionike da razmisle o nekim učincima predstavljenih odlomaka. U odjeljku 2, od njih se traži da utvrde je li istinita tvrdnja „Na svijetu je tako malo dobrih ljudi da njihovi postupci nemaju nikakvog učinka”. Ovdje namjera nije izmamiti puko mišljenje. Tutor mora stati i ispitati razlog za odgovore sudionika. Da izjava nužno mora biti lažna jer je u suprotnosti s prvim citatom u prethodnom odjeljku, zaključak je do kojeg bi skupina trebala doći. Pitanje mogu li Bahá’í ispovijedati svoje grijehе drugima također je primjer ove vrste vježbe. Odnosi se na zabranu učenja protiv ispovijedi kao sredstva za odrješenje od grijehа, koje se, iako nije izričito spomenuto ni u jednom od proučavanih odlomaka, može izvući istraživanjem značenja stiha, „Privedi sebe na odgovornost svaki dan prije nego što budeš pozvan na obračun.”

Sada, u svjetlu vaših razmišljanja o konceptu razumijevanja, odgovorite na pitanja u nastavku.

1. Kako usredotočenost na neposredno značenje odlomaka iz Spisa doprinosi izgradnji jedinstva misli u skupini?

2. Zašto je potrebno ići dalje od neposrednog značenja odlomka i razmišljati o tome kako on pronalazi konkretan izraz u našim životima?

3. Kako nam stjecanje uvida u šire učinke odlomaka iz Spisa pomaže u usklađivanju naših misli i postupaka s učenjima vjere?

ODJELJAK 6

Vaša sposobnost poticanja razumijevanja zahtijevat će od vas da neprestano razvijate takve odlike kao što su osjetljivost, odvojenost i velikodušnost te da se oslanjate na moć duhovne percepcije. Morat ćete svakoga slušati pažljivo. Ponekad, pojedinac, dok zapravo prilično dobro shvaća predmet o kojem se raspravlja, nema dovoljno riječi da izrazi svoje misli. Ne biste se trebali usredotočiti samo na riječi, već biste trebali tražiti namjeravano značenje. Da biste to učinili, morate imati povjerenja u svoje prijatelje i držati uvjerenje da svatko ima značajne stvari za reći.

Kako biste razmislili o sposobnosti poticanja razumijevanja, pročitajte svaku od rečenica u nastavku i označite one s kojima se slažete.

- Kada proučavam odlomak iz Spisa s drugima, moja je dužnost kao tutora osigurati da razumiju odlomak na isti način kao i ja.
- Kada proučavam odlomak iz Spisa s drugima, moram poštovati njihovo razumijevanje, ali se i dalje držati svojih vlastitih ideja, jer su ispravne. Uostalom, ja sam tutor i imam jasnije razumijevanje od drugih.
- Kada proučavam odlomak iz Spisa s drugima, učim mnogo stvari iz naših rasprava, bez obzira na to koliko već znam.
- Kada proučavam odlomak iz Spisa s drugima, trebao bih dijeliti svoje razumijevanje s poniznošću i iskrenošću.
- Kada služim kao tutor, iako nikada ne bih trebao pretpostaviti da je moje razumijevanje materijala potpuno, moram se pobrinuti da sudionici ne dođu do zaključaka suprotnih eksplicitnom značenju odlomka iz Spisa.
- Nikada ne bih smio izražavati vlastite stavove i uvjerenja kada služim kao tutor.
- Svrha rasprave u našoj grupi za proučavanje je da poučavam ispravno značenje materijala.
- Svrha rasprave u našoj grupi za proučavanje je da svatko izrazi ono što mu padne na pamet jer je samoizražavanje najviša vrijednost koju posjedujemo.
- Svrha rasprave u grupi za proučavanje je da članovi pomognu jedni drugima da dosegnu dublje razumijevanje onoga što se proučava.

- _____ Odvojenost od vlastitih mišljenja znači da bih trebao dopustiti da se rasprava među sudionicima nastavi, čak i kad vidim da ne napreduje.
- _____ Ako su doista odvojeni od vlastitih mišljenja, članovi grupe za proučavanje prihvatit će kao istinu sve što svi kažu.
- _____ Odvajanje od osobnih stavova olakšava otvorenu, uljudnu i iskrenu raspravu u proučavanju materijala.
- _____ Kada služim kao tutor, trebao bih se iskreno moliti Bogu da otključa vrata istinskog razumijevanja.

ODJELJAK 7

Žeđ za znanjem i razumijevanjem usko je povezana sa snažnom duhovnom silom: privlačnošću prema ljepoti. Razmotrite sljedeći odlomak iz Spisa Bahá'u'lláha:

„Čujte Me, o, vi, smrtne ptice! U Ružičnjaku nepromjenljiva sjaja procvao je Cvijet, s kojim uspoređen svaki drugi cvijet samo je trn, a pred sjajem Čije slave sama bit ljepote mora izbljediti i uvenuti. Ustanite, stoga, i s potpunim zanosom u vašim srcima, sa svim ushićenjem vaših duša, s punim žarom vaše volje, i usredotočenim naporima vašega cjelokupnoga bića nastojte doseći raj Njegove nazočnosti, i trudite se udahnuti miris nepromjenjiva Cvijeta, udisati slatke miomirise svetosti, i zadobiti udio u ovom mirisu nebeske slave. Tko god slijedi ovaj savjet raskinut će svoje lance, kušati prepuštanje opčinjenosti ljubavi, doseći želju srca svojega, i predati svoju dušu u ruke svojeg Ljubljenoga. Prsnuvši kroz svoj kavez, on će, baš kao ptica duha, poletjeti u svoje sveto i vječno gnijezdo.

„Vječna Svijeća sja u svojem ogoljenom sjaju. Pogledajte kako je spalila svaki smrtni veo. O, vi, noćnim leptirima slični ljubitelji Njegova svjetla! Suočite se sa svakom opasnošću, i posvetite svoje duše njegovom plamenu koji proždire. O, vi, koji žedate za Njim! Odrecite se svake zemaljske naklonosti, i pohitajte prigrliti vašeg Ljubljenoga. S ushitom koji nitko ne može ponoviti pohitajte doseći Ga. Cvijet, do sada skriven od pogleda ljudi, sada je otkriven pred vašim očima. U otvorenom sjaju Svoje slave On stoji pred vama. Njegov glas poziva sva sveta i posvećena bića da dođu i sjedine se s Njim. Sretan je onaj koji se onamo okrene; dobro je uz onoga koji je dostigao, i gledao svjetlo tako čudesnoga lica.”³

U svom srcu morate biti sigurni da su oni s kojima proučavate tečajeve prožeti prirodnom privlačnošću prema ljepoti. Ako im se tijekom proučavanja tečajeva instituta pomogne vidjeti uzvišenost Božjeg Otkrivenja i cijeniti ljepotu objavljene Riječi, radost koju će osjećati u svakoj sesiji bit će za njih najmoćniji izvor motivacije. Dok razmišljate o ovoj točki, bit će vam se korisno pogledati Knjigu 1 i odabrati tri ili četiri odjeljka koji su vam ponudili uvid u Ljepotu Ljubljenoga. Za svaki odjeljak, recite nekoliko riječi o onome što vas je toliko privuklo.

1.

2.

3.

4.

ODJELJAK 8

Duboko značenje i ljepota otkrivene Riječi, sadržane u mnogim odlomcima citiranim u materijalima, bit će najjači izvor privlačnosti za sudionike. No, važno će biti i okruženje koje sudionici u grupi za proučavanje stvaraju uz pomoć tutora. Privlačnost prema ljepoti je sila koja se stvara unutar skupine ljudi koji rade zajedno u atmosferi punoj ljubavi. Stoga ćete stalno morati biti svjesni atmosfere grupe za proučavanje i osigurati da ona pridonosi duhovnom uzdizanju sudionika.

Jedan od važnih čimbenika bit će fizičko okruženje u kojem se skupina sastaje. Nažalost, u današnjem svijetu fizička ljepota često se povezuje s bogatstvom. Ali raskošna okolina nije ono što je potrebno. Ljepota je u prirodi, u posloženosti, u urednosti. Pobrinit ćete se da okruženje u kojem svaka skupina proučava bude ono koje zadovoljava žudnju pojedinca za ljepotom i savršenstvom,

bilo da skupina sjedi u hladu stabla ili se okuplja u skupo uređenom dnevnom boravku, skromnoj kolibi ili objektu instituta.

Vaše ponašanje je još jedan faktor koji će doprinijeti atmosferi. Ponašanje može biti lijepo i stoga može imati moć privlačenja. Ljepota je u ljubaznosti, u nježnosti, u poštivanju drugih. Kako biste dalje razmotrili ovu točku, razmislite o različitim prilikama kada je vaš osjećaj ljepote bio uvrijeđen. Nažalost, to se prečesto događa na radnom mjestu, u mjestima za odmaranje, na okupljanjima prijatelja, u obiteljskim okupljanjima, pa čak i u obrazovnim ustanovama. Primjeri ovakvog ponašanja uključuju:

- Ljude koji viču jedni na druge
- Osobe koje se služe uvredljivim jezikom
- Nekoga tko sramoti drugu osobu pred ostalima
- Ljude koji gledaju i ponašaju se prema drugima kao da su seksualni objekti
- Osobe koje djeluju pod utjecajem alkohola

Teško je zamisliti da bi gore spomenuto ružno ponašanje ikada pokazali sudionici grupe za proučavanje. Ali tutor će morati paziti na suptilnije oblike ponašanja koji bi mogli potkopati atmosferu ljubaznosti. Evo, na primjer, nekih zahtjevnih situacija. Za svaku, prikazan vam je neprimjeren odgovor koji ćete morati ispraviti.

- a. Jedan od sudionika je pognut i crta po svojim materijalima. Neprimjeren odgovor bio bi: „Lijen si i oneraspoložuješ ostatak skupine.” Rekli biste:

- b. Jedan od sudionika govori tako tiho da drugi ne mogu čuti. Neprimjeren odgovor bio bi: „Zar ne možeš govoriti glasnije?” Rekli biste:

- c. Jedan od sudionika daje očito pogrešan odgovor na pitanje. Neprimjeren odgovor bio bi: „Ima li itko točan odgovor?” Rekli biste:

- d. Dvoje sudionika šapuću jedan drugome i smijulje se. Neprimjeren odgovor bio bi: „Želite li podijeliti šalu s nama ostalima?” Rekli biste:

- e. Jedan od sudionika postavlja pitanje koje se ne odnosi na ono što skupina proučava. Neprimjeren odgovor bio bi: „To nema nikakve veze s onim o čemu govorimo.” Rekli biste:

- f. Dva sudionika počinju se svadati oko jedne od vježbi, pri čemu svaki inzistira na tome da je njegovo ili njezino mišljenje točno. Neprimjeren odgovor bio bi: „Prestanite. Oboje ste u krivu.” Rekli biste:

- g. Jedan od sudionika daje odgovor koji nije u skladu s citatom koji se proučava. Neprimjeren odgovor bio bi: „Zar ne razumiješ citat koji si upravo pročitao?” Rekli biste:

- h. Jedan od sudionika skreće s teme. Neprimjeren odgovor bio bi: „Molim te, drži se teme.” Rekli biste:

Predlaže se da zapamtite sljedeći citat, izvučen iz mnogo većeg odlomka iz „Bog prolazi” u kojem Shoghi Effendi ocrta glavna obilježja Kitáb-i-Aqdas. Dok to činite, razmislite o tome kako je pridržavanje poticaja navedenih u ovom citatu neophodno za stvaranje odgovarajuće atmosfere u grupi za proučavanje.

„...Bahá'u'lláh potiče Svoje sljedbenike na druženje, prijateljski i složno i bez diskriminacije, s pristašama svih religija; upozorava ih da se čuvaju od fanatizma, pobune, ponosa, svađe i prepirke; nalaže im besprijekornu čistoću, strogu

Često se kaže da su tečajevi Ruhi instituta participativni. S tim u vezi, vjerojatno ste čuli izraz „participativna metoda”. „Metoda”, „pristup”, „tehnika” i „postupci” riječi su koje se obično koriste u različitim područjima, ali za nas je važno steći zahvalnost za značaj takvih riječi u kontekstu obrazovanja. Ovdje treba naglasiti da temeljna briga Ruhi instituta o sudjelovanju nije na razini tehnike i postupaka. Ono što tražimo je da sudionik preuzme odgovornost za vlastito učenje. To se može dogoditi čak i kada metoda poučavanja nije, strogo govoreći, participativna. Jednostavan primjer će pojasniti ovo.

Pretpostavimo da prisustvujete predavanju koje nudi profesor na konferenciji o temi koja vas zanima. Profesor drži prilično dug govor, ali objašnjava ideje u potpunosti te na jasan i koherentan način. S obzirom na veliku publiku, govornik može odgovoriti samo na nekoliko pitanja, a nije moguće voditi raspravu u kojoj bi svi sudjelovali. Jasno je da metoda koja se koristi ovom prilikom nije baš participativna. Ipak, potpuno ste angažirani u učenju tijekom cijelog predavanja jer ste željni proširiti vlastito razumijevanje teme izvan onoga što već znate. Slušate, razmišljate o svakoj ideji koju je predstavio govornik, organizirate niz pitanja u svom umu, a kasnije pregledate nekoliko pouzdanih izvora kako biste pronašli odgovore.

Sada zamislite tisuće i tisuće učenika diljem svijeta kako sjede u učionicama, dosađuju se, zijevaju, slušaju učitelje koji im drže predavanja. Ovo nije slika koja se može naći u svakoj školi, ali postoji dovoljno takvih učionica da ste sigurno vidjeli jednu ili dvije. Koja je razlika između dviju situacija, u kojima se koristi ista metoda poučavanja?

Razlika je, naravno, u stupnju sudjelovanja. U prvom slučaju aktivno ste angažirani. Profesor drži predavanje, ali vi ste zadušeni za vlastito učenje. Preuzeli ste odgovornost za ispitivanje predstavljenih ideja i u tom smislu u potpunosti sudjelujete u obrazovnoj aktivnosti. Suprotno se događa u drugoj situaciji. Učenici su pasivni. Učitelj, iako je aktivan, ne uspijeva izmamiti sudjelovanje učenika.

Ova kratka usporedba dviju obrazovnih situacija pojašnjava što podrazumijevamo pod tvrdnjom da je pristup Ruhi instituta participativan. To podrazumijeva da ćete, kada služite kao tutor za tečajeve, pomoći sudionicima u preuzimanju vlasništva nad njihovim obrazovanjem. Tijekom sati u kojima zajedno proučavate, njihovi umovi trebali bi biti potpuno zauzeti istraživanjem predstavljenog sadržaja, a svaki sudionik trebao bi osjetiti snažan osjećaj odgovornosti za vlastito učenje.

Za razliku od primjera vlastitog sudjelovanja na konferenciji, malo je vjerojatno da se potrebna razina sudjelovanja može postići u grupi za proučavanje ako jednostavno predajete njezinim članovima. Knjige Ruhi instituta pružit će vam alate koji će vam omogućiti da se pridržavate njegovog participativnog pristupa.

Prije nastavka naše rasprave o ovoj temi, molimo vas da se prisjetite određenih slika i razmislite o njima u kontekstu grupe za proučavanje. Iako nijedna od slika u nastavku ne prikazuje potpunu sliku dinamike poučavanja i učenja koja se ovdje traži, pružit će vam vrijedne uvide. Neke od ovih fotografija su potpuno neprimjerene. Prekrižite ih i navedite razlog za to. Za preostale, objasnite u kojem je smislu svaka slika korisna.

- a. Vatra koju hranite: _____

- b. Prazne čaše koje punite: _____

- c. Štedni računi u banci u koje uplaćujete novac: _____

- d. Svijeće koje palite: _____

- e. Prijateljstva koja negujete: _____

- f. Tim s kojim nešto gradite: _____

- g. Temelj velike građevine koju zajedno postavljate: _____

- h. Rudnici puni dragocjenih dragulja koje brusite: _____

- i. Nogometna utakmica na kojoj sudite: _____

- j. Natjecanje na kojem ocjenjujete: _____

- k. Biljke koje zalijevate: _____

ODJELJAK 11

Ono što smo rekli o sudjelovanju podrazumijeva da svi koji su uključeni u obrazovni proces koji njeguju tečajevi Ruhi instituta moraju preuzeti aktivnu ulogu u vlastitom učenju. Također smo naveli da će vam njegove knjige pružiti alate koji će vam kao tutoru omogućiti da se pridržavate njegovog participativnog pristupa. Stoga bismo trebali obratiti pozornost na proučavanje knjiga i pokušati dobiti uvid u to kako tutor može poticati vrstu dinamike poučavanja i učenja koja je predviđena.

Prvo, mora vam biti jasno da odnos između tutora i ostalih sudionika nije jednak odnosu između učitelja i učenika. Ali to ne znači da on ili ona može biti odvojeni i pasivni moderator rasprave. Tijekom cijelog razdoblja tutor mora biti oprezan, pažljiv i pronicljiv. Tutorove misli trebale bi biti usredotočene u svakom trenutku na to kako pomoći svakom od sudionika da stekne potpunije razumijevanje onoga što se proučava.

U započinjanju proučavanja bilo koje cjeline sa skupinom, tutor će započeti objašnjavanjem njezine svrhe, često ističući najznačajnije koncepte koje pokriva. Sudionici će zatim pročitati i raspravljati o svakom odjeljku, provodeći vježbe koje ga prate, bilo pojedinačno ili kao skupina. Doista, vježbe predstavljaju važan alat u njegovanju razumijevanja i pomaganju sudionicima da se aktivno uključe u proces učenja. Iako se određene vježbe mogu provesti uz malu pomoć tutora, bit će slučajeva kada će tutor morati ponuditi komentare kako bi pomogao sudionicima u produblivanju razumijevanja ideje. Sljedeći isječak iz odjeljka „Nekoliko promišljanja za tutora” Knjige 1 pojašnjava kako treba pristupiti vježbama:

Ni u kojem slučaju vježbe u cjelini ne pokušavaju obuhvatiti raspon značenja sadržan u odlomcima koji se razmatraju. Jedno pitanje koje svaki tutor mora razmotriti jest koliko rasprave treba uložiti u bilo koju vježbu. Ovdje je važno imati na umu da produljenje razmatranja uvođenjem mnogih povezanih, ali perifernih koncepata ima sklonost smanjenja učinkovitosti materijala. Svaka skupina treba uspostaviti razuman ritam napretka; sudionici bi trebali osjetiti jasan osjećaj da kontinuirano napreduju prema vlastitim mogućnostima. Međutim, tutor mora ostati pažljiv, kako odjeljci ne bi bili obrađeni brzo i površno bez promišljene analize vježbi; skupine koje su postupile na ovaj način, samo popunjavajući odgovore, nikada nisu postigle trajne rezultate.

Koje dvije sklonosti tutor treba izbjegavati u vođenju skupine kroz svaki odjeljak kako bi se osiguralo postizanje svrhe materijala?

- *Tutor: Apsolutno si u pravu. Zato tutor mora biti posebno pažljiv. Tutor bi trebao imati neki osjećaj o tome što se treba postići prolaskom kroz svaki od odjeljaka određene cjeline i, u odgovarajuće vrijeme, otvoriti raspravu među sudionicima, pomažući im da dalje razmišljaju o primjeni i učincima predstavljenih koncepata i ideja. Neke od ideja zaslužuju kratko savjetovanje, a druge nešto dulje.*
- *Sudionik: U nekoliko navrata, prilikom proučavanja tečaja, primijetio sam da su određene vježbe tretirane s određenim stupnjem strogosti. Na primjer, postojalo je inzistiranje na davanju točnog odgovora „da” ili „ne” u vježbama koje od nas traže da s popisa izjava odaberemo one koje su istinite.*
- *Tutor: Kada odgovor na takvu vježbu nije tako jednostavan, to je namjerno tako da sudionici kroz raspravu i promišljanje steknu uvid u složena pitanja u svjetlu Spisa. Opet, tutor mora poticati istraživanje.*
- *Sudionik: Pretpostavljam da bih kao novi tutor mogao, u početku, biti sramežljiv u po pitanju toga, bojeći se da bi rasprava mogla ići posvuda, a možda je neću moći pravilno voditi ili odgovoriti na pitanja koja sudionici mogu postaviti.*
- *Tutor: Potpuno je prirodno osjećati se tako, ali uvjeravam te da ćeš s iskustvom naučiti pomoći sudionicima da se uključe u disciplinirana savjetovanja. Vidjet će da samo izražavanje slučajnih misli ne povećava razumijevanje. Naučit ćeš održavati raspravu usredotočenom, a da pritom ne budeš previše krut. U redu je da ljudi kažu što žele, iako njihovi doprinosi ponekad možda nisu toliko relevantni za savjetovanje. Međutim, ako vidiš da skupina potpuno skreće s teme i čini to duže vrijeme, morat ćeš pomoći svojim prijateljima da se vrate proučavanju materijala. To zapravo neće biti previše teško, jer će se tvoj odnos sa skupinom temeljiti na uslužnosti i ljubaznosti.*
- *Sudionik: Ali to neće uvijek biti lako. U grupama za proučavanje u kojima sam sudjelovao, ponekad su postojali pojedinci koji nisu mogli prestati govoriti. Također je bilo nekoliko onih koji nikada nisu rekli ni riječ.*
- *Tutor: Naravno, nije riječ o duljini ili kratkoći doprinosa pojedinca raspravi, već o tome pridonose li izražene ideje kolektivnom razumijevanju skupine. Ovo mora biti jasno u tvom umu. Bez obzira na to, najvažnije je zapamtiti da nikada nikoga ne sramotiš, ni pričljivca ni šutljivca. Moraš se pobrinuti da ne postaneš frustriran zbog onih koji zauzimaju puno vremena skupine. Oni često vjeruju da pomažu u pomicanju rasprave i možda ne shvaćaju kada pretjeruju. Naravno, ponekad su jednostavno previše privrženi vlastitim idejama. Bez obzira na slučaj, ako si uspostavio vezu ljubavi i prijateljstva s članovima skupine, naći ćeš načine da preusmjeriš razgovor i uvučeš druge u raspravu bez da se pričljivi osjećaju uvrijeđenima.*
- *Sudionik: A oni tihi?*
- *Učitelj: To je zapravo najzanimljivija tema. Vidiš, ponekad pridajemo previše važnosti razgovoru. Ako netko šuti, postajemo nervozni. Čak mislimo da oni koji su tihi ili sramežljivi nisu baš inteligentni ili da ne obraćaju pažnju. Razgovor nije nužno pokazatelj*

sudjelovanja. Ako promatraš skupinu, koja ipak nije tako velika, možeš vidjeti tko je uključen u učenje, tko sluša, razmišlja i marljivo provodi vježbe. Sramežljivi članovi skupine postupno će graditi povjerenje i sudjelovati u raspravama, ali dopusti da se to dogodi prirodno.

Imajući na umu gore navedenu raspravu, napišite u prostoru ispod neke od svojih misli o tome što znači za tutora da bude u potpunosti angažiran tijekom procesa poučavanja i učenja.

ODJELJAK 13

Izazov održavanja usredotočenosti na raspravu dok se krećete stalnim tempom nije lak, a vi ćete ojačati svoju sposobnost da to učinite dok stečete praktično iskustvo. U nastavku su navedene neke situacije. Dva predložena odgovora u svakom su slučaju valjana, ali pod različitim okolnostima. Opišite okolnosti u kojima bi svaki odgovor bio najučinkovitiji. Možete li se sjetiti još nekog odgovora koji bi mogao biti prikladan ovisno o okolnostima?

1. Zamolite jednog od sudionika da ponudi nekoliko misli o pitanju, ali treba mu dugo vremena da odgovori.

a. Tiho čekate dok konačno ne odgovori:

b. Nježno upućujete pitanje drugom sudioniku, tražeći njegove misli:

c.

2. Jedan od sudionika uvijek je prvi koji nudi odgovor na pitanje, otežavajući drugima da govore.

a. Neka od pitanja upućujete pojedinim članovima skupine, prozivajući ih imenom:

b. U nekom trenutku, kada ste izvan skupine i vodite prijateljski razgovor sa sudionikom, pitate se koje je uvide stekao slušajući doprinose koje su drugi dali u raspravama:

c.

3. Jedan od sudionika već dugo ne sudjeluje u raspravi.

a. Kada primijetite da sudionik ima nešto za reći, postavite mu izravno pitanje:

b. Ostavite sudionika na miru, dopuštajući mu da šuti koliko god želi:

c.

4. U provođenju jedne od vježbi, par sudionika uvodi niz perifernih ideja, a rasprava se udaljava od teme.

- a. Sudionicima pomozete da se vrate temi o kojoj se raspravlja podsjećajući ih na svrhu vježbe:

- b. Pozovete jednog od sudionika za kojeg se čini da ima jasnije razumijevanje svrhe vježbe i postavite mu izravno pitanje kako biste skupinu vratili na temu o kojoj se raspravlja:

- c.

ODJELJAK 14

Rasprava u prethodnom odjeljku pomoći će vam da shvatite da ne postoje formule koje bi tutor trebao slijediti u proučavanju knjiga Ruhi instituta sa skupinom. Doista, svaki se tutor mora oduprijeti iskušenju da smanji proučavanje tečajeva na niz jednostavnih koraka koje treba slijediti. To nije tako lako kada smo stalno predočeni tehničkim receptima koji obećavaju rješenje za gotovo svaku vrstu izazova s kojima se suočavamo, uključujući i one koji se odnose na obrazovanje. Posebno moramo biti oprezni, da u našem entuzijazmu za obogaćivanje iskustva poučavanja i učenja ne bismo nehotice uveli u proučavanje tehnika i postupaka koji ometaju napore sudionika da se smisleno bave materijalom.

Osnovna jednostavnost karakterizira obrazovni proces koji njeguju tečajevi Ruhi instituta. Svako okruženje u kojem se proučavaju njegovi materijali trebalo bi biti vođeno duhom zajedništva i radosti. U konačnici, neće rituali, postupci i tehnike biti ti koji potiču učenje, već motivacija za traženje znanja i služenje.

Navedeno ne znači da ne postoje neke tehnike koje mogu olakšati proces učenja. Ali „tehnika” ne može dominirati procesom. Niti se smije dopustiti da se banalizira ozbiljna potraga za razumijevanjem ili da se potkopa dostojanstvo Svete Riječi, tako središnje za obrazovni proces. Sljedeći zamišljeni razgovor između nekoga tko služi kao tutor Knjige 7 i skupine sudionika koji su upravo proučavali ove odjeljke može vam pomoći da prepoznate moguće zamke i naučite ih izbjegavati:

- *Sudionik 1: Tako je korisno znati da ne postoje rituali ili određeni skup koraka koje treba slijediti u proučavanju tečajeva Ruhi instituta. Postoje stvari koje sam primijetio u načinu*

na koji se njihovo proučavanje ponekad provodi za koje sam pretpostavio da su dio „metode” Instituta, ali sada shvaćam da to nije istina.

- *Sudionik 2: Poput toga kako se ponekad tretira pamćenje. Učitelji dječje nastave pomažu djeci da zapamte molitvu ili citat jednostavnom tehnikom, u kojoj djeca ponavljaju prvu rečenicu ili frazu citata dok je ne znaju napamet, a zatim dodaju onu koja slijedi i na taj način pamte cijeli citat. To je jednostavna, ali učinkovita tehnika, a čak i kao odrasla osoba često je koristim za pamćenje dugih odlomaka iz Spisa. Ali, onda sam primijetio da se puno energije može potrošiti na traženje tehnika koje bi sudionicima pomogle da zapamte citate dok se „zabavljaju”.*
- *Sudionik 3: Vidio sam, na primjer, da ponekad tutor napiše citat u cijelosti na bijeloj ploči i zatraži od sudionika da ga pročita naglas. Tada tutor briše jednu ili više riječi, a drugi sudionik ih čita prisjećajući se riječi koja nedostaje. Postupak se nastavlja sve dok ne ostane vrlo malo riječi. Ovaj način pamćenja može postati nepotrebno dug.*
- *Sudionik 4: Sjećam se da smo, dok sam proučavao Knjigu 1, svi bili zamoljeni da napravimo crtež za svaki citat. Da budem iskren, nisam shvatio svrhu toga, a neki od nas nisu uživali u ovoj aktivnosti, jer je bilo teže usredotočiti se i slijediti slijed koncepata. Radije bismo se kretali živahnim tempom kroz materijal. Tek sam mnogo mjeseci kasnije saznao da to nije dio metode proučavanja tečajeva.*
- *Sudionik 2: Vidim da pitanje „tehlike” nije uvijek jednostavno i, kao tutori, moramo imati povjerenja da će sudionici dobiti radost iz ozbiljne potrage za razumijevanjem. Iz svega o čemu smo raspravljali u ovim odjeljcima, čini se važnim da se, u našoj želji da pomognemo sudionicima da se uključe u proces učenja, ne oslanjamo na aktivnosti koje mogu postati ritualne i koje, na kraju, potkopavaju učinkovitost tečajeva.*
- *Tutor: Svi ste došli do važnog zaključka. Iako je prirodno da neki tutori mogu uključiti određene aktivnosti u proučavanje tečajeva, kada ih nazivamo elementima „Ruhi metode”, ona uvodi krutost u proces koji je inače jednostavan, radostan i osjetljiv na raznolikost potreba. Bez sumnje možete cijeniti da Ruhi institut ne može izdati niz stvari koje smijete i stvari koje ne smijete raditi, jer bi to samo po sebi dovelo do krutosti. Mnogo je, dakle, ostalo na prosudbi tutora da odluči što pridonosi poboljšanju razumijevanja, a da pritom ne dopusti tehnicima da zasjeni suštinu materijala koji se proučava ili zamagli jednostavnost procesa.*

ODJELJAK 15

Do sada vam mora biti jasno da, osim što mogu voditi raspravu, tutori moraju dobro poznavati materijal koji se proučava ako žele pomoći sudionicima u napredovanju u razumijevanju sadržaja i preuzimanju odgovornosti za vlastito učenje. Naravno, vi ste sami završili prvih šest knjiga Ruhi instituta uz pomoć tutora i stekli ste dobro iskustvo u obavljanju djela službe koja preporučuju – to je dio rastuće jezgre pojedinaca u vašem selu ili susjedstvu koji rade za njegov boljitak. Sada, međutim, kao ambiciozni tutor, morate ići dalje i razmisliti o nekim od središnjih koncepata i

temeljnih načela koja su pomogla u oblikovanju sadržaja tečajeva. Za početak pročitajte sljedeći izvadak iz uvodnih primjedbi predviđenih za tutore iz Knjige 1:

Od samog početka, svakom sudioniku treba biti jasno da tečajevi Ruhi instituta prate put službe čovječanstvu, po kojem svatko hoda vlastitim tempom, pomažući i primajući pomoć od drugih. Koračanje tim putem podrazumijeva potragu za dvostrukom moralnom svrhom: da se sudjeluje u vlastitom duhovnom i intelektualnom rastu te da se pridonese preobrazbi društva. Napredak na tom putu podrazumijeva razvoj niza sposobnosti koje zahtijevaju razumijevanje i znanje, duhovne kvalitete i hvalevrijedne stavove, kao i niz moći i vještina. Izvori znanja na koje se oslanjaju knjige Instituta su, s jedne strane, učenja Bahá'í vjere i, s druge strane, nakupljeno iskustvo svjetske Bahá'í zajednice u promicanju materijalne i duhovne civilizacije. Bahá'u'lláhova vizija pojedinca u kakvog se možemo razviti i civilizacije koju možemo izgraditi nadahnjuje Institut.

Ranije u ovoj knjizi imali ste priliku ispitati duhovnu prirodu puta kojim već neko vrijeme hodate. Sve vrijeme, težnja za dvostrukom moralnom svrhom ojačala je vaše korake i potaknula vašu predanost službi. Iz prve ste ruke vidjeli kako se povećava sposobnost služenja dok se napreduje na tom putu i stekli ste mnoge neprocjenjive uvide u dinamiku pojedinačne i kolektivne preobrazbe.

Ovdje je važno napomenuti da je, pokušavajući osmisliti tečajeve koji bi kod pojedinaca razvili potreban kapacitet, Institut Ruhi u početku imao niz izbora. Mogao bi usvojiti, na primjer, uobičajeniji pristup Bahá'í produbljivanja programa – naime, pristup predstavljanja učenika odgovarajućim znanjem o vjeri: njezinim načelima, njezinim duhovnim i društvenim učenjima, njezinoj povijesti, njezinim zakonima i njezinoj administraciji. Tada bi se očekivalo da će to znanje, samo po sebi, motivirati pojedince da ustanu i služe Stvari. Ono što bi trebalo dodati bila bi neka obuka u specifičnim vještinama, pojačana stalnim poticanjem.

Nakon razmatranja nekoliko takvih opcija, Institut je odlučio zauzeti obrazovni pristup u kojem se proučavanje i djelovanje spajaju. Postao je uvjeren da se združivanjem znanja i prakse gradi kapacitet za službu Stvari i čovječanstvu. Konkretno, nijedan pristup koji je nastojao razviti sposobnost utjecaja na vrstu pojedinačne i kolektivne preobrazbe predviđene u Bahá'í Spisima nije mogao zanemariti značaj djelovanja u poticanju razumijevanja. Samo proučavanje – potraga za znanjem izvan područja službe – ne bi bilo dovoljno.

Snažan naglasak trebao bi se, naravno, staviti na proučavanje odlomaka iz Spisa. Ali jednak naglasak trebao bi se dati primjeni Bahá'í učenja na vlastiti život i na život vlastitog sela ili susjedstva. Obrazovni proces trebao bi povezati sudionike ne samo s Bahá'u'lláhovim Otkrivenjem, već i s Bahá'í iskustvom u primjeni učenja i načela vjere. Štoviše, trebalo bi osigurati da sudionici pridonose daljnjem razvoju ovog iskustva i njegovom širenju.

Na kraju je Ruhi institut usvojio pedagogiju koja će istovremeno voditi računa o znanju i navikama, vještinama i sposobnostima, stavovima i duhovnim kvalitetama koje će progresivno stjecati oni koji žele posvetiti svoju energiju napretku svojih zajednica. Tako se počeo pojavljivati koncept „sposobnosti”, koji je objedinio te zahtjeve. Kako bi se poboljšale sposobnosti sve većeg broja ljudi da služe Stvari i čovječanstvu, Institut Ruhi odlučio je organizirati svoje tečajeve u slijedu definiranom u smislu „puta službe”. Institut je smatrao da bi na taj način mogao pomoći sudionicima da saznaju o putu pojedinačne i kolektivne preobrazbe dok su ga prolazili obavljajući određena djela službe.

Put bi trebao biti postavljen tako da sudionici mogu sustavno napredovati duž njega dok razvijaju svoje sposobnosti za službu. U skladu s tim, djela službe morala bi se nadograđivati jedna na drugom, povećavajući složenost od tečaja do tečaja. I, gdje god su se pojedinci našli na putu službe, također bi ranije pratili druge na putu u svojim naporima, pomažući im da napreduju. To je, postalo je jasno, bilo svojstveno procesu izgradnje kapaciteta. Oni s više iskustva pomažu onima s manje dok nastoje hodati stazom i učiti, s vremenom, kako bi pomogli drugima.

Možda će vam biti korisno da u ovom trenutku zastanete i razgovarate sa svojom skupinom o idejama navedenim u nastavku. Zatim napišite nekoliko misli o svakoj od njih. S vremenom ćete moći promatrati kako se razvija vaše razumijevanje tih ideja.

- a. Važnost koju tečajevi pridaju znanju o Bahá'u'lláhovom Otkrivenju i njegovoj primjeni na pojedinačni i kolektivni život: _____

- b. Uloga djelovanja, u kombinaciji s proučavanjem, u poticanju razumijevanja: _____

- c. Razvoj sposobnosti na putu službe: _____

- d. Proces pojedinačne i kolektivne preobrazbe potaknut stazom službe utvrđenom tečajevima: _____

ODJELJAK 16

Kako bismo dodatno istražili kako je gore navedeni obrazovni pristup i njegovi temeljni koncepti oblikovali materijale Ruhi instituta, pogledat ćemo put službe koji je pronađen u prvih šest tečajeva, s kojima ste dobro upoznati. Kako bismo to učinili, razmotrit ćemo frazu: „Hodam putom službe.” Koji je pravi identitet „ja” u ovoj rečenici? Koja je priroda staze i što podrazumijeva hodanje njome?

Knjiga 1 bavi se prvim od ovih pitanja. Istražuju se tri aspekta nečije istinske osobnosti: „Stvarnost mog postojanja je moja duša koja prolazi kroz ovaj svijet kako bi stekla odlike koje su joj potrebne za vječno i slavno putovanje prema Bogu. Moji najdraži trenuci su oni provedeni u zajedništvu s Bogom, jer molitva je svakodnevna hrana koju moja duša mora primiti ako želi ostvariti svoju uzvišenu svrhu. Moje je glavno zanimanje proučavanje Bahá’u’lláhovog Otkrivenja, produblјivanje mog razumijevanja Božјih učenja za ovo doba i učenje kako ih primijeniti na svoj život i na život zajednice.” Stvaranje svijesti da su to, zapravo, središnji elementi nečijeg istinskog identiteta cilj je Razmišljanja o životu Duha.

Naravno, već shvaćate da se gore navedene tri ideje zapravo tretiraju obrnutim redoslijedom u knjizi. To, otkrio je Institut, gradi viziju života koja je usredotočena na Boga i Njegovo Otkrivenje, a ne na samoga sebe. Komentari i vježbe u ovom i sljedeća dva odjeljka pomoći će vama i ostalim članovima vaše skupine u istraživanju ove teme.

Prva cjelina Knjige 1, „Razumijevanje Bahá’í Spisa”, usredotočena je na jednorečenične izjave iz Spisa. Kao što je ranije navedeno u odjeljku 5, naglasak je na neposrednom značenju svake izjave i njezinoj izravnoj primjeni na nečiji život, kao i na nekim širim učincima. Nadalje, inzistira se na održavanju rasprave na određenoj razini „jednostavnosti”. Međutim, jednostavnost ne podrazumijeva nedostatak dubine. Niti predlaže da su složeni predmeti svedeni na nekoliko jednostavnih ideja. Kako biste to cijenili, pokušajte opisati sljedeće četiri kategorije obrazovnih materijala i neke od njihovih učinaka na učenike:

a. Jednostavan i površan	c. Složen i površan
b. Jednostavan i dubok	d. Složen i dubok

Zašto je, možemo se zapitati, izravan pristup proučavanju Spisa predstavljenih u Knjizi 1 tako koristan onima koji kreću na put službe? Jedan od odgovora može biti da postaju svjesniji vrijednosti usredotočenog promišljanja o onome što čitaju iz Spisa. Počinju uviđati kako, dok svakodnevno stvaraju naviku čitanja i razmišljanja o odlomcima iz Spisa, učenja sve više oblikuju njihove misli i djela.

Slijede dva skupa izjava. Izjave u prvom stupcu opisuju naklonosti koje, iako nepoželjne, nisu neuobičajene. One u drugom su željeni ciljevi koje treba postići. Hodajući putom službe, svatko od nas kreće se prema tim ciljevima. Nacrtajte strelicu iz svake izjave u lijevom stupcu do one u desnom stupcu koja označava ovo kretanje.

Naši pogledi na svijet oblikovani su samo prolaznim mišljenjima.

Teško nam je razlikovati dobro i loše, ispravno i pogrešno; sve se čini povezanim.

Naš pojam slobode čini nas opreznima prema svemu što ograničava ono što govorimo i radimo.

Naše odluke u potpunosti se temelje na trenutnim emocijama.

Teško je odoljeti porukama koje nam govore da trebamo slijediti svaku svoju želju, bez obzira na posljedice.

Naš vlastiti interes ima prednost nad dobiti cjeline.

Odluke se donose u svjetlu učenja vjere.

Pojedinačne potrebe i težnje usklađene su s onim što pogoduje kolektivnoj dobrobiti.

Standard vjere dosljedno se koristi za mjerenje vrijednosti riječi i djela.

Nastaje okvir nadahnut Bahá'u'lláhovim Otkrivenjem unutar kojeg se promatra svijet.

Prepoznato je da se prava sloboda treba steći predajom svoje volje Božjoj Volji.

Njeguje se svijest o posljedicama prepuštanja željama, kao i disciplina djelovanja na načine koji su razmjerni dostojanstvu položaja ljudskog bića.

ODJELJAK 17

Druga cjelina Knjige 1 ima za cilj poticati razumijevanje značaja molitve i pomoći pojedincima da razviju naviku redovite molitve. Otkad ste krenuli putem službe, bez sumnje ste učvrstili tu naviku u vlastitom životu i iskoristili prilike za dijeljenje molitvi s članovima kućanstava u vašem selu ili susjedstvu i uložili sve napore kako biste ojačali predani karakter vaše zajednice. U ovom trenutku, bilo bi korisno da pročitate sljedeći isječak iz „Nekoliko promišljanja za tutora” u Knjizi 1 i pregledate cjelinu s idejama koje ona predstavlja umu:

Druga cjelina u knjizi bavi se, kao i prva, navikom bitnom za duhovni život: redovitom molitvom. U uvodnom dijelu izričito se navodi koncept „puta službe”, što ukazuje na to da, kako bismo hodali tim putem, moramo biti prožeti dvostrukom svrhom. Sudionici ispituju početni skup citata koji nude uvid u prirodu ove svrhe, temu koja će biti razrađena u budućim tečajevima.

U pozadini ove teme, cjelina se bavi istraživanjem značaja molitve. Usvaja pristup sličan onom opisanom u prethodnim odlomcima. Pitanja i vježbe izraženi su tako da unaprijede razumijevanje značenja odlomaka iz Spisa koje proučavate. Kako skupina napreduje kroz cjelinu, od tutora se može zahtijevati da rasprši sumnje analizom pojmova ukorijenjenih u tumačenjima i praksama iz prošlosti. U nekim tradicijama ritual i oblik postupno su zasjenili važnost unutarnjeg stanja, pa mnogi zanemaruju nužnost molitve, koja za ljudsku dušu nije ništa manje važna od hrane u prehrani tijela.

Iznad svega, dakle, cjelina nastoji probuditi u sudionicima želju da „razgovaraju s Bogom” i da mu se približe. Među idejama koje se obrađuju su ono što znači ući u stanje molitve, držanje naših srca i umova kada to činimo i uvjeti koje treba stvoriti u našem okruženju, bilo da smo sami ili na okupljanju. Doista, nakon što su malo razmislili o snagama koje nastaju zajedničkim bogoslužjem, od sudionika se traži da razmotre održavanje okupljanja za molitvu i pobožnosti.

1. Kakav odnos između molitve, osobnog rasta i napora da se doprinese poboljšanju društva uspostavljaju prva dva odjeljka cjeline?

2. Koji koncepti pomažu sudionicima da razumiju prirodu molitve?

3. Koji su neki od nesporazuma o molitvi koji prevladavaju u vašem društvu, a koje proučavanje cjeline pomaže raspršiti?

4. Promišljajte o značenju izjave ‘Abdu’l-Baháa da „Čovjek mora živjeti u stanju molitve.” Identificirajte one odlomke u cjelini za koje smatrate da najviše doprinose naporima sudionika da postignu ovo stanje postojanja.

5. Nadamo se da će, po završetku cjeline, sudionici uložiti napor u obogaćivanje predanog karaktera svoje zajednice – na primjer, posjećivanjem domova kako bi podijelili molitve s članovima kućanstva, entuzijastično podržavajući predano okupljanje u svom selu ili susjedstvu, a na kraju i samim ugošćivanjem. Na taj način, cjelina odmah poziva sudionike da primijene znanje koje su stekli ne samo na svoj život, već i na život svoje zajednice – kroz niz malih djela koje će pružiti temelj za djela službe koja će kasnije biti zatražena od njih. Razmislite o važnosti pomaganja sudionicima da djeluju, tako rano u obrazovnom procesu, razmislite o tome što se odvija u vašem selu ili susjedstvu.

a. Podijeliti molitvu s nekim, iako naizgled jednostavno, sudionicima nije uvijek lako. Što se uči u vašem selu ili susjedstvu o dijeljenju molitvi, s prijateljima i obiteljima, s mladima i starima, i promišljanju o njihovom značenju?

- b. Kako ovaj naizgled jednostavan korak, koji poduzima sve više pojedinaca u zajednici, dovodi do stvaranja prostora u kojima se sve veći broj privlači za štovanje i uzdižući razgovor?

- c. Kako napreduju naponi u vašem selu ili susjedstvu da pomognete sudionicima u Knjizi 1 u dijeljenju molitvi s pojedincima i obiteljima?

- d. Kako biste opisali predani karakter vaše zajednice?

ODJELJAK 18

Sada ćemo se usredotočiti na treću cjelinu Knjige 1. Pročitajte svaki od isječaka u nastavku iz „Nekoliko promišljanja za tutora” i provedite vježbe koje ih slijede.

Proučavanje treće cjeline knjige, „Život i smrt”, ojačat će, nadamo se, predanost hodanju putem službe i dati mu dublje značenje. Službu u ovom svijetu najbolje je razumjeti u najpotpunijem kontekstu života, koji se proteže izvan našeg zemaljskog postojanja i nastavlja se zauvijek dok naše duše napreduju kroz svjetove Božje. U procesu obrazovanja, za razliku od tehničkog osposobljavanja, sudionici bi trebali postati sve više svjesni značenja i značaja onoga što rade. Samo ako takva svijest raste, iskustvo pokazuje, oni će sebe vidjeti kao aktivne, odgovorne „vlasnike” vlastitog učenja.

1. Svijest da se život duše proteže izvan ove fizičke razine jača našu predanost hodanju putem službe i daje duboko značenje onome što radimo na tom putu. Pročitajte sljedeće izjave, koje proširuju ovu ideju, a zatim napišite još nekoliko:

- Znanje da se život ne sastoji od promjena i šansi ovog svijeta pomaže nam da ustrajemo u svojim naporima, unatoč neuspjesima na koje ćemo sigurno naići na putu službe.
- Podsjećanje da je život na zemlji samo jedna faza našeg vječnog putovanja prema Bogu pomaže nam da ostanemo usredotočeni na razvoj duhovnih kvaliteta koje nas približavaju Njemu i da se posvetimo napredovanju čovječanstva prema njegovoj namjeravanoj sudbini.

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

– _____

Svaki odjeljak cjeline počinje jednim do tri citata iz Bahá'í Spisa, nakon čega slijedi nekoliko vježbi. Jezik odlomaka citiranih u ovoj cjelini zahtjevniji je nego u prethodna dva. Naravno, nema potrebe da se skupina zadržava na teškim riječima; tutor će htjeti osigurati da svatko shvati središnju ideju koja se obrađuje u svakom odjeljku, što je upravo ono što vježbe pokušavaju izvući.

S obzirom na prirodu predmeta, vježba koje uključuju konkretne primjere ima malo i rijetke su. Većina ima sklonost djelovanju na konceptualnoj razini. Ono što treba napomenuti je da se na neka od pitanja koja postavljaju vježbe ne može odgovoriti brzo ili na jasan način. Uvode se kako bi se podigla svijest o toj temi; ako sudionici samo razmišljaju o takvim pitanjima, cilj učenja bit će ispunjen.

Zašto je važno izbjegavati dugotrajne rasprave o gore navedenoj vrsti pitanja, koja se postavljaju samo radi podizanja svijesti?

Prvih nekoliko odjeljaka usredotočeno je na odnos između duše i tijela, koji zajedno čine ljudsko biće na ovoj razini postojanja. Središnja ideja predstavljena u ovim odjeljcima jest da duša nije fizičko biće; njezina povezanost s tijelom može se usporediti sa svjetlom koje se pojavljuje u zrcalu. Ni prašina koja prekriva njegovu površinu ni krajnje uništenje zrcala ne mogu utjecati na sjaj same svjetlosti. Smrt je samo promjena stanja, kada je veza između tijela i duše prekinuta; nakon toga, duša vječno napreduje prema svom Stvoritelju.

Cjelina se zatim okreće pitanju svrhe života – poznavanja Boga i postizanja Njegove prisutnosti. Rasprava se ovdje vrti oko dvije široke teme. Prva je svrha našeg života u ovom svijetu, a druga putovanje duše nakon smrti. Duša je Božji znak te može odražavati sva Njegova imena i odlike. Ipak, potencijal unutar ljudskog bića je skriven; može se razviti samo uz pomoć Objavitelja Božjih, onih posvećenih bića koja s vremena na vrijeme dolaze voditi čovječanstvo. Kroz duhovno obrazovanje koje pružaju, blaga skrivena u nama mogu se otkriti.

Što se tiče putovanja duše nakon smrti, sudionicima je izložen niz ideja: da će oni koji su vjerni Bogu postići istinsku sreću; da nitko od nas nikada ne može znati svoj kraj i, stoga, trebamo oprostiti jedni drugima i ne osjećati se nadmoćnima; da će u sljedećem svijetu, kao i u ovom, duša nastaviti napredovati i da će nam duhovne sposobnosti koje smo ovdje razvili pomoći i pomoći; da ćemo prepoznati svoje voljene u sferama izvan, da ćemo se sjećati svog života u ovom svijetu i da ćemo uživati u društvu sa svetim i posvećenim dušama.

4. Gornja tri odlomka opisuju glavne ideje koje ste već primijetili iz vašeg pregleda cjeline. Te ideje predstavljaju duhovne istine, a tutor bi se trebao pobrinuti da sudionici ne postanu zbunjeni u svom razmišljanju izvlačenjem nepotrebnih zaključaka. Imajući to na umu, pogledajte parove u nastavku. Za svaki, odlučite koji tutor treba učiniti, ako sudionici žele dobiti jasnoću o konceptu o kojem se raspravlja. Nemojte se zadovoljiti samo označavanjem svog izbora, što se može činiti očiglednim, već napišite nekoliko misli o svom zaključku.

_____ U raspravu unijeti određene druge ideje o životu nakon smrti, koje postoje u kulturi, a koje su često predmet nagađanja

_____ Kloniti se određenih drugih ideja o životu nakon smrti koje postoje u kulturi, a koje su često predmet nagađanja

_____ Odbaciti pitanje koje sudionik postavlja jer je povezano s pogrešnom idejom, kao što je reinkarnacija

_____ Pojasniti pitanje koje sudionik postavlja, a povezano je s pogrešnom idejom, kao što je reinkarnacija, izbjegavajući dugotrajnu raspravu

_____ Odgovoriti na pitanje o vremenu koje označava početak života duše udubljanjem u mnoge povezane teme, kako pravne tako i medicinske

_____ Jednostavno uputiti sudionike na odgovarajući citat iz spisa kao odgovor na pitanje o vremenu koje označava početak života duše

Konačno, kao što znate, posljednji dio cjeline podsjeća sudionike na koncept dvostruke moralne svrhe predstavljene u drugoj cjelini. Od njih traži da razmisle o značenju bavljenja dvama aspektima ove svrhe, u svjetlu uvida koje su stekli u napredak duše. Potiče ih se da u svoje rasprave uključe sljedeće teme:

1. Razvijanje duhovnih kvaliteta
2. Poštivanje Božjih zakona
3. Doprinošenje dobrobiti ljudske rase
4. Napredovanje na putu službe

Zašto je važno da tutor osigura da sudionici vode bogatu raspravu o gore navedenim temama?

ODJELJAK 19

Već smo vidjeli kako nas Knjiga 1 poziva da razmišljamo o značenju „ja” u rečenici „Hodam putem službe.” Iako se u velikoj mjeri bavi pitanjem identiteta, trebala bi, kao što smo razgovarali, potaknuti neke aktivnosti onih koji ga proučavaju – prije svega, dijeljenje molitvi s članovima kućanstava u njihovoj zajednici. Knjiga 2, Ustati na službu, namijenjena je da im pomogne da poduzmu sljedećih nekoliko koraka na tom putu i dalje razviju svoju sposobnost služenja.

Uvodne napomene za Knjigu 2, „Nekoliko promišljanja za tutora”, raspravljaju o sposobnostima kojima se nastoji baviti i ciljevima svake od svojih triju cjelina. Iako ćete ovaj uvod htjeti temeljito proučiti u pripremi za vođenje skupine kroz tečaj, za naše potrebe ovdje vas potičemo da pročitate sljedeći isječak koji opisuje opći cilj knjige i njezinu strukturu:

Ova knjiga, druga u glavnom slijedu tečajeva koje nudi Ruhi institut, bavi se sposobnostima koje nam omogućuju da doprinesemo značajnom i nadahnjujućem razgovoru. Specifični čin službe na koji je knjiga usredotočena opisan je u trećoj cjelini. U svijetu u kojem moćne sile kidaju zajedničke veze, praksa posjećivanja prijatelja i susjeda u njihovim domovima kako bismo istražili teme ključne za život društva može, ako postane istaknuto obilježje kulture, izliječiti neke od bolesti uzrokovanih sve većom izolacijom. Tako stvorene veze zajedništva, predlaže cjelina, služe jačanju procesa izgradnje živih i skladnih zajednica.

Trajni program posjeta domovima u susjedstvu ili selu zahtijeva određeni stupanj organizacije, uključujući jezgru predanih prijatelja koje podržavaju potrebne administrativne institucije i agencije. U vođenju skupine kroz knjigu, tutor bi trebao imati na umu da se sudionici pripremaju za pridruživanje takvom stalnom naporu. Posjeti organizirani za njih kao komponenta njihovog proučavanja trebali bi dovesti do predanosti sudjelovanju u ovom naporu iz godine u godinu, što je važan aspekt života u službi.

Praksa posjećivanja domova s izričitom svrhom istraživanja tema duhovnog i društvenog značaja jasno obogaćuje kulturu zajednice. Jednako su važne i brojne neformalne rasprave koje se odvijaju kod kuće i na radnom mjestu, u školi i na tržištu. Uvođenje duhovnih načela u svakodnevni razgovor s vremena na vrijeme, dakle, je sposobnost koja zaslužuje pozornost. Njegov razvoj je u središtu pozornosti druge cjeline, postavljajući na taj način temelje za proučavanje koje je provedeno u trećoj.

Ako želimo da naši razgovori s prijateljima i susjedima budu poticajni, moramo biti u mogućnosti unijeti radost u naše interakcije s njima. To je tema o kojoj se govori u prvoj cjelini, „Radost poučavanja”. Sva djela službe koja preporučuje Ruhi Institut uključuju, u biti, dijeljenje bisera božanske mudrosti koje otkrivamo u oceanu Bahá'u'lláhovog Otkrivenja s drugima. Proučavanje prve cjeline namijenjeno je podizanju svijesti o radosti svojstvenoj ovoj potrazi. Od sudionika se traži da u nekoliko odjeljaka razmisle o Riječi Božjoj i kakav je blagoslov dijeliti je s drugima. Iz tog čina, cjelina predlaže, proizlazi radost koja ubrzava naše korake dok hodamo putom službe.

Kao što je gore navedeno, druga cjelina, „Razgovori koji potiču”, bavi se nekim od znanja, vještina i navika bitnih za uključivanje u smislen razgovor u različitim društvenim prostorima. Od sudionika se traži da prouče niz kratkih izjava o različitim načelima vjere koje se temelje na izjavama ‘Abdu’l-Baháa. Pritom, oni uče oslanjati se na Njegova objašnjenja i potiču se, na taj način, da usvoje stav u kojem gledaju na Njega u svojim naporima da bolje razumiju značenje i učinke Bahá'u'lláhovih učenja i dijele ih s drugima. Kako poduzimanje svake od sljedećih aktivnosti jača kod sudionika sposobnosti potrebne za pokretanje i održavanje smislenih i poticajnih razgovora?

- a. Prepoznavanje slijeda ideja u svakoj od izjava, a zatim izmjenjivanje u skupini te prepričavanje istih jedni drugima dok ne ih ne uspiju jednostavno izraziti

- b. Razmišljanje o njihovim odnosima s prijateljima, članovima obitelji i poznanicima te prepoznavanje nekih od tema koje ih zaokupljaju, tema koje nude mogućnost dijeljenja ideja u izjavama

- c. Odabir, dok je proučavanje knjige još u tijeku, jedne ili više izjava i pokušaj razgovora o idejama koje sadrže s nekoliko prijatelja ili članova obitelji

Sada možete poželjeti predstaviti skupini s kojom danas proučavate nekoliko slučajeva kada ste bili u mogućnosti uključiti u svoj razgovor na prirodan način neke od duhovnih načela predstavljenih u drugoj cjelini Knjige 2.

Što se tiče treće cjeline, ona se usredotočuje na čin službe obrađen u Knjizi 2 – posjećivanje prijatelja i susjeda kako bi se razgovaralo o temama koje su ključne za život zajednice. Prikazan je sadržaj za tri vrste razgovora. Iz svog proučavanja knjige znate da je veći dio cjeline posvećen prvom od njih. Razrađuje niz tema o kojima se može raspravljati s članovima kućanstava kao dio sustavnog programa kućnih posjeta, s prvenstvenim ciljem da im se pomogne da prodube svoje znanje o vjeri. Sadržaj za drugu vrstu razgovora odgovara na rastuće iskustvo diljem svijeta u redovitim posjetima roditeljima mladih u nastavi za njihovo duhovno obrazovanje i u skupinama za njihovo duhovno osnaživanje – praksa koja je sada sastavni dio nastojanja za izgradnju zajednice. Na kraju, cjelina iznosi niz ideja koje treba uključiti u razgovore s mladima koji se bave njihovom željom da pronađu putove službe. Takvi razgovori često vode mlade ljude da se pridruže tečajevima instituta kao sredstvo za razvoj potrebnih sposobnosti. Raspravite s ostalim članovima svoje skupine o sljedećim pitanjima:

- a. Mnogi od onih koji proučavaju Knjigu 2 dodatno će produbiti svoje razumijevanje pristupa i temeljnih koncepata obrazovnih programa za djecu i mlađu mladež kada nastave proučavati Knjige 3 i 5, a neki od njih će odlučiti provesti ove specijalizirane činove službe. Kako osvještavanje značaja ovih programa već u Knjizi 2 i uključivanje u razgovore s roditeljima u društvu učitelja i animatora, kao što je tamo predloženo, ubrzava korake sudionika na putu službe?

- b. Kako se učenje sadržaja razgovora koji se odvija između Alejandre i Beatrice, dvoje mladih ljudi koji su željni služiti svojoj zajednici, pokazuje korisnim za sve one koji hodaju putem službe?

- c. Kako praksa posjećivanja kućanstava i uključivanja njihovih članova u smislen i poticajan razgovor postaje dio kulture susjedstva ili sela, jača se duhovno i društveno tkivo života u zajednici. Kako učenje dijeljenja značajnih duhovnih tema s članovima kućanstava – počevši od onih uvedenih u trećoj cjelini – povećava sposobnost onih koji hodaju putom službe kako bi doprinijeli procesu izgradnje zajednice?

Kada je Institut Ruhi prvi put počeo nuditi sadržaj onoga što je sada treća cjelina, primijetio je da su neki od onih koji su posjećivali kućanstva bili uporni u svojim naporima, dok su drugi ubrzo prestali. Činilo se da razlika leži u činjenici da su oni koji su ustrajali nalazili radost u samom činu poučavanja, neovisno o neposrednim rezultatima. Prva cjelina Knjige 2 osmišljena je za rješavanje ovog problema. Slijedi slijed ideja u nastavku. Pročitajte ideje i razmislite o njima u smislu vaših napora da služite kao tutor. Zatim napišite kratak odlomak koji objašnjava na koji će vam način ovaj čin službe biti stalni izvor radosti.

- Bahá'u'lláhovo Otkrivenje može se usporediti s oceanom u čijim dubinama leže biseri božanskog vodstva. Kada otkrijemo bisere mudrosti koji leže u Bahá'u'lláhovom Otkrivenju i podijelimo ih s drugima, naša srca su ispunjena radošću.
- Primamo blagodati oceana Bahá'u'lláhovog Otkrivenja razmjerno trudu koji ulažemo.
- Ocean Bahá'u'lláhovog Otkrivenja zapanjujuće nam je blizu. Ako to samo želimo, možemo doći do njegovih obala u treptaju oka.
- Nakon što smo primili darove prepoznavanja Bahá'u'lláha, crpimo iz blaga oceana Njegove Objave i velikodušno i bezuvjetno dijelimo s drugima njegove bisere božanskog vodstva.
- Riječ Božja stalni je izvor nadahnuća dok napredujemo na putu službe. Dijelimo Riječ Božju s drugima, jer ona ima posebnu moć i učinak na ljudsko srce.
- Od svih aktivnosti koje nas zaokupljaju u našem svakodnevnom životu, one koje uključuju pomaganje drugima da otkriju bisere skrivene u oceanu Bahá'u'lláhovog Otkrivenja obdarene su posebnim blagoslovima.
- Radost koju dobivamo iz službe leži u samom činu. Ako smo previše privrženi rezultatima ili pogođeni pohvalama ili kritikama, gubimo tu radost. Odvojenost je preduvjet radosne službe.
- Također moramo biti spremni uložiti napor i podnijeti žrtve. Međutim, trebamo se sjetiti da žrtvovati znači odreći se onoga što je niže za ono što je više. Kada to činimo, stječemo duhovnu sreću i nastavljamo svoj duhovni napredak.

se potiče u Knjizi 1, a to je održavanje redovitog molitvenog okupljanja, bilo samostalno ili u suradnji s nekoliko drugih. I nije teško vidjeti kako, za poduzimanje složenijih činova službe koji su pred nama, bit će ključno za sudionike da napreduju u sposobnostima koje su ovdje obrađene.

Razgovarajte sa svojom skupinom o tome kako se sposobnosti navedene u Knjizi 2 – sposobnosti koje nam omogućuju da doprinesemo značajnom i nadahnjujućem razgovoru – grade na znanju i sposobnostima koje sudionici stječu proučavanjem Knjige 1 i sudjelovanjem u aktivnostima koje iz nje proizlaze, posebno činu dijeljenja molitve s drugima.

ODJELJAK 20

Sljedeći čin službe koji se rješava redosljedom tečajeva je u području duhovnog obrazovanja djece. Knjiga 3, Poučavanje dječjih satova, 1. razred, usredotočuje se na neka od znanja, vještina i sposobnosti te kvaliteta i stavova potrebnih onima koji žele ući u ovo područje nastojanja.

Naravno, mnogi koji proučavaju knjigu, dok su čvrsto postavljeni na put službe, možda nisu skloni poučavati takve razrede. Ipak, svi dijele zabrinutost za duhovno obrazovanje mladih. Kao članovi obitelji, kao članovi zajednice te kao članovi institucija i agencija vjere, svi moramo posvetiti pozornost ovoj odgovornosti od najveće važnosti. Uz svoj prvenstveni cilj, Knjiga 3 se nada da će ojačati takvu kolektivnu svijest. Imajući to na umu, pročitajte sljedeći isječak iz odjeljka „Nekoliko promišljanja za tutora” i razgovarajte o njemu s ostalim članovima svoje skupine:

Iz svog proučavanja druge cjeline Knjige 2, sudionici su već upoznati s izjavom ‘Abdu’l-Baháa da postoje tri vrste obrazovanja: materijalno, ljudsko i duhovno. Ovdje će im biti dana prilika da unaprijede svoje razumijevanje potonjeg tipa obrazovanja, pomoću kojeg se razvija duhovna priroda, viša priroda pojedinca. Ono što bi trebalo biti jasno od samog početka jest da se duhovno obrazovanje za djecu kako je zamišljeno u Bahá’í vjeri bitno razlikuje od nametanja dogmatskih uvjerenja ponekad povezanih s vjerskom nastavom. Umjesto toga, ima za cilj poticanje ljubavi prema znanju, otvorenog stava prema učenju i stalne želje za istraživanjem stvarnosti.

Jednako je važno priznati da se u obrazovanju mladih religijski propisi ne mogu zanemariti, jer bi to značilo uskratiti im pristup božanskim istinama i duhovnim načelima, načelima koja moraju doći kako bi upravljala njihovim mislima i djelima. Oni koji podržavaju tvrdnju da je mladima najbolje ostaviti da steknu vlastite standarde i svjetonazore iz svojih interakcija s društvom, navodno slobodnim izborom, čini se da ne cijene kako agresivno političke, ekonomske i kulturne snage promiču obrasce

vjerovanja i ponašanja koji služe njihovim vlastitim interesima. Ali čak i da nije tako, nema razloga pretpostaviti da bi buduće generacije mogle stvoriti bolji svijet bez obrazovanja koje njeguje duhovnu prirodu pojedinca. Čovječanstvo lišeno vodstva Božanskog odgajatelja može proizvesti malo više od kaosa, nepravde i patnje.

Gore navedeni isječak objašnjava da duhovno obrazovanje djece, kako je zamišljeno u vjeri, nema nikakve veze s dogmatskom vjerskom izobrazbom. Ali također jasno pokazuje da se takvo obrazovanje oslanja na božanske istine i duhovna načela koja se nalaze u Otkrivenju Bahá'u'lláha, univerzalnog Odgojitelja čovječanstva za ovaj Dan.

- a. Koje su neke od karakteristika dogmatskih uputa – karakteristika koje nisu ekskluzivne za vjersku domenu?

- b. Kako biste odgovorili nekome tko kaže da je pamćenje Riječi Božje dogmatsko?

- c. Kada je djeci uskraćen pristup duhovnim istinama i načelima sadržanim u božanskom Otkrivenju, oni lako mogu upiti vrijednosti neobuzdanog materijalizma koji napada kulture različitih naroda svijeta. Koje su neke od tih vrijednosti?

- d. Kako gore navedene vrijednosti potkapaju razvoj duhovne prirode ljudskog bića?

Iz vlastitog proučavanja dviju cjelina Knjige 3, znate da se program Ruhi instituta za duhovno obrazovanje djece bavi pomaganjem mladima da razviju hvalevrijedan karakter i ispravno ponašanje. Stavovi i navike kojima se odlikuje pohvalan karakter, naravno, pustit će korijen samo ako su odrazi duhovnih kvaliteta, a lekcije za 1. razred usmjerene su, u skladu s tim, na njegovanje takvih kvaliteta kod petogodišnjaka i šestogodišnjaka. Odlomak u nastavku iz „Nekoliko promišljanja za tutora” govori o ovoj ideji, koja je obrađena u prvoj cjelini knjige.

Među draguljima kojima je svaki pojedinac obdaren, postoje onih koji se nazivaju „duhovnim kvalitetama”, koji se smatraju trajnim strukturama na kojima se može izgraditi plemenit i uspravan karakter. Da predstavljaju posebnu kategoriju „vrlina” – opći pojam koji se koristi za svaku vrstu hvalevrijedne odlike, uključujući navike i stavove, kao i vještine i sposobnosti – bitna je ideja koju bi svi sudionici trebali na odgovarajući način shvatiti. Odjeljci 6. i 7. razmatraju neke od posljedica ove izjave. Tutor će se htjeti pobrinuti da članovi skupine mogu povezati ono o čemu raspravljaju sa svojim proučavanjem treće cjeline Knjige 1, gdje su razmišljali o tome kako se duhovne kvalitete, kao moći ljudske duše, moraju razvijati u ovom životu kako bi nam pomogle i pomogle na našem vječnom putu prema Bogu. Ljubav prema Bogu i poznavanje Boga neophodni su u njegovanju duhovnih kvaliteta. Važno je da sudionici vide kako ideje u ova dva odjeljka odvajaju lekcije prvog razreda od, recimo, tečaja o vrlinama koji točnost i istinitost tretira kao jednu te istu vrstu odlika. I, kada učitelji cijene ovu razliku, izbjegavat će sklonost gledanja na razvoj dobrog karaktera prvenstveno u smislu prepravljavanja ponašanja.

Gore se predlaže da, pomažući mladima da usavrše svoj karakter, učitelji trebaju cijeniti razliku između duhovnih kvaliteta – bitnih odlika ljudske duše – i „vrlina” općenito, što je pojam koji se koristi za sve odlike koje se smatraju hvalevrijednima, uključujući navike, vještine i stavove. Sljedeće izjave dodatno osvjetljavaju zašto je važno imati na umu ovu razliku prilikom poučavanja lekcija za 1. razred. Možete li dodati još nekoliko izjava na popis? U provedbi ove vježbe bit će vam korisno pročitati i razmisliti o idejama predstavljenim u odjeljcima 6 i 7 prve cjeline.

- U razvijanju duhovnih kvaliteta, djeca su vođena da usredotoče svoja srca i umove na Boga kao neiscrpnog Izvor iz kojeg te kvalitete proizlaze.
- Pohvalni stavovi i raspoloženja, bez obzira koliko mogu biti ojačani društvenim normama, prolazne su i ograničene prirode, osim ako su izgrađeni na temeljima duhovnih kvaliteta.
- Odgajanje djece duhovnim kvalitetama kao što su suosjećanje, ljubav i velikodušnost usadit će u njima odgovarajuće stavove i navike kao što su empatija, briga i dijeljenje.
- Učenje ponašanja u skladu s kulturnim i društvenim normama neće samo po sebi dovesti do razvoja duhovnih kvaliteta.

Kao što ste primijetili, jedan od važnih koncepata koji se istražuje u cjelini je disciplina. Izvadak u nastavku iz „Nekoliko promišljanja za tutora” razrađuje kako ovaj koncept treba biti promatran u obrazovnom procesu koji se bavi poticanjem duhovnih kvaliteta, za razliku od onog koji nastoji izmijeniti ponašanje na druge načine.

Rasprava o gore navedenim konceptima i idejama trebala bi dovesti sudionike do spoznaje da bi, u konačnici, kroz proces duhovnog obrazovanja, djeca trebala shvatiti stjecanje duhovnih kvaliteta kao nagradu po sebi i posjedovanje nedostojnog karaktera kao najveću kaznu. Sve to, dakle, treba omogućiti sudionicima da na izmjenju ponašanja kod mladih gledaju iz odgovarajuće perspektive – ne kao na središnji cilj, već kao na pomoć u usavršavanju karaktera. Oni će, u skladu s tim, pronaći odgovarajuće načine u svojim interakcijama s djecom kako bi potaknuli poželjno ponašanje i obeshrabrili neprikladne obrasce ponašanja, a neki od njih spomenuti su u odjeljku 13. Ostali koncepti koji su ukratko obrađeni u odjeljku su oni koji se odnose na slobodu i disciplinu. Iako oštra kazna očito nema mjesta u obrazovanju djece, dopuštanje apsolutne slobode da djeca rade što žele jednako je štetno za njihov duhovni razvoj.

Slijedi nekoliko izjava. Odlučite koji su u skladu s konceptom discipline koji je predstavljen u cjelini.

- Disciplina bi trebala biti oštra.
- Disciplina, ako želi izdržati, mora doći iz unutrašnjosti osobe.
- Prava sloboda ovisi o samodisciplini.
- Kada se nametne disciplina, ona guši kreativnost.
- Disciplina štiti kreativnu inicijativu od samozadovoljavanja.
- Ako učitelj učenicima ulijeva ljubav Božju, nije potrebno postavljati standarde ponašanja.
- Bez samodiscipline nemoguće je razviti duhovne kvalitete.
- Djeci je potrebna sloboda da sami otkrivaju stvari; disciplina može samo ometati proces otkrivanja i istinskog učenja.
- Djeca napreduju u disciplini; učinkovitije uče u dobro organiziranom, strukturiranom okruženju.
- Pojedinci stječu mudrost usvajanjem poniznog držanja učenika. Disciplina koju nameće ovo držanje učenja oslobađa od straha od neuspjeha i otvara put za konstruktivno provođenje inicijative.

_____ Vježbanje discipline ne može se smatrati bilo kojim oblikom nasilja ili zlostavljanja, bilo psihičkog ili fizičkog, jer je nasilje u osnovi nespojivo s plemenitošću ljudskog duha i šteti ljudskom razvoju.

Sada odvojite trenutak za raspravu sa svojom skupinom o sljedećem pitanju: Na koji se način koncept discipline primjenjuje na grupu za proučavanje, s obzirom na to da sudionici nisu djeca, već mlade i starije odrasle osobe?

Što se tiče druge cjeline, ona se sastoji od dva dijela: 24 lekcije predložene za ovaj razred i preliminarnih odjeljaka osmišljenih kako bi omogućili učiteljima da se dobro upoznaju sa sadržajem nastave, od kojih je svaki strukturiran oko razvoja određene duhovne kvalitete. Vi znate da, za njegovanje duhovnih kvaliteta kod mladih, lekcije ih stavljaju u neposredan kontakt s Riječju Božjom i nadahnjuju ih pričama o 'Abdu'l-Bahá, utjelovljenju najviših ljudskih ideala. Molitva, pamćenje citata i priče čine temeljne elemente ovih lekcija, a uvodni dijelovi druge cjeline uzimaju četiri lekcije odjednom i vode sudionike kroz pregled tih temeljnih elemenata u svakoj od njih. Možda ćete htjeti proučiti ove odjeljke s vremena na vrijeme, a zatim napisati jednu ili dvije rečenice o ulozi tih elemenata u duhovnom obrazovanju djece.

Molitva: _____

Pamćenje citata: _____

Priče: _____

Sada, možete li reći nekoliko riječi o ulozi svakog od ostalih elemenata lekcija?

Pjesme: _____

Igre u kojima je bitno surađivati: _____

Bojenje: _____

Druga cjelina potiče sudionike da vježbaju predstavljanje različitih elemenata lekcija kao dio svog proučavanja materijala, uključujući, po mogućnosti, prolazak kroz njih s troje ili četvero djece. Neke skupine mogu nastaviti kroz cijelu cjelinu na ovaj način, proučavajući četiri lekcije odjednom, prije nego što steknu iskustvo s razredom djece. Također je moguće da sudionici prouče skup od četiri lekcije, a zatim odmah steknu neko iskustvo – bilo pomaganjem drugom učitelju ili samostalnim pokretanjem nastavnog sata. Razgovarajte o tome kakvo bi znanje tutor trebao imati o tome što se odvija u njegovom selu ili susjedstvu kako bi mogao zauzeti tako fleksibilan i odgovarajući pristup.

ODJELJAK 21

Nakon što smo stekli dublje uvažavanje djela službe do kojih dovodi proučavanje prve tri knjige, pogledajmo sada sljedeću knjigu u glavnom slijedu Instituta, koja se ponovno okreće pitanju Bahá'í identiteta, „ja” u izjavi „Hodam putem službe.” Povijest oblikuje velik dio identiteta pojedinca, kao i cijelih naroda. Kada se prekine veza s poviješću, nastaje zbrka i ljudi postaju poput stabala bez korijena. Ali gdje, možemo se zapitati, tijekom ovog prijelaznog doba u životu čovječanstva, kada se stari poredak raspada i na njegovom mjestu pojavljuje se nova tvorevina, svaka osoba treba pronaći povijesne korijene svog postojanja? Ovo je teško pitanje za većinu, ali za bahá'ije, odgovor je dovoljno jednostavan: moramo tražiti elemente našeg identiteta u bezbrojnim događajima koji su doveli Stvar Božju naprijed od te sudbonosne večeri kada je Báb objavio Svoju Misiju u Mullá Husaynu.

Knjiga 4, Dvojne objave, posvećena je proučavanju životne povijesti Bába i Bahá'u'lláha. U prvoj cjelini ukratko se razmatra značaj ovog Dana, Dana Božjeg. Druga i treća cjelina, dakle, upoznaju sudionike s ministarstvima tih dvaju Svetih Bića. Duhovni značaj epizoda naglašava se kroz proučavanje relevantnih odlomaka iz Spisa, koji osvjetljavaju duboke teme povezane s pojavom Božjih Objava. Bez obzira koliko je važno da sudionici nauče bitne činjenice o životima Bába i Bahá'u'lláha, razumijevanje koje stječu kroz promišljanje o tim temama održat će ih na putu službe. S tim u vezi, uvodne primjedbe za tutora objašnjavaju:

Kako bi obradio drugu i treću cjelinu sa svojom skupinom, tutor mora pažljivo promisliti o duhovnim temama kojima se bave. Među njima su, na primjer, da se svaki božanski Svjetlonoša očituje u svijetu čovječanstva ne Svojim odabirom, već Voljom Božjom, te Ga je Bog obdario urođenim znanjem; da su prvi koji su prepoznali Njegovu Službu pozvani da izvrše djela velikog junaštva, djela koja svjedoče o preobražujućoj moći Njegove vjere; da On prihvaća život u patnji kako bi poveo čovječanstvo prema istini te sproveo Božju Volju i namjeru Njegova stvaranja; te da nijedna sila na zemlji, koliko god moćna, ne može smanjiti Njegov utjecaj ili Ga spriječiti u ostvarivanju Poslanja koje mu je povjereno. U vezi s tim, važan koncept koji se obrađuje u trećoj cjelini je onaj krize i pobjede. Razumijevanje ovog koncepta – da svaka kriza u Stvari

Božjoj služi kako bi oslobodila novu mjeru svoje unutarnje snage – ključno je za sve one koji kroče putem službe, ne samo kako bi mogli cijiniti povijest vjere, već i kako bi mogli pridonijeti njezinu stalnom razvitku u svojim susjedstvima i selima, procesu koji se neprestano odvija kroz niz kriza i pobjeda.

U vašim naporima da služite kao tutor, kako će vaše vlastito razumijevanje duhovnog značaja događaja koji okružuju živote Dvojne objave utjecati na način na koji se sudionici bave materijalom?

Sudionike tečaja treba poticati da detaljno ispričaju povijest koju uče. Kako im tutor može pomoći da razviju sposobnost da to učine?

Kao što je gore navedeno, tema koja se proteže kroz treću cjelinu je kriza i pobjeda. Jedan od vaših izazova bit će osigurati da sudionici steknu duboko razumijevanje ovog načela. Kako biste stekli potpunije razumijevanje dinamike krize i pobjede, možda biste željeli napraviti popis značajnih događaja opisanih u trećoj cjelini knjige kronološkim redoslijedom. Nakon toga odlučite koji događaji označavaju početak nove faze krize ili pobjede.

ODJELJAK 22

Peta knjiga u glavnom slijedu, poput Knjige 3, bavi se pitanjem obrazovanja mladih. Oslobođanje ovlasti mlađe mladeži nastoji pomoći onima koji žele služiti kao „animatori” da razviju sposobnosti potrebne za uključivanje skupina mladih u dobi od dvanaest do petnaest godina u trogodišnji program za njihovo duhovno osnaživanje. Kao i u slučaju Knjige 3, nadamo se da će svatko tko nastavi kroz glavni slijed tečajeva na neki način imati koristi od svog proučavanja knjige. Ali tutori bi trebali prepoznati da je ovaj čin službe prvenstveno, iako ne isključivo, namijenjen otvaranju pred mladima iz svih pozadina puta kroz koji mogu doprinijeti poboljšanju društva. Uvodni odjeljak za tutora bavi se ovom točkom i opisuje kako će proces izgradnje kapaciteta pripremiti takve sudionike na poduzimanje ovog čina službe:

Ono što bi oni koji služe kao tutori za Knjigu 5 trebali priznati jest da će među sudionicima biti mnogo mladih u kasnim tinejdžerskim ili ranim dvadesetim godinama koji su ušli u glavni slijed tečajeva s izraženom željom da služe kao animatori i sa svim latentnim sposobnostima potrebnim za to. Neki će doći u kontakt s vjerom kroz rasprave sa svojim vršnjacima koje su naglasile ulogu koju oni mogu igrati u obrazovanju mlađih generacija. Drugi će sami proći kroz program duhovnog osnaživanja kao mlađa mladež i ubrzo nakon toga započeti proučavanje Knjige 1. Bez obzira na put koji ih je doveo do procesa instituta, oni će sada činiti dio rastuće jezgre pojedinaca u svom selu ili susjedstvu predanom njegovom poboljšanju i, u tom kontekstu, stjecat će iskustvo u posjećivanju kućanstava kako bi s obiteljima istraživali teme ključne za vjeru – čin službe opisan u Knjizi 2. Kao dio ove jezgre, dobar dio njih također će biti usko povezan s barem jednom lokalnom skupinom mlađe mladeži i pomoći će animatoru u provođenju različitih aktivnosti te mu se pridružiti u redovitim posjetima roditeljima kako bi razgovarali o konceptima i pristupima vezanim za program. U ovom trenutku, svi će oni posjedovati znatnu količinu znanja o Bahá'í učenjima, koja će se produbiti kroz njihovo proučavanje Knjiga 3 i 4, te će pokazati vještine, sposobnosti, stavove i duhovne osobine potrebne za pokretanje i održavanje smislenih razgovora s prijateljima i susjedima. Posebno će ovdje, kada dođu do Knjige 5, važnost procesa izgradnje kapaciteta svojstvenog glavnom slijedu tečajeva Instituta Ruhi – procesa osmišljenog u smislu kročenja putom službe – postati očita. Angažirati skupinu mlađe mladeži u trogodišnjem programu za njihovo duhovno osnaživanje zahtjevan je čin službe, a naponi mladih animatora da to učine oslanjat će se, u ne maloj mjeri, na kapacitet koji su do sada stalno gradili na putu.

Kao ambicioznom tutoru, bilo bi korisno da razmislite o mladoj osobi koja je postupno nastavila kroz glavni slijed tečajeva na gore opisani način i sada je dosegla Knjigu 5. Koje su neke od odlika kojima će se osoba isticati? Nekoliko ih je spomenuto u nastavku. Možete li dodati još neke na popis?

Cilj druge cjeline, „Doba obećanja”, u biti je dvostruk. Nastoji učvrstiti u glavama onih koji ga proučavaju razumijevanje da su mladi pripadnici različite dobne skupine, one s vlastitim posebnim karakteristikama. U isto vrijeme, nada se razjasniti da se pristup koji je usvojila Bahá’í zajednica prema ovom razdoblju života, oblikovan spisima vjere, radikalno razlikuje od pristupa koji se temelje na prevladavajućim pretpostavkama i teorijama. Ponovno, pročitajmo iz odjeljka za tutora:

...cjelina ukratko razmatra prirodu rane adolescencije, a zatim traži od sudionika da razmisle o izazovu usmjeravanja rastuće svijesti mladih u ovom dobnom rasponu na odgovarajući način. Tako, cjelina upozorava: takvi napori moraju izbjeći zamku nekih programa, koji, umjesto da usmjeravaju rastuću samosvijest onih u ovoj formativnoj fazi života prema nesebičnom služenju drugima, dovode do napada na „sebe” i, nažalost, na kraju ih čine zarobljenicima „upornog ega”. Odjeljci od 5 do 9 pokušavaju upozoriti sudionike na neke od suptilnih opasnosti ove zamke vodeći ih kroz niz bitnih citata iz Bahá’í spisa. Cjelina nadalje razmatra učinke društvenog okruženja na živote ranih adolescenata, uvodi koncept „skupine mlađe mladeži” kao okruženja međusobne podrške i definira držanje koje trebaju zauzeti svi oni koji ulažu trud kako bi jednog dana služili kao animatori takvih skupina.

Odvojite malo vremena za pregled cjeline, a zatim recite nekoliko riječi o tome što mislite da bi sudionici trebali razumjeti o svakom od sljedećih kroz svoje proučavanje. Koje bi pojmove mogli trebati odbaciti u postizanju ovog razumijevanja?

a. Priroda rane adolescencije: _____

b. Izazov usmjeravanja rastuće svijesti mlađe mladeži: _____

c. Učinci okoliša na živote mlađe mladeži: _____

d .Koncept skupine mlade mladeži kao okruženja međusobne podrške: _____

e. Položaj koji trebaju zauzeti svi oni koji ustaju kako bi služili kao animatori: _____

Prepoznavanje potencijala mlade mladeži sve većim brojem ljudi u selu ili susjedstvu doprinosi kulturi koja promiče stavove prema mladima različite od onih koji se danas održavaju u društvu. Kakvu ste promjenu u stavovima na razini zajednice primijetili u svom selu ili susjedstvu dok je proučavanje Knjige 5 postalo široko rasprostranjeno?

Treća cjelina, „Služenje kao animator”, nadovezuje se na uvide koje su sudionici stekli u drugoj kako bi otvorili raspravu o glavnom cilju programa za mlađu mladež – oslobađanju svojih duhovnih, moralnih i intelektualnih moći. Pripremajući se voditi skupinu mladih animatora kroz cjelinu, poželjet ćete dobro promisliti o pitanju moralnog i duhovnog osnaživanja. Ipak, ovo će pitanje, naravno, biti najvažnije u vašem umu u svim vašim naporima da služite kao tutor. Pročitajte i razmislite o isječku u nastavku, koji ukazuje na postanak moći koja se u osnovi razlikuje od one koja danas prevladava u društvu.

Pitanje duhovnog osnaživanja zahtijeva, općenito, mnogo promišljanja i razmišljanja tutora. Doista, obrazovni proces koji su pokrenuli tečajevi instituta može se, u konačnici, promatrati kao sredstvo moralnog i duhovnog osnaživanja, putem kojeg se ljudima svih društvenih slojeva i svih pozadina omogućuje da se uzdignu i sudjeluju u

izgradnji boljeg svijeta. Predodžba moći koja se ovdje koristi uvelike se razlikuje od prevladavajućih definicija koje ju povezuju s namjerom da se dominira ili potakne druge da pristanu na nečije želje i zahtjeve. Umjesto toga, cilj je postati kanalima kojima će teći moći ljudskog duha: moć jedinstva, ljubavi, ponizne službe, čistih djela. Kako doprinijeti dinamici potrebnoj za napredovanje – štoviše, ubrzanje – takvog procesa ključno je za čin službe tutora, a s iskustvom u uključivanju skupine za skupinom u proučavanje tečajeva, svaki tutor može dobiti uvid u mnoge uključene interakcijske čimbenike, od kojih nijedan nije moćniji od njegovanja istinskog razumijevanja.

Ranije smo u ovoj cjelini raspravljali o temi motivacije. Tamo ste stekli početni uvid u prirodu obrazovnog procesa koji oslobađa duhovne i intelektualne moći latentne u pojedincu. Jedan aspekt ovog procesa koji će biti predmet vašeg stalnog promišljanja je dinamika između poniznosti i moći. Pročitajte odjeljak 19 treće cjeline Knjige 5, koji govori o ovoj temi, a zatim napišite nekoliko riječi o tome kako će, u nedostatku duhovne kvalitete poniznosti, vrsta moći koju tražimo ostati neiskorištena.

Obrazovni proces koji nastoji osnažiti one u dobi između 12 i 15 godina, sugerira treća cjelina Knjige 5, nužno uključuje razvoj duhovne percepcije, jačanje moći izražavanja i izgradnju zdrave moralne strukture. Na tu temu, uvodne primjedbe za tutora nastavljaju ovako:

U ovoj knjizi, naravno, zabrinutost pred tutorom proteže se dalje, na sljedeću generaciju i na prirodu obrazovnog procesa koji će mladim adolescentima omogućiti da plodonosno koriste svoje nove moći. U srcu ovog procesa su moći promišljanja i izražavanja koje se međusobno podupiru. Snaga uma da se uključi u apstraktnu misao, koja se dramatično povećava tijekom rane adolescencije, jača u mlađoj mladeži dok uče primjenjivati relevantne znanstvene, moralne i duhovne koncepte na svoju analizu svijeta oko sebe i na svoje početne pokušaje djelovanja na društvo. Ipak, bez obzira na to koliko je važna, moć racionalne analize treba duhovnu percepciju. Kroz nju se otvaraju kanali razumijevanja, koji nisu dostupni samo kroz vježbanje mentalnih moći. Stoga se mlađoj mladeži mora pomoći da prepozna duhovne sile i prepozna duhovne principe u situacijama s kojima se susreću ako žele donijeti zdrave moralne odluke. Da je moralna struktura koja upravlja mislima i ponašanjem osobe usko povezana sa strukturom jezika u kojem on ili ona izražava misao, osnovna je pretpostavka

predviđenog odgojno-obrazovnog procesa. Bez obzira na uvide koje su prve dvije cjeline Knjige 5 možda ponudile u ovaj proces, odjeljci od 5 do 19 treće cjeline nastoje učiniti njegove različite dimenzije jasnima, oslanjajući se na primjere iz tekstova koji se koriste u programu, prema potrebi. Svaki tutor bi trebao pažljivo pregledati ove odjeljke kako bi se pripremio za vođenje skupine kroz njih. Nadamo se da će sudionici od svog proučavanja dobiti razumijevanje potencijala tekstova za osnaživanje mlade mladeži u različitim kulturama.

Ovo nije mjesto za analizu tekstova koje su proučavali mladi kako bi vidjeli kako, u temama i konceptima koji se obrađuju i na jeziku koji se koristi, doprinose ciljevima programa kao što je gore opisano. Naravno, morat ćete biti spremni to učiniti u kontekstu grupe za proučavanje usmjerene na Knjigu 5 i pomoći njezinim članovima da steknu neko razumijevanje potencijala tekstova za razvoj duhovne percepcije, jačanje moći izražavanja i izgradnju zdrave moralne strukture u mlađoj mladeži. Vježbe u navedenim odjeljcima, kao i u odjeljcima od 20 do 23, pomoći će vam u tom pogledu.

Ono što bi vam ovdje moglo biti korisno jest razmišljati o konceptu duhovne percepcije jer se odnosi na vaše napore kao tutora. Duhovna percepcija jedna je od onih moći ljudske duše koje tutori trebaju razviti ako žele pomoći sudionicima u svakom tečaju instituta u postizanju obala istinskog razumijevanja. S obzirom na to, predlaže se da pregledate odjeljke od 5 do 7 treće cjeline Knjige 5, koji istražuju ovaj koncept, a zatim kažete nekoliko riječi o tome kako tutor može izoštriti ovo unutarnje svojstvo.

ODJELJAK 23

Hodanje putom službe tijekom cijelog života jasno podrazumijeva poučavanje. Iako je širenje Bahá'u'lláhove Poruke jedna od najvažnijih usluga koje možemo pružiti, poučavanje je također stanje bića, stanje u kojem stalno dijelimo s drugima ono što nam je tako obilno podareno. S obzirom na duboku prirodu ove teme, raspravljat ćemo o Knjizi 6, Poučavanje Stvari, kroz tri odjeljka, gledajući prvu cjelinu ovdje i sljedeće dvije u odjeljcima 24 i 25.

Na početku bi vam trebalo biti jasno da se sposobnost poučavanja Stvari Božje, bilo prema pojedinačnim planovima ili kroz kolektivno djelovanje, ne može razviti u jednom smjeru. Uvjeti čovječanstva znatno se razlikuju od mjesta do mjesta, a svaka kultura, svaka dobna skupina i svako

stanovništvo predstavljaju vlastiti skup okolnosti koje oni koji žele podijeliti učenja vjere sa svojim bližnjima moraju uzeti u obzir. Ipak, postoje određene osnovne univerzalne istine na kojima se može graditi relevantna sposobnost, a to su one koje su u središtu pozornosti Knjige 6.

Među tim istinama, ovdje nijedna nije presudnija od komplementarnosti „bivanja” i „djelovanja”. U služenju kao tutor knjige, morat ćete se pobrinuti da sudionici u potpunosti cijene međuovisnost ta dva koncepta. Doista, ova tema temelji se na obrazovnom procesu koji njeguje sam glavni slijed – proces u kojem se proučavanje i djelovanje spajaju. Općenito, slijed tečajeva pokušava ispreplesti niz elemenata koji se ponekad drže u suprotnosti jedan s drugim, ali su, zapravo, komplementarne dimenzije jedne stvarnosti. Nadamo se da će se na taj način, kako pojedinci napreduju kroz tečajeve, postupno prevladati sklonost smanjenja stvarnosti na skup dihotomija. Izvadak u nastavku iz uvodnog materijala za tutora pojašnjava ovu temu:

Istražujući prirodu dužnosti koju nam je naložio Bahá'u'lláh da poučavamo Njegovu Stvar, prva cjelina obrađuje nekoliko temeljnih pojmova. Među onima koji su uvedeni rano u cjelini je koncept „zapaljenja”. Sudionike se potiče da prepoznaju da je naša dužnost poučavanja jednako zabrinuta za naše unutarnje stanje kao i za radnje koje provodimo. To „bivanje” i „djelovanje” dva su komplementarna aspekta života koji se živi prema Bahá'í učenjima, tema je na kojoj se temelji cijeli slijed tečajeva. Ovdje je to eksplicitno i, doista, daje oblik cjelokupnoj strukturi knjige. Početni odjeljci cjeline pomoći će sudionicima u stjecanju duhovnog uvida u ovu ideju jer se odnosi na poučavanje vjere. Nekoliko metafora koje se nalaze u Spisima koriste se kako bi im pomogle da vide međusobnu povezanost između „bivanja” i „djelovanja” – prije svega, slike plamena, koji, bez obzira koliko mali, daje toplinu i svjetlo. Čin poučavanja, predlaže se, prirodan je izraz stanja bića, onog koje se najbolje može opisati kao stanje bliskosti, u kojem ljubav Božja tako snažno gori u našim srcima da neprestano nastojimo širiti Njegovu Riječ.

Možda će vam biti korisno da sada pregledate odjeljke od 1 do 13 prve cjeline Knjige 6. Kako razumijevanja koja postižu kroz svoje proučavanje odlomaka u ovim odjeljcima sudionicima omogućuju da cijene kako se komplementarnost „bivanja” i „djelovanja” očituje u praktičnom smislu u području službe? U tome, učinci određenih uobičajenih pojmova koji ih razdvajaju morat će postati jasne sudionicima, ako žele spriječiti da takvo dihotomno razmišljanje utječe na način na koji oni gledaju na život posvećen promicanju Stvari. U nastavku su navedene neke ideje o poučavanju koje mogu imati pri ulasku na tečaj. Kako će se njihovo razmišljanje promijeniti u odnosu na proučavanje ovih odjeljaka?

- a. „Samo bi oni koji imaju duboko znanje o Stvari trebali poučavati.”

- b. „Trebali bismo pričekati vlastito potpuno produbljenje prije nego što poučavamo.”

c. „Važno je reći prave stvari tragalju; naše duhovno stanje je sporedno.”

d. „Naše unutarnje stanje je ono što je doista važno; stoga ne bismo trebali poučavati dok ne steknemo kvalitete pravog bahá'íja. Tada će naš primjer biti najbolji učitelj i neće biti potrebe za riječima.”

Nadamo se da će, raspravljajući ove odjeljke, sudionici uvidjeti da dvostruka moralna svrha koju su slijedili otkad su stupili na put službe povezuje svaki aspekt njihovih života – njihovo traženje znanja, njihovu poslušnost Božanskom zakonu, njihove napore da služe Bogu i približe Mu se i da steknu duhovne kvalitete i pročiste svoj karakter. Kako ćete osigurati da će oni moći uspostaviti tu vezu u kontekstu poučavanja vjere?

Kao što ćete se sjetiti iz vlastitog proučavanja Knjige 6, još jedna istina istražena u ovoj cjelini je sveta priroda učenja, koja se može vidjeti kao otvaranje grada ljudskog srca Bahá'u'lláhovom Otkrivenju ključem izričaja. Odjeljci od 14 do 17 predstavljaju ovaj koncept sudionicima, a uvodne primjedbe za tutora naglašavaju važnost ovih odjeljaka:

U ovim odjeljcima, od njih se traži da razmisle o tome kako povećana svijest o svetosti ovog čina ne povećava samo učinkovitost nastojanja na terenu. Umjesto toga, i što je još važnije, oslobađa duhovne snage potrebne za podizanje takvih nastojanja iznad svjetovnih poslova, pokrećući time procese koji mogu donijeti temeljne promjene, i pojedinačne i kolektivne. U odjeljku 17, sudionici će provesti neko vrijeme ispitujući posljedice ove povećane svijesti. Među točkama za koje će tutor htjeti osigurati da im budu jasne, ističu se dvije: Prvo, morat će se pobrinuti, kako ne bi usvojili određene

načine razmišljanja koji bi, koliko god bili rašireni u društvu, u svoje nastavne napore uveli stavove i prakse koji bi ugrozili njihovu svetu prirodu. Činu poučavanja ne treba pristupiti kao da se regrutiraju članovi za progresivni društveni cilj, a još manje u smislu prodaje proizvoda, bez obzira koliko koristan za korisnika. Drugo, oni bi trebali prepoznati da, budući da svi njihovi pothvati na putu službe uključuju dovođenje srca u kontakt s Riječju Božjom, i oni su po prirodi sveti i treba im se pristupiti s tom sviješću.

Sada pregledajte odjeljke od 14 do 17. Koje se uvide nadate da će sudionici steći, posebno iz proučavanja odjeljka 17, o učincima svetosti za čin poučavanja? Kakve će im misli pomoći da se odupru sklonosti primjene na čin poučavanja ideja i pristupa koji su ugrađeni u dominantnu kulturu? Razmotrite misli u nastavku koje bi netko mogao imati o poučavanju Stvari. Što svaka od njih predlaže o poruci koja se prenosi? Kakav stav imaju o ljudskim bićima s kojima se nadamo podijeliti tu poruku?

- a. „Način na koji je naša poruka zapakirana je ono što je stvarno važno.”

- b. „Poučavanje Stvari je kao regrutiranje ljudi da se pridruže progresivnom društvenom pokretu. Dovoljno je dijeliti načela vjere s ljudima jer ih to najviše privlači.”

- c. „Kada poučavamo Stvar Božju, obraćamo se ljudskom srcu, koje pripada Njemu, i koristimo ključ našeg izričaja da otvorimo vrata grada tog srca Bahá'u'lláhovom Otkrivenju.”

Nakon rasprave o svetosti, cjelina u odjeljku 18 preuzima još jednu duboku duhovnu istinu – da, kada se otvore vrata grada ljudskog srca i srce je povezano s Bahá'u'lláhovim Otkrivenjem, započinje trajni proces transformacije. Naravno, u Knjizi 5 razmišljali ste o dvostrukoj transformaciji – na razini pojedinca i u strukturi društva – koja je predviđena u spisima vjere. Da postoji uzajamni odnos između intelektualnog i duhovnog rasta pojedinca i organske promjene u društvenim strukturama, do sada je sastavni dio vašeg vlastitog razmišljanja. U tome ćete se prisjetiti izjave Čuvara da se ljudsko srce ne može odvojiti od okoline, jer standardi i ponašanje

pojedinaca oblikuju njihovu okolinu i zauzvrat su oblikovani društvenim strukturama i procesima. Kako razumijevanje ovog dubokog koncepta napreduje kroz raspravu u prvoj cjelini Knjige 6, počevši od odjeljka 18, o snazi Riječi Božje da transformira ljudsko srce?

ODJELJAK 24

Nakon što je pomogla sudionicima da razmisle o tome kako učinkovito poučavanje uključuje i „bivanje” i „djelovanje” – pozornost na svoje unutarnje stanje, kao i stalnu aktivnost – Knjiga 6 izravnije se okreće našem unutarnjem stanju. Druga cjelina, zatim, usredotočuje se na neke od kvaliteta i stavova bitnih za poučavanje, naglašavajući na početku ideju da savršenstvo karaktera pojedinca prirodno pronalazi izraz u naporima da služi drugima, dok želja za služenjem drugima pojačava profinjenost karaktera. Za tutora, pripremajući se voditi skupinu kroz cjelinu, ovo je prilika da još jednom razmisli o duhovnoj prirodi puta službe kojim svatko od nas, prema vlastitim okolnostima, kroči. S obzirom na to, uvodni odjeljak za tutora na neki način nastavlja raspravu u Knjizi 3 o duhovnim kvalitetama i proširuje ju:

Razvoj duhovnih kvaliteta, zajedno s odgovarajućim stavovima, tema je koja se više puta obrađuje na tečajevima Ruhi instituta, ali uvijek u kontekstu izgradnje određenog kapaciteta – kapaciteta potrebnog, na primjer, za doprinos pobožnom karakteru zajednice, za dijeljenje s drugima bisera mudrosti iz Bahá'u'lláhovog Otkrivenja, za provođenje nastave za duhovno obrazovanje djece. Na taj se način razumijevanje sudionika o tim bitnim odlikama ljudske duše širi i poprima veću dubinu tijekom vremena, dok ispituju dinamiku svakog u novom svjetlu i svjedoče njezinom postupanju u nekom novom području djelovanja.

U vođenju skupine kroz cjelinu, tutor će htjeti imati na umu koncept ključan za istraživanje duhovnih kvaliteta, koji se, prisutan u svim tokovima glavnog slijeda, kreće u prvi plan u ovom jednom, naime, da takve kvalitete ovise jedna o drugoj za njihovo pravilno izražavanje. Od posebnog značaja za čin poučavanja je razumijevanje kako hrabrost zahtijeva mudrost; kako mudrost ostaje neizražena u nedostatku hrabrosti; kako čistoća zahtijeva odvojenost od svjetovne ambicije, kao i nesebičnost; kako ljubaznost, ako nije izmijenjena vjerom u sposobnost ljudi, može biti zasjenjena paternalizmom ili kako je, bez iskrenosti, u stvarnosti ništa više od licemjerja.

Tutori su do sada upoznati s idejom, iznesenom u Knjizi 3, da su duhovne kvalitete one trajne strukture koje čine ono što smo mi kao ljudska bića. Stjecanje tih osobina omogućuje nam da u svojim interakcijama s drugima pokažemo odgovarajuće stavove i izbjegnemo nepoželjne koje smo mogli steći svojim odgojem i kulturom...

Oni koji služe kao tutori, naravno, također su svjesni da razvoj bilo koje duhovne

kvalitete uključuje razumijevanje niza povezanih koncepata. Postizanje sve viših i viših stupnjeva čistoće, da uzmemo za primjer, zahtijeva neko razumijevanje onoga što je ljudsko srce stvoreno da zrcali, onoga što čini prašinu i nečistoću koja može zakloniti njegov sjaj i onoga što je potrebno da ga očisti od takvih nečistoća. No, osim produbljiivanja razumijevanja takvih pojmova, čovjek mora posjedovati volju i iskrenu želju za duhovnim napretkom. Volja i želja nisu stvoreni pukom intelektualnom raspravom; postoji potreba za dubokim i dubokim promišljanjem svakog pojedinca o njegovom unutarnjem stanju. Zadaća je tutora, dakle, poticati okruženje pogodno za takvo promišljanje – okruženje koje ne izaziva osjećaj krivnje, koje ne zahtijeva priznanja, koje ne potiče optužbe, ono u kojem skupina prijatelja može nepristrano raspravljati o apstraktnim i praktičnim pitanjima, ostavljajući svakome da privatno razmišlja o onome što se od njih zahtijeva.

Gore je navedeno da se naše razumijevanje duhovnih kvaliteta širi dok vježbamo sposobnosti koje razvijamo u obavljanju različitih činova službe. Razmotrite dvije kvalitete u nastavku, koje su predmet razmišljanja već u Knjizi 2. Možete li reći nekoliko riječi o tome kako se vaše razumijevanje tih kvaliteta proširilo dok ste napredovali na putu službe i posjećivali domove kako biste se uključili u razgovore od duhovnog značaja, vodili nastavne satove za djecu i pomagali skupini mlađe mladeži kao animator?

Odvojenost: _____

Poniznost: _____

Krenimo dalje. Dobro ste upoznati sa sadržajem prvih šest tečajeva instituta: jednom ste prošli kroz materijal kao sudionik, proveli ste djela službe koja su poboljšala vaše razumijevanje primjene i učinaka učenja u vašem vlastitom životu i životu zajednice i ovdje ste se osvrnuli na koncepte i načela koja oblikuju obrazovni proces. U svjetlu ovog bogatog iskustva, razmislite o konceptu „sposobnosti”, čiji razvoj, kako smo rekli, zahtijeva znanje, duhovne kvalitete i hvalevrijedne stavove, kao i niz moći i vještina. Ne postoji li stvarna mogućnost da bi, u nedostatku njegovanja

duhovnih kvaliteta i njegovanja razumijevanja, proces izgradnje kapaciteta na kraju postao ništa drugo nego tehnička obuka, u nekom užem smislu riječi, koja se bavi samo asimilacijom informacija i stjecanjem vještina?

Sada, kako tutor osigurava da se dovoljna i odgovarajuća pažnja posveti stvaranju okruženja koje omogućuje sudionicima u grupi za proučavanje da se uključe u vrstu dubokog promišljanja spomenutog u gore navedenom izvatku, koji je vitalni dio svakog tečaja instituta?

ODJELJAK 25

Treća cjelina Knjige 6 usredotočena je na sam čin poučavanja. Među uključenim kapacitetima, u cjelini se obrađuju dva: sposobnost prepoznavanja i njegovanja prijemčivosti na Bahá'u'lláhovu Poruku i sposobnost predstavljanja Bahá'í učenja na uvjerljiv način, primjeren okolnostima. Jezgra cjeline posvećena je potonjem, a dobro se sjećate da je, kako bi sudionici razmišljali o njegovoj prirodi, predstavljena zamišljena situacija koju mogu analizirati – razgovor između dvoje mladih ljudi, Anne i njezine prijateljice Emilije. Kao tutor, pobrinut ćete se da sudionici shvate dvije važne točke povezane s kapacitetom koji se razmatra, od kojih je prva opisana u nastavku.

... od ključne je važnosti da sudionici cijene ne samo razliku između pojmova i informacija, navedenu u odjeljcima od 4 do 6, već i zašto je ta razlika toliko važna. Uostalom, razumijevanje pojmova i dubokih istina je ono što omogućuje dušama da se približe Bahá'u'lláhu, a ne puka asimilacija informacija. U mjeri u kojoj se čin poučavanja bavi podizanjem svijesti i poticanjem razumijevanja može se promatrati kao sredstvo pomoći u osnaživanju pojedinaca, intelektualno i duhovno. Ovdje će se u igru uključiti sposobnost koju su sudionici razvijali od ulaska u proces instituta za interakciju s Riječju Božjom i postizanje razumijevanja, jer sada razmatraju kako voditi druge prema obalama istinskog znanja.

Potičemo vas da sada ponovno pročitate odjeljke od 4 do 6. Kako sposobnost uviđanja razlike između pojmova i informacija

- može biti primijenjena na naše napore u poučavanju vjere našim bližnjima i pomažući im da dosegnu obale istinskog znanja?

- može poboljšati sposobnost tutora da doprinese napretku razumijevanja, tako da je ključan za cijeli slijed tečajeva?

Što se tiče druge točke koja se odnosi na sposobnost predstavljanja učenja na uvjerljiv način, sudionici bi trebali uvidjeti da, iako ne postoji formula koju treba slijediti, nije svaki način spajanja ideja učinkovit. Analiza Anninog razgovora s Emilijom pomoći će im da cijene ono što uvjerljiva prezentacija uključuje. Da razgovor ne predstavlja fiksni skup ideja koje bi trebali neselektivno slijediti, sudionici će morati razumjeti. Doista, vježbe su uključene upravo kako bi ih se potaknulo da razmisle o tome kako bi prilagodili prezentaciju kao odgovor na različite pozadine i interese. U tome, ono što bi također trebali shvatiti jest da sve učinkovite prezentacije vjere imaju određene zajedničke karakteristike. Imajući na umu Anninu prezentaciju, odlučite koje od sljedećeg su karakteristike učinkovite prezentacije (U), a koje definitivno nisu (N):

Učinkovita prezentacija

____ je jednostavna i duboka.

____ je jasna.

____ je nedefinirana.

____ pokazuje stav otvorenosti.

____ odražava dubinu vjere osobe koja drži prezentaciju.

____ usredotočuje se na Bahá'u'lláha kao Objavu Boga – univerzalnog Odgojitelja – i jasno prepoznaje Njegova učenja kao izvor onoga što se govori.

____ uvodi koncept da u vjeri postoje zakoni koji su izraz Božje ljubavi i milosrđa te da je njihovo praćenje uzrok napretka i razvoja.

____ pruža uvid u uloge tri sudionika koji rade zajedno na izgradnji nove civilizacije – pojedinca, zajednice i institucija vjere – i odnose ljubavi i povjerenja koji ih ujedinjuju.

____ daje dojam da je Bahá'í zajednica savršena kakva je danas.

- ___ uvodi Središnje likove vjere.
- ___ objašnjava dovoljno povijesti vjere da stvori vezu između slušatelja i Dvojnih Objava.
- ___ izbjegava detaljnu analizu odnosa Bahá'u'lláha s ranijim Objavama.
- ___ prenosi entuzijazam.
- ___ je privlačna.
- ___ je napadna.
- ___ prikladno crpi odlomke iz Spisa.
- ___ koristi usporedbe.
- ___ je logična.
- ___ se uglavnom temelji na proročanstvima.
- ___ je argumentativna.
- ___ privlačna je i srcu i umu slušatelja.
- ___ manipulira emocijama tragatelja.
- ___ jasno kaže da postati bahá'í sa sobom nosi odgovornosti.
- ___ iskorištava strahove tragatelja.
- ___ izbjegava opterećivanje tragatelja s previše detalja.
- ___ pruža mnogo informacija.
- ___ usredotočuje se na precizne detalje.
- ___ odražava vjeru u sposobnosti slušatelja da prepozna Objavu Božju za danas.

Svojstveno istraživanju kapaciteta potrebnog za predstavljanje vjere na uvjerljiv način, primjeren okolnostima, jest razumijevanje da se takvi razgovori mogu odvijati u kontekstu osobnih napora u poučavanju ili kolektivnim kampanjama. Sudionici su, razmišljajući o prvom, potaknuti da vide kako se takvi napori nadopunjuju – i doista, utkani su u kolektivno djelovanje. Treba im dati priliku da razmisle o vlastitim osobnim okolnostima i svojim naporima da razviju životni obrazac u kojem učenje vjere čini bitan dio. Odjeljci 26 i 27 namijenjeni su da im pomognu u tom pogledu. Koliko je važno da je tutor proveo vježbe iz odjeljka 26 i osmislio vlastiti nastavni plan iz odjeljka 27 – plan koji će se s vremenom mijenjati djelovanjem – motivirajući sudionike grupe za proučavanje da učine isto?

U kontekstu susjedstva ili sela u kojem živite, opišite kako osobni naponi za poučavanje vjere nadopunjuju kolektivno djelovanje usmjereno na njezino širenje i jačanje.

Predmet kolektivnog djelovanja naveden je u odjeljku 28 i na njega je usredotočen ostatak cjeline. Ovdje vježbe nisu opsežne, a odgovornost će pasti na tutora da pomogne sudionicima u povezivanju onoga što proučavaju s vlastitim iskustvom. Trebali bi vidjeti kako, u kolektivnom djelovanju, svaki pojedinac treba doprinijeti okruženju koje karakterizira sve veći stupanj jedinstva, u njegovim različitim dimenzijama. Trebali bi steći viziju o tome kako jedinstveno djelovanje na lokalnoj razini, zajedno s pojedinačnim naporima, služi za unapređenje globalnog pothvata u kojem sudjeluje Bahá'í zajednica. Ovaj odlomak opisuje prirodu zadatka tutora:

U tu svrhu, odjeljci postavljaju niz pitanja koja će sudionici razmotriti: Koja je priroda kolektivnog djelovanja? Što znači ujediniti kolektivno djelovanje? Koja su obilježja pristupa rastu vjere u svijetu i koja je uloga intenzivnih kampanja? Koje su neke od karakteristika ljudi među kojima rade, bilo da su stanovnici sela ili prijemčivo stanovništvo koje živi u susjedstvu ili je raspršeno po klasteru? Koliko su snažne snage koje se stvaraju njihovim kolektivnim djelovanjem kako bi se potaknulo kretanje stanovništva prema viziji Bahá'u'lláhovog Svjetskog poretka? Koliko je usko povezan s rastom vjere kapacitet izgrađen kroz obrazovni proces koji promiče institut za djecu, mladu mladež i mlade i odrasle? Stvaraju li se potrebni uvjeti za učinkovito kolektivno djelovanje? Jačaju li se veze zajedništva kontinuirano? Postiže li se jedinstvo svrhe među sudionicima u kolektivnom djelovanju? Očituje li se u radosnoj i intenzivnoj aktivnosti? U kojoj je mjeri njihov pristup učenju o rastu definiran djelovanjem, promišljanjem o djelovanju i savjetovanjem? Važnost ovog posljednjeg pitanja ne može biti opisana, jer je mjera u kojoj takav pristup postaje način djelovanja među širenjem jezgre prijatelja da će moći izgraditi više i više stupnjeve jedinstva misli, tako potrebne ako žele otkriti što je potrebno za napredovanje iz jedne faze rasta u drugu.

Za tutora će biti važno da, prolazeći kroz završne odjeljke cjeline sa skupinom, prepozna prilike za otvaranje rasprave o gore navedenim pitanjima. U tu svrhu, bilo bi korisno za vas da razmotrite svako od njih s ostalim članovima vaše skupine danas. Pritom se pokušajte odmaknuti od uključivanja u apstraktnu raspravu i osloniti se na primjere s kojima imate osobno iskustvo.

Posebno bi bilo korisno da razmislite o pitanjima u nastavku, u kontekstu vlastitog susjedstva ili sela.

Kako je rast vjere, u ovom trenutku u povijesti, neodvojiv od kapaciteta izgrađenog kroz obrazovni proces koji promiču tečajevi instituta, posebno kapacitet mladih dok napreduju kroz glavni slijed?

Obrazac djelovanja, promišljanje o djelovanju i savjetovanje među jezgrom prijatelja koji rade u selu ili susjedstvu omogućuje im da preuzmu kolektivno vlasništvo učenja. Može li se proces učenja koji takav obrazac pokreće svesti na samo planiranje i provedbu kampanja za umnožavanje aktivnosti? Kako se proces razlikuje od onog koji uključuje jednostavno mehaničko praćenje niza koraka? Na koji način takav obrazac omogućuje stvaranje uvida u pojedinačnu i kolektivnu preobrazbu unutar određene stvarnosti u koju se prijatelji mogu naći?

ODJELJAK 26

Nadamo se da vam je ovaj pregled prvih šest knjiga Ruhi instituta pružio uvid u neka pedagoška načela koja uređuju njegov kurikulum, posebno kako je organiziran oko procesa izgradnje kapaciteta povezanih s onim hodanja putom službe. Knjiga 7, koju sada proučavate, posvećena je činu službe za koji smo rekli da je ključan za proširenje samog obrazovnog procesa – naime, pomaganje skupini za skupinom da prođe tečajeve u glavnom slijedu. Kao što znate, glavni slijed ne završava ovdje, već se nastavlja s nekoliko drugih tečajeva koji se bave sve složenijim činovima službe. Međutim, u ovom trenutku ih ne moramo razmatrati. Za sada vas potičemo da odvojite trenutak za razmišljanje o značaju sustavnog razvoja kapaciteta kroz niz tečajeva. Pročitajte sljedeći isječak iz poruke koju je 27. prosinca 2005. godine napisala Univerzalna kuća pravde koja, naglašavajući napredak koji se dogodio tijekom prethodnih godina, primjećuje:

uzdanje u Riječ Božju. Poduzima se svaki napor kako bi se osiguralo da proces odražava svojstvo nadopunjavanja između „biti” i „djelovati” koje tečajevi instituta čine eksplicitnim; središnje mjesto koje prepuštaju znanju i njegovoj primjeni; naglasak koji polažu na izbjegavanje lažnih podjela (dihotomija); važnost koju pridaju memoriranju Stvaralačke Riječi; i briga koju iskazuju u podizanju svjesnosti, a bez buđenja upornoga ega.”⁶

Naravno, dobit ćete sve veći uvid u dinamiku procesa instituta dok nastavljate hodati stazom službe koju on otvara. S razumijevanjem koje ste do sada stekli, zapišite neka razmišljanja o sljedećim ciljevima tečajeva:

- a. Učiniti komplementarnost „bivanja” i „djelovanja” eksplicitnom: _____

- b. Dati središnju važnost znanju i njegovoj primjeni: _____

- c. Staviti naglasak na izbjegavanje lažnih dihotomija: _____

- d. Staviti naglasak na pamćenje Kreativne Riječi: _____

- e. Primjenjivati brigu u podizanju svijesti, bez buđenja upornog sebstva: _____

Sada recite nekoliko riječi o prirodi obrazovnog procesa koji tečajevi nastoje poticati, jer se odnosi na svako od sljedećeg:

- a. Duh zajedništva koji obrazovni proces stvara: _____

- b. Participativni pristup koji potiče: _____

- c. Dubina razumijevanja koju nastoji njegovati: _____

d. Djela službe koje preporuča: _____

e. Oslanjanje na Riječ Božju koje obrazovni proces promiče: _____

ODJELJAK 27

Prije nego što završimo našu raspravu o kurikulumu Ruhi instituta, možda bi bilo korisno ukratko razgovarati o tečajevima koji se odvajaju od njegovog glavnog slijeda. Priroda puta službe, kako je izložena glavnim slijedom, omogućuje specijalizirane putove koji se bave znanjem, duhovnim kvalitetama i vještinama potrebnim u određenim područjima djelovanja. Trenutno postoje dvije serije grana tečajeva koje razrađuje Ruhi institut. U tom smislu, Univerzalna kuća pravde u pismu napisanom 12. prosinca 2011. godine objašnjava:

„Trenutno postoje dvije točke duž slijeda u kojima pojedinac može odabrati slijediti specijalizirani put službe. Prva se pojavljuje u Knjizi 3. Među prijateljima koji ju završe i počnu nuditi relativno jednostavan tečaj za djecu u prvom razredu programa za njihovo duhovno obrazovanje, jedan postotak će se htjeti posvetiti ovom području službe, s vremenom slijedeći niz progresivno složenijih ogranaka tečajeva za poučavanje od 2. do 6. razreda. To ne znači da će odustati od proučavanja glavnog slijeda. Doista, tečajevi koji čine specijalizirani put službe predviđaju da sudionici nastavljaju napredovati, svaki tempom prikladnim njegovoj ili njezinoj situaciji, putem koji je glavni slijed zacrtao. Knjiga 5, koja nastoji podići animatore skupina mlađe mladeži, predstavlja drugu točku u kojoj se niz tečajeva grana dalje.

„Dodatni pristupi istraživanja bez sumnje će se pojaviti duž glavnog slijeda u dogledno vrijeme. Neki mogu biti od sveopćeg interesa, kao što su gore spomenuta dva, dok drugi mogu biti ograničeni na specifične lokalne potrebe. Kao i kod samoga glavnog slijeda, sadržaj i struktura moraju proizaći iz kontinuiranog kolektivnog iskustva na terenu, iskustva koje nije nasumično ili podložno snagama osobnih preferencija, već je vođeno institucijama Vjere. Stvaranje takvog iskustva zahtijevat će još veći priljev energije iz mnogo većeg dijela stanovništva ...”⁷

Nema potrebe da ovdje detaljno ispituje pitanje grana tečajeva. Ono što je važno za nas da shvatimo jest da će se te grane, kao što je navedeno u gornjem odlomku, pojaviti iz kolektivnog iskustva pod vodstvom institucija i agencija vjere. Kuća pravde dalje razrađuje ovu točku u poruci napisanoj 1. siječnja 2022. godine:

„U prošlosti smo uspoređivali glavni slijed s deblom stabla koje podržava druge tečajeve koji se granaju iz njega, a svaka grana obrađuje neko određeno područje djelovanja. Priprema takvih ogranaka tečajeva nužno bi se odvijala tijekom vremena kroz obrazac

obilježen djelovanjem i promišljanjem a u kojem konceptualizacija i aktivnost na terenu idu ruku pod ruku. Za institute za obuku koji preuzimaju na sebe ovaj zadatak postoji nekoliko preduvjeta. Morat će biti u stanju duboko razumjeti sadržaj glavnog slijeda instituta i uključenih pedagoških načela, jasno analizirati iskustvo koje nastaje u lokalnoj zajednici kako aktivnosti napreduju, surađivati s timovima prijatelja posvećenim napretku određenih aspekata procesa izgradnje zajednice, djelovati u načinu učenja i privući u svoj rad pojedince sa sposobnostima potrebnim za pripremu materijala. Nakon što se uspostavi, ogranak tečaja pomagao bi prijateljima koji promiču povezanu aktivnost da dodatno jačaju svoje kapacitete i pridonosio bi proširenju povezanog procesa učenja u životu stanovništva. Tečaj bi također služio kao spremište stečenog znanja i kao sredstvo za njegovo širenje.”⁸

Pristup razvoju kurikuluma koji slijedi Ruhi institut nije predmet ovog tečaja. Ipak, kao ambiciozni tutor njegovih knjiga, trebali biste biti svjesni da one nisu proizvod bilo kojeg uma pojedinca, niti su proizašle iz savjetovanja grupe provedenih apstraktno, odvojenih od prakse. Naprotiv, napisane su tijekom desetljeća tijekom kojih je Institut učio, kroz intenzivan proces promišljanja o djelovanju, kako sustavno prikupiti ljudske resurse za napredak Stvari i napredak društva. Ako se slijedi ovaj pristup, razrada materijala nužno traje dugo. Proces je postupan i organski, ali strpljenje koje zahtijeva daje trajne plodove.

ODJELJAK 28

Do sada ste u ovoj cjelini na neki način istražili obrazovni pristup Ruhi instituta i materijale koji su iz njega proizašli. Od samog početka vrijednost koju je Institut pridavao sudjelovanju usmjeravala ga je na razvoj tih materijala za grupno proučavanje. Također je rano shvatio da će njegov pristup morati poštovati tempo kojim različiti pojedinci uče. Svatko bi napredovao u skladu s vlastitim mogućnostima, koje bi se razvijale kako bi se svaki od njih kretao naprijed u obrazovnom procesu. Konkurencija ne bi imala mjesta u ovom procesu.

Postoji, dakle, još jedna točka o kojoj vrijedi raspravljati ovdje u vezi s obrazovnim pristupom – to jest, svojstvenim karakteristikama materijala je sustav za isporuku tečajeva, onaj koji omogućuje da se obrazovni proces uvijek veći i proširi na lokalnoj razini. Organiziran oko koncepta grupe za proučavanje i tutora, zajedno s materijalima, ovaj sustav omogućuje stalno rastućim kontingentima pojedinaca, koji podržavaju i prate jedni druge, da izgrade svoje kapacitete za službu. Već imate određeno znanje o sustavu, kao dio tih kontingenata, i stekli ste daljnji uvid u njegovo djelovanje dok ste napredovali kroz ovu cjelinu. Pozivajući se na učinke ovog sustava obrazovanja na daljinu i njegovu sposobnost da dosegne veliki broj, Univerzalna kuća pravde navodi:

„Neka nitko ne propusti uvažiti tako stvorene mogućnosti. Snage društva danas uzgajaju pasivnost. Želja za zabavom njeguje se od djetinjstva, s povećanom učinkovitošću, odgajajući naraštaje spremne da ih vodi svaki onaj koji se pokaže vještim u izazivanju površnih emocija. Čak i u mnogim obrazovnim sustavima učenici bivaju tretirani kao da su spremnici namijenjeni za primanje informacija. Činjenica da je Bahá’í svijet uspio razviti kulturu koja promiče način razmišljanja, proučavanja i djelovanja, u kojoj

svi smatraju da kroče zajedničkim putem službe – podržavajući jedan drugoga i napredujući zajedno, poštujući znanje koje svatko posjeduje u svakom trenutku i izbjegavajući tendenciju podjele vjernika na kategorije kao što su produbljeni i neobaviješteni – postignuće je golemih razmjera. A u njemu počiva dinamika nezaustavljiva kretanja.”⁹

Potičemo vas da sada pregledate sljedeće odlomke koji opisuju opće značajke sustava i raspravite o njima u svojoj skupini:

Grupa za proučavanje jedan je od elemenata sustava obrazovanja na daljinu, kojim upravlja nacionalni ili regionalni institut za osposobljavanje, osmišljen tako da slijed tečajeva prenese na lokalnu razinu. Obično se sastoji od nekoliko pojedinaca iz određenog mjesta koji, uz pomoć tutora, zajedno proučavaju tečajeve vlastitim tempom. Kao član skupine, tutor je jednako angažiran u procesu učenja kao i drugi, ali, nakon što je završio potrebne tečajeve i stekao određeno iskustvo, može pomoći u postizanju svrhe predmeta koji se proučava. U tu svrhu, ako je broj sudionika velik, tutor ih može podijeliti u dvije ili tri manje skupine s kojima istodobno radi.

Postoji velika fleksibilnost u funkcioniranju i članstvu u skupini. Neke se skupine možda žele sastajati jednom tjedno tijekom duljeg razdoblja, dok se druge mogu odlučiti za svakodnevne sastanke ili ponekad za vikend. Po završetku tečaja, svi članovi mogu zajedno proučavati sljedeći tečaj. Ali neki mogu napustiti skupinu i pridružiti se drugoj kasnije. Isti tutor može ostati sa skupinom iz jednog tečaja u drugi. Ali također je moguće da se tutor promijeni po završetku tečaja.

Sudionici se mogu pridružiti grupi za proučavanje na bilo koji način. U selima i susjedstvima u kojima postoji rastuća jezgra aktivnih pristaša vjere, grupe za proučavanje često su formirane u kontekstu napora za širenje i učvršćivanje zajednice kroz tromjesečne cikluse aktivnosti. Kako naperi da se pristupi školama, klubovima i lokalnim organizacijama postaju plodonosni, sudionici se izvlače iz redova mladih koji, željni ulaska u arenu službe, žele razviti svoje kapacitete kroz proučavanje tečajeva. Drugi su petnaestogodišnjaci ili šesnaestogodišnjaci koji su završili program duhovnog osnaživanja mlađe mladeži i već su obdareni snažnim osjećajem dvostruke moralne svrhe.

Kao rezultat toga, kampovi tijekom školskih praznika postali su još jedna prilika za proučavanje tečajeva. Oni i kampanje instituta okupljaju na središnjoj lokaciji veći broj onih koji se, podijeljeni u male skupine, uključuju u intenzivno proučavanje različitih tečajeva, svaka skupina uz pomoć jednog ili dva tutora. Doista, kombinacija takvih kampanja, kampova i redovito održanih grupa za proučavanje pokazala se najučinkovitijom. Fleksibilnost koju pružaju ovi različiti načini isporuke omogućuje svakom sudioniku da napreduje u obrazovnom procesu u odgovarajućem ritmu u skladu s vlastitim okolnostima. Naravno, male skupine pojedinaca koje su dosegle više ili manje istu točku u slijedu tečajeva proučavaju tečajeve zajedno. I, na kraju, neki su u stanju doći do toga da mogu djelovati kao tutori i pridonijeti umnožavanju grupa za proučavanje.

Kao element sustava obrazovanja na daljinu, grupa za proučavanje ima dvije bitne funkcije: jedna je proučavanje materijala, a druga je povezana s iskustvom.

Ako sudionici žele razviti sposobnosti za službu predviđene tečajevima, nije im dovoljno jednostavno proučiti materijal, dovršiti vježbe i provesti bilo koju predloženu praksu u svojoj skupini. Potrebno je stvoriti prilike kako bi stekli stvarno iskustvo. Na primjer, ako članovi grupe za proučavanje trebaju razviti sposobnost istraživanja tema ključnih za život zajednice s prijateljima i susjedima, što je cilj treće cjeline Knjige 2, ne mogu se zadovoljiti samo međusobnim vježbanjem. Trebat će im pružiti priliku da posjete domove obitelji, posebno djece i mlađe mladeži, s iskusnijim prijateljem i steknu iskustvo u obavljanju ovog čina službe – čina koji bi trebao postati sastavni dio njihovog vlastitog života kao pojedinaca, onog koji se očituje u kolektivnim naporima rastuće jezgre koja radi za boljitak sela ili susjedstva, ciklus za ciklusom. Unutar dinamike takve jezgre koja se širi, tutor je u mogućnosti pružiti sudionicima konkretnu podršku i pomoć, jer služe rame uz rame.

Zadaća tutora, dakle, nije ograničena na slučajeve kada se sudionici okupljaju kako bi proučavali materijal. Tutor osigurava da su praćeni u obavljanju relevantnog čina službe, posebno u ranim fazama. Institucije i agencije, posebno Područni odbor za poučavanje i koordinatori instituta, tu su kako bi pružili podršku pojedincima i skupinama u određenim područjima službe: u organizaciji molitvenih okupljanja, u plaćanju sustavnih posjeta kućanstvima i u ulozi učitelja nastavnih satova za djecu, animatora skupina mlađe mladeži ili tutora grupa za proučavanje. Bez obzira na čin službe, proučavanje i djelovanje koje poduzimaju sudionici trebali bi poslužiti da ih povežu u zajedništvu, privlačeći druge na njihov način učenja.

Nakon rasprave o gornjim odlomcima u svojoj skupini, opišite različite načine isporuke za tečajeve koji se koriste u vašoj regiji. Kako takvi načini omogućuju rastućem broju da napreduje putem službe, putem koji se razlikuje po proučavanju i djelovanju?

ODJELJAK 29

Razmotrimo različite načine izvođenja kolegija, pogledajmo osobito grupu za proučavanje, kao jedan od središnjih elemenata oko kojih je izgrađen obrazovni sustav, i ukratko ispitajmo kako djeluje, iz perspektive tutora. Već znate da ne postoji određeni postupak kojeg se skupina mora pridržavati. Stoga ćemo razmotriti određene slučajeve aktivnosti u grupi za proučavanje. Opisane

situacije bit će različite i neće nužno biti one s kojima se susrećete u služenju kao tutor. No, s obzirom na pitanja postavljena na kraju svakog od njih, pomoći će vam da razmislite o tome kako biste mogli odgovoriti na slične situacije s kojima se možete suočiti.

1. Upravo ste pokrenuli grupu za proučavanje s osam mladih. Njihova dob je u rasponu od 16 do 19 godina. Nakon pobožnosti, kažete nekoliko riječi o prirodi tečajeva instituta općenito, a zatim ih pitate imaju li neke misli koje žele podijeliti. Samo troje od njih dijele ikakve komentare i, vidjevši nevoljkost ostalih, ne inzistirate na tome da se ostali pridruže. Nastavite s uvođenjem prve cjeline Knjige 1, objašnjavajući njezinu svrhu i sadržaj. Što kažete?

2. U istoj sesiji, odmah nakon vašeg upoznavanja, sudionici počinju proučavati odjeljak 1 prve cjeline. Odlučite da je najbolji način da prođete kroz odjeljak da zamolite jednog od sudionika da pročita prvi citat naglas, a zatim ostalima postavite pitanje koje slijedi. Objasnjavate da je svrha ove vježbe pomoći im da se usredotoče na neposredno i eksplicitno značenje citata prije nego što razmisle o njegovoj primjeni i učincima. Svi se osvrću na citat i nekoliko njih odgovara na pitanje recitirajući ga. Zatim zamolite drugog sudionika da učini isto s drugim citatom i nastavi na taj način do kraja odjeljka. Kasnije, kada dođete do sljedećeg skupa citata u odjeljku 3, podijelite sudionike u četiri skupine po dvoje, pozivajući ih da provode ovu aktivnost u paru. Što ćete raditi dok se to događa? Hoćete li promatrati kako svaki par provodi ovu aktivnost? Što ćete učiniti ako jedan par smatra da je vježba jednostavna i prolazi kroz nju temeljito, ali brzo?

3. Nekoliko tjedana kasnije, ista skupina proučava odjeljak 3 treće cjeline Knjige 1, koji govori o odnosu između duše i tijela. Uvodni odlomak i citat pročitani su naglas, a dato je i neko vrijeme za razmišljanje o izraženim idejama. Sada svi vježbe rade pojedinačno. U sobi vlada tišina, a atmosfera je ispunjena ozbiljnim i discipliniranim promišljanjem. Što ste učinili kako biste stvorili takvu atmosferu?

-
-
4. Služite kao tutor u grupi za proučavanje koja se sastoji od mladih ljudi u selu ili susjedstvu u kojem je proces izgradnje zajednice još uvijek u ranoj fazi. Uspostavljeno je nekoliko skupina mlađe mladeži i počinje se provoditi praksa posjećivanja domova, posebno sudionika programa duhovnog osnaživanja. Kao rezultat toga, mnoge su njihove obitelji privučene učenjima vjere. Upravo ste završili proučavanje Knjige 1 s mladima u grupi za proučavanje i željni su iskoristiti priliku da posjete neke od tih obitelji i s njima podijele molitve. Kako ćete im pomoći da to učine?

5. Proučavate Knjigu 2 sa skupinom srednjoškolaca u svom selu ili susjedstvu. Dok prolaze kroz drugu cjelinu, „Razgovori koji potiču”, predlažete im da pokušaju primijeniti ono što uče ulaskom u razgovore o temama od društvenog i duhovnog značaja sa svojim vršnjacima u školi. Koje su neke stvari koje možete učiniti kako biste bili sigurni da se njihova sposobnost razgovora o duhovnim pitanjima počinje povećavati? Zašto je, na primjer, potrebno da prvo pomognete svakom sudioniku da odabere, tijekom proučavanja cjeline, barem jednu od izjava i prepozna nekoliko prijatelja s kojima će razgovarati o idejama koje sadrži?

6. Nekoliko tjedana kasnije, ista skupina mladih otvorila je treću cjelinu Knjige 2 i upravo je započela odjeljak 3, u kojem proučavaju izjavu o vječnoj Pogodbi Božjoj. Zašto je važno da, nakon čitanja izjave, sudionici odvoje vrijeme za razmišljanje o njoj odlomak po odlomak, prepoznaju slijed ideja koje sadrži i nauče ih jasno izraziti?

7. Skupina koju ste vodili kroz Knjigu 2 sada je završila svoje proučavanje i došlo je vrijeme da provedu u djelo ono što su naučili posjećujući domove i ulazeći u rasprave s obiteljima o nizu tema. Imajući na umu okolnosti u kojima boravite, kako će svaki od mladih biti praćen u pripremi i provođenju takvih posjeta, posebno u ranim fazama, dok se gradi njihov kapacitet? Kako će biti moguće osigurati da njihovo sudjelovanje u sustavnom programu kućnih posjeta služi jačanju obrasca života u zajednici?

8. Drugom prigodom pomažete skupini prijatelja da prouče knjigu 3, Poučavanje dječjih satova, 1. razred. Oni rade na drugoj cjelini, koja uključuje 24 lekcije za nastavu. Nakon što ste detaljno prošli prvi set od četiri lekcije, potičete sudionike, kao što je predloženo u odjeljku 5, da pokušaju držati lekcije nekolicini djece koju poznaju – iz vlastitih širih obitelji ili iz susjednih kućanstava. Kako ćete pomoći svakom od njih u izradi plana djelovanja u tom smislu? Koji ćete pristup koristiti kako biste im pomogli da razmisle o radnjama koje su poduzeli sljedeći put kada se grupa za proučavanje sastane?

9. Upravo ste završili proučavanje druge cjeline Knjige 4 sa skupinom mladih ljudi. Vježbali su pripovijedanje svake epizode Bábova života dok su prolazili kroz različite odjeljke cjeline, a sada su zapamtili dvije molitve koje je On otkrio i pokušavaju zapamtiti Njegovo obraćanje Slovim Živih. Približava se godišnjica Bábove Izjave, a skupina volontira kako bi organizirala program proslave Svetog dana u zajednici. Željni su izvući ono što su naučili. Kako im pomažete u planiranju programa i pripremi za događanje? Što biste mogli učiniti kao tutor kako biste osigurali da svaki od članova skupine može doprinijeti stvaranju poštovanog i radosnog okupljanja?

10. Na zahtjev koordinatora za glavni slijed vodite malu skupinu mladih kroz Knjigu 5. Po završetku druge cjeline, pomažete im u vođenju razgovora s nekoliko mlađe mladeži kako biste stekli neke uvide o tome kako oni u ovoj dobnoj skupini razmišljaju o određenim značajnim temama. Kako ćete im pomoći u tome? Na primjer, hoće li pojedinačno razgovarati s mlađom mladeži? Hoće li se uključiti u razgovore u paru i tko će ih pratiti? Kako ćete ih voditi u razmišljanju o njihovom iskustvu?

11. Prolazite kroz treću cjelinu Knjige 6 sa skupinom mladih, dio širenja jezgre prijatelja koji rade u vašem selu ili susjedstvu. Uskoro započinje novi tromjesečni ciklus aktivnosti, a napori tijekom faze proširenja usredotočit će se na poučavanje Stvari zainteresiranim obiteljima mladih u obrazovnim aktivnostima instituta. Sudionici su proučavali razgovor između Anne i Emilije te vježbali međusobno izgovaranje ideja. Kakvu ćete im pomoć osigurati tijekom kampanje kako bi mogli steći iskustvo u predstavljanju učenja vjere na uvjerljiv način?

ODJELJAK 30

Slijed tečajeva, grupa za proučavanje i tutor čine tri središnja elementa obrazovnog sustava Ruhi instituta. Jasno je da su prethodni odjeljci podigli vašu svijest o ključnoj ulozi koju tutor ima u ovom sustavu. Sada je možda prikladno vrijeme da pregledate ono što ste ovdje do sada proučavali i napišete jedan ili dva odlomka o nastojanju kojim se bavite.

ODJELJAK 31

Vaša razmatranja o različitim temama predstavljenim u ovoj cjelini vjerojatno su vas uvjerila da se sposobnosti za služenje kao tutor stječu samo tijekom vremena i kroz iskustvo. Svrha ove knjige je predstaviti vam određene koncepte i postaviti vas na put na kojem ćete sve više poboljšavati svoju sposobnost da pomognete skupini za skupinom da napreduje kroz glavni slijed tečajeva Ruhi instituta, od najranijih do onih tečajeva poslije Knjige 7. Jedan od najplodnijih načina za daljnje razumijevanje relevantnih koncepata i stjecanje uvida u duhovne kvalitete i stavove, kao i vještine i sposobnosti, koje ovaj čin službe zahtijeva, jest prisustvovanje redovitim okupljanjima za tutore koje organizira institut u vašoj regiji. Na takvim se sastancima analiziraju različita iskustva i traže odgovori na mnoga pitanja.

Uvodni odjeljci koji se nalaze u svakoj knjizi, „Nekoliko promišljanja za tutora”, često se ispituju u svjetlu iskustva na tim okupljanjima. Ovdje vrijedi spomenuti jednu posebnu točku. Ovi odjeljci namijenjeni su uglavnom onima koji služe kao tutori i nema potrebe da ih sudionici čitaju prilikom proučavanja knjige. Doista, to zapravo može imati suprotan učinak. Ipak, tutor može smatrati korisnim osloniti se na neke od ideja koje takvi odjeljci sadrže u pomaganju sudionicima da steknu uvažavanje općeg cilja svake cjeline u knjizi i svrhe određenih vježbi. Ali to bi uvijek bilo učinjeno, na odmjeren način, kao odgovor na iskustvo poučavanja i učenja koje se odvija u skupini.

Razmotrimo sada prirodu okupljanja tutora. Jedan dio okupljanja može biti posvećen raspravi o nekim istaknutim točkama u vezi s tečajevima instituta, od kojih se mnogi mogu prikupiti iz „Nekoliko promišljanja za tutora” Knjige 1. Nekoliko ih je navedeno u nastavku. Možda ćete htjeti dodati druge na popis.

- Svi sudionici tečajeva Ruhi instituta, bilo da prvi put proučavaju materijale ili djeluju kao tutori, uključeni su u recipročni proces učenja.
- Odgovornost za učenje leži na svakom sudioniku.
- Tutor, daleko od toga da djeluje kao odvojeni i pasivni moderator rasprave, pomaže svakom članu skupine u postizanju razumnog stupnja razumijevanja materijala koji se proučava.
- Sposobnost tutora da učinkovito uključi sudionike u proces poučavanja i učenja povećava se dok vodi skupinu za skupinom kroz tečajeve i pomaže svojim članovima u stjecanju početnog iskustva u obavljanju djela službe koja preporučuje svaka knjiga.
- U procesu obrazovanja, za razliku od onog koji se bavi samo stjecanjem jednostavnih vještina, ključno je da sudionici postanu sve više svjesni značenja i značaja onoga što rade.

- Tečajevi Ruhi instituta prate put službe čovječanstvu, po kojem svaki sudionik hoda vlastitim tempom, pomažući i primajući pomoć od drugih.
- Koračajući tim putem, sudionici slijede dvostruku moralnu svrhu – sudjelujući u vlastitom duhovnom i intelektualnom rastu te pridonoseći preobrazbi društva.
- Napredak na ovom putu podrazumijeva razvoj niza sposobnosti koje zahtijevaju razumijevanje i znanje, duhovne kvalitete i hvalevrijedne stavove, kao i niz moći i vještina.
- Knjige Ruhi instituta oslanjaju se na dva izvora znanja: učenja Bahá'í vjere i nakupljeno iskustvo svjetske Bahá'í zajednice u promicanju materijalne i duhovne civilizacije.
- Bahá'u'lláhova vizija pojedinca u kakvog se možemo razviti i civilizacije koju možemo izgraditi nadahnjuje Institut, a pretpostavlja se da su svi sudionici, neovisno o pozadini, otvoreni za prihvaćanje ove vizije, koja je eksplicitna u svakoj cjelini svake knjige.
- Hodanje stazom službe koju su otvorili tečajevi instituta zahtijeva sve dublje razumijevanje Bahá'u'lláhovih učenja, koja materijali nastoje nedvosmisleno iznijeti.
- Prva cjelina Knjige 1 bavi se pitanjem razumijevanja, koje je središnje za sve kolegije Instituta.
- Od sudionika se očekuje da u prvom stupnju shvate neposredno značenje odlomaka iz Spisa. Na temelju toga, pomaže im se da vide kako ideje koje sadrže pronalaze konkretan izraz prije nego što dodatno unaprijede svoje razumijevanje uzimajući u obzir neke od njihovih učinaka.
- Sposobnost usmjeravanja pozornosti na neposredno i izričito značenje odlomaka iz Spisa doprinosi stvaranju jedinstva u Bahá'í zajednicama.
- Duge rasprave o značenju pojedinih riječi izvan konteksta materijala koji se proučava mogu imati suprotan učinak.
- U proučavanju svakog tečaja treba uspostaviti ritam napretka.
- Grupe za proučavanje trebaju izbjegavati, s jedne strane, površan pristup u kojem se vježbe ne analiziraju pažljivo, a s druge strane, dugotrajnu raspravu o ideji koja odvraća od glavne svrhe cjeline.
- Na neka se pitanja ne može odgovoriti na jasan način i namijenjena su samo podizanju svijesti o nekoj temi.
- _____
- _____
- _____
- _____

ODJELJAK 32

Druga aktivnost poduzeta na okupljanjima tutora je pregled jedne ili više cjelina knjige, u kojoj se sadržaj ispituje u svjetlu iskustva te se raspravlja o određenim odlomcima i vježbama. Kako bismo vam ilustrirali vrstu savjetovanja u kojem ćete sudjelovati tijekom tih okupljanja, predstaviti ćemo vam u ovom i sljedeća tri odjeljka nekoliko zamišljenih razgovora između osobe sa značajnim iskustvom i skupine tutora koji se zajedno savjetuju o sadržaju Knjige 1, Razmišljanja o životu Duha, u uobičajenoj atmosferi prijateljstva, poniznosti i učenja. Nakon svakog razgovora uslijedit će jedna ili dvije vježbe koje ćete morati provesti. Za potrebe ovih stranica, „A”, „B” i „C” odnosit će se na tri tutora koji sudjeluju na sastanku, a „M” na koordinatora za glavni slijed. Oni raspravljaju o vježbama u odjeljku 2 prve cjeline. Bilo bi korisno da se sada okrenete tom odjeljku.

- A: Želio bih reći da mi je jedan od komentara u „Nekoliko promišljanja za tutora” bio od velike pomoći. Povezano je s tvrdnjom u 3. vježbi da „na svijetu je tako malo dobrih ljudi da njihovi postupci nemaju nikakvog učinka.” Svi u skupini kojoj sam služio kao tutor s pravom su rekli da je izjava netočna. Kada sam ih pitao zašto, naveli su mnogo razloga, od kojih su svi bili dobri. Ali na kraju sam ih morao zamoliti da pogledaju prvi citat prethodnog odjeljka i procijene izjavu u toj ravnoteži. Tada su svi shvatili da je rečenica proturječna Bahá’u’lláhovim riječima. Ova je spoznaja skupini donijela samopouzdanje i uzbuđenje.*
- B: Ali tako jasni odgovori za sve vježbe ne mogu se naći u citatima. Uzmite sljedeću izjavu u istoj vježbi da je „Nešto ispravno kada je u skladu s mišljenjima drugih ljudi.” Nijedan od prethodnih citata izričito se ne bavi ovim problemom. Svi obično kažu da je izjava lažna. Treba li samo prihvatiti odgovor ili je potrebna neka rasprava?*
- M: To je nešto što morate odlučiti prema okolnostima skupine. Znam za neke skupine u kojima je mala rasprava o posljedicama ove izjave produbila razumijevanje sudionika. Istina je da učenja Božja određuju što je ispravno, a što pogrešno, ali također trebamo slušati ideje i mišljenja ljudi. Ipak, koliko bismo važnosti trebali staviti na ta mišljenja i koliko bismo im trebali dopustiti da utječu na nas, stvari su koje zaslužuju razmišljanje.*
- C: Vježba 5 u tom dijelu ispituje situacije u kojima se riječi ljudi razlikuju od njihovih djela. Neposredni odgovori su jednostavni i mislim da trebaju biti takvi. Ali čini mi se da iza ove vježbe postoji svrha. Ponekad možemo steći naviku govoriti ljudima što da rade, a što ne: Ne pijte. Budite čedni. Ne lažite. Vidim da knjige Ruhi instituta pokušavaju izbjeći propovijedanje ljudima. Pomažu ljudima da razmišljaju i donose moralne odluke. U slučaju ove vježbe, shvaćajući da bi se, djelujući na određeni način, našli među onima*

čije se „riječi razlikuju od njihovih djela” – na što nas je Bahá'u'lláh tako strogo upozorio – imalo je to dubok učinak na članove skupine s kojom sam proučavao tekst. I, uživao sam u vježbi jer smo mogli razgovarati o mudrosti određenih moralnih zakona i načela na odvojen način, poštujući dostojanstvo sudionika.

M: Započeli ste dobru temu. Evo slučaja u kojem je vježba varljivo jednostavna. Postavlja standard, bez izričitog navođenja. Umjesto toga, omogućuje samim sudionicima da postignu određeno razumijevanje moralnih zakona i načela. Vjerojatno ste otkrili da pet pitanja koja slijede nakon te vježbe imaju sličan učinak, iako nisu tako jednostavna. Obično je dobra ideja da se sudionici savjetuju o njima. Naravno, ne želite da savjetovanje odu u previše smjerova, ali sudionicima je potrebna prilika da razmisle o moralnom ponašanju. Također trebaju steći svijest da nečiji postupci utječu na svijet i dobrobit čovječanstva te steći zahvalnost za činjenicu da je netko odgovoran za svoje postupke.

1. Razmotrite gornji komentar tutora „B”. Ne mogu se u svim slučajevima odgovori na pitanja u vježbama pronaći jednostavnim čitanjem citata u materijalu. Kao što znate, neke od vježbi imaju za cilj pomoći sudionicima da razmišljaju o konkretnom izražavanju odlomaka iz Spisa u svakodnevnom životu. Proučavanje Otkrivenja trebalo bi dovesti do usklađenog napora za primjenu učenja, što zahtijeva razmišljanje, savjetovanje i analiziranje nečijeg razumijevanja u svjetlu iskustva. Ako ovaj proces nije dobro shvaćen, nezdrave karakteristike mogu se pojaviti kod pojedinca ili čak u zajednici. Na primjer, ako netko stalno citira iz „svetog pisma”, ignorira svaki drugi izvor znanja i odbija dati bilo kakvu vjerodostojnost akumuliranom iskustvu, bit će sklon uskogrudnosti. S druge strane, osoba koja pridaje previše važnosti iskustvu i ljudskim mišljenjima i obezvređuje autoritet Svetog teksta postaje plijen vrste relativizma prema kojem je sve stvar kulture ili osobnih preferencija. Raspravite s članovima svoje skupine kako obje ove pozicije mogu dovesti do praznovjerja, netolerancije, fanatizma i nemara.

2. Odgovor koji je tutoru „B” dao „M”, koji služi kao koordinator za glavni slijed, zaslužuje malo razmišljanja. Možda nije dovoljno da sudionici jednostavno označe kao netočnu izjavu „Nešto je ispravno kada je u skladu s mišljenjima drugih ljudi.” Možda ćete morati razgovarati s njima, na primjer, o važnosti slušanja onih s relevantnim iskustvom i traženja mudrih savjeta o mnogim pitanjima s kojima se suočavamo u životu. Kako biste olakšali takvu raspravu, prirodno ćete morati razmisliti o ovom pitanju u svjetlu vašeg poznavanja spisa. O čemu od sljedećeg mislite da biste trebali potražiti savjet?

- _____ Buduća proučavanja
- _____ Kako posvetiti odgovarajuću pozornost vlastitom proučavanju i služenju vjeri
- _____ Treba li netko služiti vjeri ili ne
- _____ Značenje sna koji je netko sanjao
- _____ Primjena jednog od zakona vjere na situaciju
- _____ Treba li netko poštivati zakone vjere ili ne
- _____ Kako odgajati vlastitu djecu
- _____ Treba li nekome oprostiti nepravdu koju je učinio ili ne
- _____ Treba li pomoći potrebitome ili ne
- _____ Liječenje tjelesne bolesti
- _____ Problem koji osoba ima s prijateljem
- _____ Treba li nepoznatoj osobi dati veliku odgovornost ili ne

3. Bilo bi korisno da razmislite o komentarima tutora „C” i primjedbama koordinатора koje slijede. Često, kada netko pokušava objasniti svoju ideju, on pada u napast „propovijedanja” ljudima. Ali ovaj pristup rijetko donosi željene rezultate. Pogledajte vježbu o kojoj je govorio „C”. Nakon završetka vježbe, tutor bi mogao dati sudionicima napraviti popis stvari koje ne bi trebali raditi, a zatim s njima detaljno razgovarati o važnosti ispravnog ponašanja, uvodeći u razgovor štetne posljedice nepoštivanja moralnih zakona. Objasnite zašto takav pristup ne bi bio ni učinkovit ni preporučljiv.

ODJELJAK 33

Vratimo se zamišljenom razgovoru između sudionika okupljanja za tutore. Sada raspravljaju o preostalim odjeljcima prve cjeline Knjige 1.

- A: *Imao sam nekih poteškoća s četvrtim pitanjem odjeljka 4 kad sam ga obrađivao sa skupinom. Sudionici su imali vrlo različite ideje o tome je li moguće lagati sebi, a bilo je teško postići konsenzus.*
- M: *Mnogo je pitanja u različitim cjelinama čija je svrha poticanje razmišljanja i savjetovanja. Uključena pitanja su previše složena da bi se odmah riješila, a ista osoba može tijekom godina više puta mijenjati svoje mišljenje o toj temi. Odgovor na pitanje koje spominjete je pozitivan: Moguće je lagati sebi i doista mnogi ljudi to čine. Međutim, postoje oni koji će misliti da, u konačnici, osoba zna da laže. To nije stvar koja se može lako riješiti. Ono što možemo učiniti je dati primjere određenih situacija i zatražiti od naših skupina da odluče predstavlja li svaka od njih slučaj laganja sebi ili ne. Zatim bismo trebali poslušati sve razloge dane za odgovore i biti zadovoljni što se raspravljalo o pitanju i što je svatko napredovao u svom razumijevanju. Uostalom, pitanje se postavlja na razini ponašanja, a ne u filozofskom smislu.*
- C: *Možda skačem naprijed, ali želim podijeliti s vama iskustvo, a zatim postaviti pitanje. U našoj skupini, počeo sam osjećati da svi žure s vježbom 4 iz odjeljka 8, koja od nas traži da odlučimo je li izjava istinita ili ne. Stoga sam predložio da zastanemo i razgovaramo o disciplini potrebnoj za prevladavanje ogovaranja – predmetu te vježbe. Rasprava je bila fascinantna. Shvatili smo da je ogovaranje zapravo društveni običaj; to je dio naše kulture. Zatim smo smislili neke praktične korake koji bi nam pomogli da izbjegnemo ogovaranje. Ovaj razgovor trajao je oko petnaest minuta. Zatim smo se vratili na vježbu, koja je, činilo mi se, provedena s boljim razumijevanjem. Mislite li da sam imao pravo tražiti takvu raspravu?*
- M: *Mislim da si bio potpuno opravdan. Iskoristio si fleksibilnost koja je važna karakteristika materijala kako bi poboljšao razumijevanje. Naravno, svi znamo da ova vrsta vježbi nije poput onih koje učenici dobivaju na testovima u školi. Vježbe koje od nas traže da odlučimo koje su tvrdnje istinite često iznose suptilnosti i razjašnjavaju učinke riječi i djela.*
- A: *Volio bih da sam učinio ono što ste vi učinili kada je naša grupa proučavala taj odjeljak. Sudeći po nekim slučajevima nejedinstva koje smo nedavno imali, ne razumijemo u potpunosti štetu koju ogovaranje može prouzročiti skupini prijatelja.*
- B: *Nešto mi se dogodilo što bi te moglo zanimati. Prvi put kada sam proučavao ovu cjelinu, shvatio sam da je potrebno, ponekad, ljudima predstaviti primjere ponašanja suprotnih učenjima kako bi se potaknulo razmišljanje o njihovoj pravilnoj primjeni. Dakle, kad je skupina kojoj sada služim kao tutor došla do vježbe 2 iz odjeljka 6, koja, kao što znate, traži od sudionika da pregledaju nekoliko fraza i odluče polaze li od „ljubaznog govora”, pripremio sam nekoliko vlastitih izjava. Jedan od sudionika ima prilično oštar jezik, a mislio sam da će, ako vježbi dodam nekoliko rečenica koje često koristi, postati svjestan vlastite loše navike. Ah, kako sam ga povrijedio. Kad sam pročitao prvu rečenicu, nad skupinu je pala neugodna tišina i zatekao sam ga kako me gleda s iznenađenjem. Odjednom sam shvatio da sam i sam bio neljubazan i osjećao sam se užasno. To je nešto što nikada više neću učiniti.*

M: Vježbe koje prikazuju negativne situacije korisne su samo ako se mogu ispitati na odvojen način, što je nemoguće kada upiru prstom u nekoga. Sada bih vam želio skrenuti pozornost na posljednju točku prije nego što završimo našu raspravu o prvoj cjelini. Važno je ne preskočiti završni odjeljak o čitanju iz Spisa svakodnevno. Morat ćete razgovarati o tome kada ga proučavate sa skupinom i, ako je potrebno, čak pomoći sudionicima da odaberu odlomke koje mogu čitati ujutro i navečer neko vrijeme. U tu svrhu, trebali biste se pobrinuti da svi imaju barem kopiju „Skrivenih riječi”. Ako ne, morat ćete se pobrinuti da ju mogu nabaviti. Na sljedećim sastancima grupe za proučavanje možete zamoliti one koji to žele da s drugima podijele neke odlomke koje su pročitali.

1. Odgovarajući na komentare „A” u vezi s četvrtim pitanjem u odjeljku 4, koordinator objašnjava da je to jedno od mnogih pitanja tijekom tečajeva namijenjenih jednostavno poticanju razmišljanja i savjetovanja i da bi, umjesto da se nadaju postizanju konsenzusa oko takvih pitanja, tutori trebali biti zadovoljni kako bi pomogli sudionicima da napreduju u svom razumijevanju. Imajući to na umu, koordinator predlaže da je često korisno u ovom konkretnom slučaju da tutor navede primjere određenih situacija i zatraži od skupine da odluči predstavlja li svaka od njih slučaj laganja sebi ili ne. Pokušajte smisliti neke primjere koje biste mogli ponuditi članovima grupe za proučavanje kako biste potaknuli njihovo razmišljanje.

2. Kao što je spomenuo koordinator, „M”, vježbe u materijalima Instituta Ruhi u kojima se od sudionika traži da prepoznaju istinite izjave razlikuju se od vrste pitanja s višestrukim izborom koja se daju na testovima u školama, na koja se često može odgovoriti mehanički. Osmišljeni su tako da sudionike vode kroz niz misli ili im pomažu da ispituju koncept iz različitih kutova. Predlaže se da danas sa svojom skupinom pregledate vježbe ove vrste u prvoj cjelini Knjige 1 i razgovarate o tome kako se koriste za poboljšanje razumijevanja.

ODJELJAK 34

Razmotrivši komentare skupine tutora i koordinatora instituta o sadržaju prve cjeline Knjige 1, pročitajte razgovor u nastavku o drugoj cjelini, „Molitva”.

- A: *Skupina s kojom sam radio nestrpljivo je čekala početak obrađivanja druge cjeline. Pozdravili su priliku za proučavanje dužih odlomaka i razmišljanje o značenju molitve. To je imalo toliko smisla da su se, već u početku, upoznali s konceptima „puta službe” i „dvostruke moralne svrhe”. To im je pomoglo da steknu uvid u intimni odnos između molitve i službe dok su napredovali odjeljak po odjeljak. Prošli smo kroz četiri citata u odjeljku 1 i odgovarajuća pitanja na isti način kao i u prvoj cjelini. Brzo su shvatili neposredno značenje odlomaka i uočili dvostruku moralnu svrhu koja se nalazi u njima. Kada smo došli do vježbe 5, bilo je potrebno zastati i istražiti izjave predstavljene u svjetlu citata. Na primjer, neke od sudionika izazvala je izjava: „Ako uvijek pomažete drugima, na kraju ćete izgubiti iz vida svoje ciljeve.” Rasprava je svima pomogla da vide da si „služba drugima” i „osobni ciljevi” međusobno proturječe samo ako su ciljevi definirani u terminima koji su sebični. Postalo im je jasno da ćemo, kada naše namjere budu čiste, sebi postaviti plemenite ciljeve kako bismo služili drugima i da, kada prepoznamo da je svrha zbog koje smo dovedeni u postojanje raditi za boljitak svijeta, tada se potraga za našim osobnim razvojem, duhovno i intelektualno, smatra neodvojivom od našeg doprinosa napretku društva.*
- B: *Isto smo učinili s izjavama u našoj skupini. Naravno, pobrinuo sam se da rasprava ne bude produžena i da ostanemo usredotočeni na ono što vježba pokušava postići. Na primjer, mnogi ovih dana vjeruju u izjavu „Ti si svoj najbliži prijatelj.” Morali smo istražiti njegov učinak u kontekstu Božjeg milosrđa – kako je čisto srce primatelj Njegovih darova kao što je spomenuto u posljednjem citatu u tom odjeljku. Sudionici su, naravno, zaključili da je Bog naš istinski Prijatelj.*
- C: *Proučavajući odlomak u Skrivenim riječima citiran u odjeljku 2, imali smo duboku raspravu o tome što znači da smo stvoreni „bogati”, prepoznajući da nas ne čine bogatim materijalna dobra, već potencijal da pokažemo duhovne kvalitete kao što su poniznost, istinoljubivost i velikodušnost. Tada bismo tu ideju mogli povezati sa odlikama srca koje je očišćeno „blistavom ljubavlju i odvajanjem od svega osim Boga” i razmisliti o tome kako je, u našim naporima da očistimo svoja srca od svega osim Njega, prirodno tražiti „prosvjetljenje” iz izvora svekolikog znanja, našeg Stvoritelja, našeg istinskog Prijatelja. Naša nam je rasprava također pomogla da steknemo više uvida u prirodu našeg odnosa s Bogom kao odnosa ljubavi, što je utrlo put našim razmatranjima u odjeljku 3, koji postavlja pitanje: „Zašto se molimo?”*
- M: *Čini se da su sudionici s kojima ste proučavali cjelinu duboko razmišljali o Spisima citiranim u tim ranim odjeljcima i da su vježbe olakšale bogatu raspravu te unaprijedile njihovo razumijevanje obrađenih koncepata.*
- C: *U vezi s vježbama, otkrio sam da su sudionici bili zainteresirani za provođenje onih koje pitaju o značenju određenih riječi – „zapjevati”, „recitirati”, „raspršiti”, „obavezno”. Stvorili smo različite rečenice sa svakom riječju kako bismo bili sigurni da je njezino značenje jasno i, jednom ili dva puta, koristili rječnik.*
- M: *Mislim da je to što si učinio u redu. Kao što je opisano u odjeljku „Nekoliko promišljanja za tutora”, ne postoji pravilo protiv korištenja rječnika s vremena na vrijeme. Samo, riječi treba razumjeti u kontekstu, posebno kada se radi o odlomcima iz Spisa. U*

suprotnom, rasprava o značenju jedne ili dvije slične riječi i o tome što ih čini različitim može se postati preduga i preopširna. Ponekad, kada ljudi pokušavaju gledati na citat riječ po riječ, zaboravljaju veću svrhu, a to je razumijevanje značenja odlomka. Tako, na primjer, u odjeljku 6 u cjelini o molitvi, pitanja o značenjima riječi „zapjevati”, „recitirati” i „raspršiti” postoje kako bi se sudionici usredotočili na određene koncepte u citiranom odlomku; ona nisu vježbe vokabulara.

- B: Postoji još jedna vrsta vježbe uvedena u odjeljku 2 cjeline koju su članovi grupe za proučavanje koje sam ranije spomenuo smatrali vrlo učinkovitom. To je onaj u kojem se od sudionika traži da popune praznine u rečenicama na temelju odlomka iz Spisa.*
- C: Primijetio sam da je to vrsta tehnike koja se koristi u različitim cjelinama knjiga. Pomaže sudionicima da razmisle o odlomku usredotočujući ih na određene ključne riječi.*
- M: Sada kada smo raspravili svrhu nekih vježbi, vratimo se na još jedan važan koncept u cjelini. Kako su sudionici reagirali na koncept „stanja molitve” uveden u odjeljku 5?*
- B: Mnogi od sudionika koji su proučavali cjelinu sa mnom nikada nisu razmišljali o molitvi na taj način. Kao i ja kad sam prvi put proučavao cjelinu, razmišljali su o molitvi samo u smislu nečega što radite, a ne kao stanje do kojeg nastojite doći. Stoga smo zastali i razgovarali o toj ideji prije nego što smo prešli na sljedeći odjeljak.*
- C: Imao sam slično iskustvo s odjeljkom 8, gdje se nastavlja rasprava o svrsi molitve koja počinje u odjeljku 3. Za nekolicinu sudionika ideja o usklađivanju s Božjom Voljom bila je nova. Isprva im nije bilo jasno kako se možemo moliti Bogu, tražeći od Njega da ispuni naše potrebe, a istovremeno biti zadovoljni onim što On želi. Ali, nakon što smo više razmislili o citatu ‘Abdu’l-Baháa, uspjeli smo steći neke duhovne uvide u ovo pitanje.*
- M: Svi ovi koncepti su važni za istraživanje. Nažalost, kako religiozni osjećaj gubi svoju dubinu u svijetu, sve više i više ljudi ili ne moli ili tretira molitvu kao ritual. Postoji i sklonost da se moli samo kada je netko u krizi. Zato je razmišljanje o tako važnim konceptima vezanim uz molitvu bitno za one koji traže život usredotočen na Boga i na službu na Njegovom putu. U tom smislu, ono što smo rekli na početku našeg razmišljanja, o tome kako proučavanje cjeline pruža uvid u intimni odnos između službe i molitve, posebno je značajno. Kako sudionici zaključuju cjelinu, morat će postići povećanu svijest o ovom odnosu – kako istinska molitva pročišćava srce, čineći ga primateljem znanja i nebeskih odlika, i kako nesebična djela službe omogućuju pojedincu da se osloni na te odlike kako bi pridonio napretku Stvari i uzdizanju čovječanstva. Molitva pojačava žar da služimo Bogu, a služba raspiruje vatru proizvedenu u trenucima molitve Njemu – vatru koja spaljuje velove koji nas odvajaju od Njegove ljepote.*
- A: Imam pitanje o odjeljku 7. Tamo se od sudionika traži da nauče napamet dva odlomka, koji zapravo dolaze iz Duge obvezne molitve. Jesam li ih trebao potaknuti da zapamte cijelu molitvu?*

M: Kao i mnoge druge stvari, to ovisi o sudionicima. Neki će tek početi stjecati naviku da se mole svaki dan, pa će pamćenje dvaju predloženih odlomaka biti dovoljno. Kasnije mogu naučiti cijelu molitvu. Naravno, neki možda već znaju Dugu obveznu molitvu napamet. U svakom slučaju, imam osjećaj da bi, kao tutorima tečaja, bilo dobro da ju svatko od nas zapamti, ako to već nismo učinili.

1. Pretpostavimo da, tijekom proučavanja odjeljka 8, članovi grupe za proučavanje imaju poteškoća s konceptima koje je „C” spomenuo gore. Kako biste im pomogli da steknu uvid u dinamiku molitve? Koja biste pitanja na temelju tri citata u tom odjeljku mogli postaviti kako biste poboljšali njihovo razumijevanje relevantnih koncepata?

2. Govorili smo o važnosti pamćenja u brojnim prilikama, uključujući i u ovoj cjelini. Do sada ste i sami naučili mnoge odlomke napamet i znate vrijednost sposobnosti oslanjanja na snagu Kreativne Riječi, bilo u trenucima osobnog promišljanja, u teškim vremenima ili u poučavanju Stvari. Velik dio iskustva koje ste stekli sada će vam biti od pomoći u radu s članovima grupe za proučavanje. U ovom trenutku, bilo bi korisno da istražite kako ih možete potaknuti da ulože napor kako bi zapamtili odlomke iz Spisa. Nakon što to učinite, možda ćete htjeti zapamtiti sljedeći kratki odlomak:

„... i svake grudi koje Njegove Riječi pohranjuju u sjećanje, ako su u vjernika, Bog će ispuniti Svojom ljubavlju ...”¹²

ODJELJAK 35

Treća cjelina Knjige 1, „Život i smrt”, može predstavljati poseban izazov i za sudionike i za tutore. Pogledajmo kako bi skupina tutora mogla pregledati cjelinu. Sada se možete okrenuti toj cjelini.

A: Iako je bilo teško služiti kao tutor za ovaj tečaj, smatram da se ta služba isplati. Sada razumijem što se podrazumijeva pod izjavom u odjeljku „Nekoliko promišljanja za tutora” da odnos između tutora i ostalih sudionika nije odnos između učitelja i učenika, da su svi svjesno uključeni u proces u kojem svi žele učiti. Stekao sam toliko uvida u proučavanje materijala sa skupinom. Mislio sam, na primjer, da su vježbe u trećem odjeljku prilično jednostavne, pa sam se iznenadio kada je nekoliko sudionika označilo kao „istinito” izjavu u Vježbi 2 da se „Život sastoji od stvari koje nam se svakodnevno događaju”. A kada smo postigli sličnu vrstu vježbe u sljedećem odjeljku, nekoliko istih

sudionika označilo je kao istinite izjave da je „Smrt kraj života” i „Život završava smrću”. Shvatio sam da moramo još malo razgovarati o ovoj temi. Neki od komentara iznesenih tijekom naših savjetovanja bili su vrlo zanimljivi i doveli su do jasnoće u glavama sudionika.

- B: Otkrio sam, također, da su nam ove vježbe stvarno pomogle da razmislimo o idejama. U odjeljku 9, mnogi od sudionika označili su kao istinitu izjavu da „Pravi život počinje kada netko umre i ode u božansko Kraljevstvo.” Zatim su došli do sljedeće izjave: „Pravi život počinje na ovom svijetu i nastavlja se nakon fizičke smrti”, i shvatili da, ako je ta izjava istinita, gore navedena izjava nije bila tako jednostavna kao što su mislili. Vidio sam da svi duboko razmišljaju o prirodi duše. Morali smo stati na kraju tog dijela tog dana i, možda sam to umislio, ali primijetio sam promjenu u svima kad smo se sreli sljedeći tjedan.
- A: Cjelina je pomogla sudionicima u našoj skupini u stjecanju potpunijeg razumijevanja moći ljudskog duha. Prvih nekoliko odjeljaka posebno je pomoglo raspršiti određene zablude o duši dok su se odražavale na duboke duhovne istine – da duša ne ulazi niti izlazi iz tijela; da, iako koristi tjelesne instrumente za opažanje i vršenje utjecaja, također može djelovati bez takvih instrumenata; i da metafora zrcala i svjetla najbolje opisuje njezin odnos s tijelom. Zrcalo reflektira svjetlost, ali svjetlost i dalje svijetli čak i ako je zrcalo prekriveno prašinom ili slomljeno.
- M: Razlog zbog kojeg ljudi smatraju cjelinu nadahnjujućom je upravo zato što postavlja toliko pitanja o životu duše u ovom i budućim svjetovima Boga. U odnosu na život definiran Bahá’í učenjima, izvješćuje se da je ‘Abdu’l-Bahá rekao da je prva stvar koju treba učiniti steći žeđ za duhovnošću. Da bi se zadobila ta žeđ, On je preporučio, treba meditirati o životu nakon smrti.
- C: Kada smo proučavali odjeljak 12, imali smo vrlo zanimljivu raspravu o pitanju: „Zašto bi duša zamijenila svoj nebeski dom za prašinu ovog svijeta?” Jedan član skupine istaknuo je da duhovnost nije nešto što se postiže jednom zauvijek i da se uvijek mora raditi na kontroli svoje niže prirode. „Uvijek nas nešto pokušava povući dolje”, predložila je. To je potaknulo drugog sudionika da spomene pitanje žudnje. Dokazala je da je žudnja dio prirode ljudskog srca i da se moramo riješiti ispraznih žudnji. Zatim smo razgovarali o prirodi žudnje. Razgovarali smo o tome da su neke žudnje dobre žudnje, na primjer, žudnja da se naporno radi kako bi se poboljšalo nečije materijalno stanje. Ali odlučili smo da čak i to treba imati određena ograničenja. Ako se netko toliko trudi poboljšati svoju materijalnu udobnost da ometa nečiju službu Stvari i čovječanstvu, žudnja se pretvorila u nešto drugo, možda pohlepu. Zatim je netko upitao: „Što je sa žudnjom da se ugodi Bogu?” i shvatili smo da postoje žudnje koje ne bismo trebali pokušavati ograničiti. Odlučili smo da, zapravo, što jače duhovne čežnje postaju, to više kontroliraju naše isprazne žudnje i drže ih na pravom mjestu.
- A: Ono što si rekao o žudnji podsjeća me na još jedan dio u cjelini, s kojim sam imao nekih poteškoća. U odjeljku 18, od sudionika se traži da navedu neka „isprazna maštanja”. Iz nekog razloga, članovi naše skupine mučili su se smisliti ijednu. Bio sam pretpostavio da će smisliti nekoliko pa se nisam unaprijed pripremio. Bilo je malo neugodno.

M: U redu je iskusiti te neugodne trenutke s vremena na vrijeme. Ne biste se trebali obeshrabriti. To je značenje „stjecanja iskustva”. Sada kada ste podijelili svoje iskustvo s nama, svi smo svjesni da je dobra ideja imati kratak popis „isprazna maštanja”, u slučaju da se nađemo u sličnoj situaciji.

B: Također bih želio podijeliti malo o raspravi u odjeljku 19 među prijateljima s kojima sam proučavao knjigu. Bilo im je prosvjetljujuće pročitati što ‘Abdu’l-Bahá kaže o učinku molitve na napredak duša koje su preminule. Pomisao da mogu pomoći svojim najmilijima u drugim svjetovima donijela je veliku utjehu i radost dvojici sudionika koji su nedavno doživjeli gubitak.

1. U gornjoj razmjeni, koordinator za proučavanje glavnog slijeda predlaže da bi mogla biti dobra ideja da tutori unaprijed pripreme kratak popis primjera „ispraznih maštanja” kako bi pomogli sudionicima da provedu vježbu u odjeljku 18. Možda će vam se isplatiti da pogledate taj odjeljak i napravite takav popis u prostoru u nastavku.

2. Bez sumnje, postoje i druge vježbe u cjelini koje se mogu pokazati izazovnim za sudionike. Možda ćete htjeti navesti neke ovdje:

ODJELJAK 36

Ovu smo cjelinu započeli kratkim osvrtom na pitanje motivacije, istražujući nekoliko njezinih primarnih izvora, uključujući žed za znanjem i privlačnost prema ljepoti. To nas je, naravno, dovelo do rasprave o pitanju sudjelovanja. Zatim smo poduzeli ispitivanje dinamike poučavanja i učenja koju tečajevi Ruhi instituta nastoje poticati i neke od koncepata i načela koji daju oblik tim

tečajevima. To nam je otvorilo put za razmatranje tri središnja elementa obrazovnog sustava Instituta: glavni slijed tečajeva, grupa za proučavanje i tutor. Spomenuli smo da vas proučavanje Knjige 7 postavlja na put na kojem ćete sve više razvijati sposobnost potrebnu za vođenje skupine za skupinom kroz tečajeve. Nastavit ćete poboljšavati svoje sposobnosti da služite kao tutor kroz takvo stalno iskustvo i kroz svoje sudjelovanje u povremenim okupljanjima za razmišljanje za tutore. Sada ste dobili uvid u to što će ovi sastanci uključivati. Nadamo se da ste u ovom trenutku željni ući u ovo područje službe. Drugi iskusniji tutori koji služe u vašoj zajednici ili koordinator klastera za proučavanje glavnog slijeda, spremni su vam pomoći.

U ovim završnim odjeljcima, iskoristimo priliku da zamislimo učinke koje bismo mogli očekivati dok se sve veći broj prijatelja u selu ili susjedstvu uključuje u proučavanje tečajeva i djela službe koja preporučuju. Zna da postoje tri sudionika u izgradnji nove civilizacije: pojedinac, zajednica i institucije. Dalje ćemo u glavnom slijedu istražiti doprinos obrazovnog procesa napretku svakog od njih. Za sada pogledajmo pojedinca i razmotrimo učinke na sudionike u grupi za proučavanje. Pozivajući se na „nezaustavljivo gibanje” koje ovaj proces nastoji pokrenuti unutar stanovništva, Univerzalna kuća pravde piše:

„Prije je potrebno da kvaliteta obrazovnog procesa koji negujemo na razini grupe za proučavanje značajno raste tijekom sljedeće godine, kako bi se ostvario potencijal lokalnih populacija za stvaranje takve dinamike. Velik će teret pasti na one koji služe kao tutori u tom smislu. Njih očekuje izazov priskrbiti okruženje koje je zamišljeno u tečajevima instituta, okruženje koje pobuđuje duhovno osposobljavanje pojedinaca, koji će sebe vidjeti kao aktivne provoditelje vlastita učenja, kao protagoniste konstantnoga nastojanja primjenjivanja znanja radi utjecaja na pojedinačan i kolektivni preobražaj.”¹³

U nastavku su neke od karakteristika koje odgojno-obrazovni proces koji moralno i duhovno osnažuje kultivira u pojedincu. Dodajte još nekoliko na popis.

- Ispravnost ponašanja
- Oslanjanje na Boga
- Obilna radost i sjaj srca
- Velikodušnost duše, čistoća srca i jasnoća uma
- Sve dublje razumijevanje smjernica sadržanih u Bahá’u’lláhovom Otkrivenju
- Rastuća žeđ za znanjem
- Oslanjanje na preobražavajuću snagu Riječi Božje
- Sloboda kroz poslušnost Bahá’u’lláhovim zakonima
- Želja za postizanjem izvrsnosti potaknuta privlačnošću prema ljepoti
- Svijest o jedinstvu čovječanstva i duboka ljubav prema čovječanstvu
- Snažan osjećaj za povijest i nečije mjesto u njoj
- Žudnja i goruća želja za poučavanjem Stvari i služenjem čovječanstvu
- Stav učenja

c. _____

2. Duh zajedništva stvoren među sudionicima grupe za proučavanje:

a. Duh zajedništva u grupi za proučavanje jača predanost sudionika duhovnom napretku njihovih ljudi.

b. _____

c. _____

3. Okruženje duhovne discipline u kojem se susreće grupa za proučavanje:

a. Okruženje duhovne discipline u kojem se susreće grupa za proučavanje pomaže sudionicima u postizanju slobode kroz poslušnost Bahá'u'lláhovim zakonima.

b. _____

c. _____

4. Participativni pristup koji je usvojio Ruhi institut:

a. Participativni pristup koji je usvojio Institut potiče želju da se slijedi dvostruka moralna svrha – da se sudjeluje u vlastitom duhovnom i intelektualnom rastu te da se pridonese preobrazbi društva.

b. _____

c. _____

5. Ritam proučavanja koji je postavljen u svakoj skupini:

a. Ritam proučavanja koji je postavljen u svakoj skupini jača sposobnost članova da sudjeluju u djelovanju zajednice kao odlučni, ali ponizni sudionici.

b. _____

c. _____

6. Naglasak dan proučavanju Svetih Spisa:

a. Naglasak na proučavanju Svetih Spisa dovodi do radosti i sjaja srca.

b. _____

c. _____

7. Pamćenje molitava i odlomaka iz Spisa:

a. Pamćenje molitava i odlomaka iz Spisa doprinosi jasnoći uma.

b. _____

c. _____

8. Vježbe u materijalu koje se usredotočuju na neposredno značenje odlomaka iz Spisa:

a. Vježbe koje se usredotočuju na neposredno značenje odlomaka iz Spisa povećavaju sposobnost sudionika da postignu konsenzus putem savjetovanja.

b. _____

c. _____

9. Vježbe koje pomažu sudionicima da vide konkretan izraz Spisa u svom svakodnevnom životu:

a. Vježbe koje pomažu sudionicima da vide konkretan izraz Spisa u svom svakodnevnom životu jačaju njihovu predanost trajnom zadatku primjene učenja.

b. _____

c. _____

10. Vježbe koje pokušavaju dati uvid u učinke odlomaka iz Spisa:
- a. Vježbe koje daju uvid u učinke odlomaka iz Spisa produbljuju razumijevanje sudionika o smjernicama sadržanim u Bahá'u'lláhovom Otkrivenju.
 - b. _____

 - c. _____

11. Fleksibilnost svojstvena obrazovnom pristupu Ruhi instituta:
- a. Fleksibilnost svojstvena obrazovnom pristupu doprinosi razvoju stavova bitnih za držanje učenja.
 - b. _____

 - c. _____

12. Specifična djela službe koje članovi grupe za proučavanje obavljaju:
- a. Djela službe koje provode članovi grupe za proučavanje izražavaju njihovu žudnju i goruću želju za poučavanjem Stvari i služenjem čovječanstvu.
 - b. _____

 - c. _____

ODJELJAK 38

Razmišljanja u prethodna dva odjeljka morala su potvrditi vaše uvjerenje da, kako biste postali učinkovit tutor, morate naučiti njegovati druge i stvoriti okruženje unutar grupe za proučavanje koje pogoduje moralnom i duhovnom osnaživanju svojih sudionika. Morate naučiti umjetnost poticanja i razviti sposobnost prepoznavanja i oslobađanja potencijala. To je moguće samo ako se odvojite od vlastitih postignuća i radujete se rastu te napretku svojih prijatelja. Doista, to može biti tajna izvrsnog tutora.

Završimo ovu cjelinu razmišljajući o sljedeća dva odlomka iz Spisa ‘Abdu’l-Baháa:

„O, prijatelji, iskažite svoju vjernost! O, ljubljени moji, očitujte svoju ustrajnost i postojanost! O, vi, koji zazivate Njegovo Ime, okrenite se k Njemu i čvrsto Ga se držite! O, vi, koji podižete svoja srca i preklinjete Njegovu pomoć, držite se Njega i hodite Njegovim putovima! Dužnost je svakog od nas da ohrabrujemo jedni druge, da ulažemo svoj najveći napor kako bismo širili Njegove božanske mirise i bavili se veličanjem Njegove Riječi. Mora nas, u svako doba, prenuti lahor koji piri iz ružičnjaka Njegove ljubazne dobrote, i zapahnuti miris mističnog cvijeća Njegove milosti. Moramo prenijeti revnost i ushićenje u srca pravednika i donijeti radost i zanos dušama vjernika.”¹⁴

„... Stvar Drevne Ljepote je sama bit ljubavi, sam kanal jedinstva, koji postoji samo da bi svi mogli postati valovi jednog mora, i sjajne zvijezde istoga beskrajnog neba, i biseri unutar školjke jedinstvenosti, i sjajni dragulji izvađeni iz rudnika jedinstva; da bi mogli postati sluge jedni drugima, klanjati se jedni drugima, hvaliti jedni druge; da bi svatko mogao odriješiti svoj jezik i veličati ostale bez iznimke, da bi svatko mogao izraziti svoju zahvalnost svima ostalima; da bi svi trebali podići svoje oči prema obzorju slave, i sjetiti se da su povezani sa Svetim Pragom; da ne bi trebali vidjeti ništa osim dobra jedni u drugima, da ne bi čuli ništa drugo osim hvale jedni od drugih, i da ne bi govorili ništa jedni o drugima osim hvale.”¹⁵

BIBLIOGRAFIJA

1. 'Abdu'l-Bahá, u zbirci *Bahá'í Education: Extracts from the Bahá'í Writings*, koju je priredio Odjel za istraživanje Univerzalne kuće pravde (Ingleside: Bahá'í Publications Australia, 2020.), br. 27, str. 18-19.
2. 'Abdu'l-Bahá, u *Bahá'í Prayers: A Selection of Prayers Revealed by Bahá'u'lláh, the Báb, and 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2002., tisak 2020.), str. 113-14.
3. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1983., tisak 2017.), CLI, p. 3 i 5, str. 363-65.
4. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1974., tisak 2022.), str. 340; također citirano u *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 1993., tisak 2021.), str. 18.
5. Iz poruke koju je 27. prosinca 2005. Univerzalna kuća pravde uputila Konferenciji Kontinentalnih odbora Savjetnika, objavljene u *Turning Point: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 1996-2006* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2006.), br. 35.5, str. 196-97.
6. Iz poruke koju je 28. prosinca 2010. Univerzalna kuća pravde uputila Konferenciji Kontinentalnih odbora Savjetnika, objavljene u *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006-2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017.), br. 16.16, str. 103-4.
7. Iz poruke koju je 12. prosinca 2011. Univerzalna kuća pravde uputila svim Nacionalnim duhovnim vijećima, *ibid.*, br. 20.5-6, str. 131.
8. Iz poruke koju je 1. siječnja 2022. Univerzalna kuća pravde uputila svim Nacionalnim duhovnim vijećima, objavljene u *The Nine Year Plan, 2022-2031: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022.), br. 7.7, str. 79-80.
9. Iz poruke za Riḍván 2010. koju je Univerzalna kuća pravde uputila bahá'íma svijeta, objavljene u *Framework for Action*, br. 14.10, str. 79.
10. *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*, XCIV, p. 4, str. 219.
11. Iz ploče koju je napisao 'Abdu'l-Bahá. (ovlašteni prijevod)
12. *Selections from the Writings of the Báb* (Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 2006., tisak 2014.), br. 3:27:2, str. 128.
13. Iz poruke za Riḍván 2010. koju je Univerzalna kuća pravde uputila bahá'íma svijeta, objavljene u *Framework for Action*, br. 14.11, str. 79.

14. *Light of the World: Selected Tablets of 'Abdu'l-Bahá* (Haifa: Bahá'í World Centre, 2021.), br. 56.7, str. 139-40.
15. *Selections from the Writings of 'Abdu'l-Bahá* (Wilmette: Bahá'í Publishing, 2010., tisak 2015.), br. 193.5, str. 317.

Promicanje umjetnosti na lokalnoj razini

Svrha

Cijeniti ulogu umjetničkih nastojanja u
poboljšanju obrazovnog procesa koji njeguju
tečajevi instituta i u jačanju obrazaca života u
zajednici koje on oblikuje

ODJELJAK 1

Kao član rastuće zajednice, vidjeli ste kako se moć umjetnosti može izvući u jačanju njezina kolektivnog života – kako su srca isprepletena dok se prekrasne pjesme nadahnute Spisima pjevaju na molitvenim okupljanjima i kako se osjećaj misije učvršćuje dok se epizode iz povijesti vjere pripovijedaju na Svetim danima i drugim prilikama. U poruci napisanoj 30. prosinca 2021. godine, koja se odnosi na radove koji su u tijeku u selima i susjedstvima posvuda, Univerzalna kuća pravde piše:

„Nadahnujuća, dobro pripremljena okupljanja zajednice – koja se u nekim slučajevima protežu na kampove i festivale – događaju se s povećanom učestalošću, a glazba i pjesma imaju istaknutu ulogu u takvim prigodama. Zaista, umjetnički izričaji u cjelini, tako ključan sastavni dio razvoja zajednice od početka, ističu se u takvim okruženjima kao važno sredstvo za pobuđivanje radosti, jačanje spona jedinstva, širenje znanja, i učvršćivanje razumijevanja, kao i upoznavanje ljudi iz šireg društva s načelima Stvari.”¹

Također znate da su umjetničke aktivnosti utkane u obrazovni proces njegovan na lokalnoj razini, prije svega za mlađe generacije. Učitelji Bahá’í dječjih satova potaknuti su na razvijanje svoje vještine u umjetnosti pripovijedanja, umjetnosti koja može uzburkati nježne emocije u srcu slušatelja i probuditi duhovnu osjetljivost. Uče voditi mlade u pjesmi, pomažući im da poboljšaju osjećaj za ritam i sposobnost nošenja melodije, istovremeno pojačavajući teme naučene u lekcijama. Na dječjim festivalima u vašoj regiji bez sumnje ste bili očarani slatkoćom njihovih glasova i inspirirani dramskim prezentacijama koje pokazuju vještine stečene u višim razredima. Ako služite kao animator skupine mlađe mladeži, tražili ste načine, kao što je predloženo u Knjizi 5, da iskoristite umjetnost kako biste obogatili njihovo učenje – možda kroz pisanje poezije jer se njihovo znanje jezika povećalo ili kroz obrtništvo koje je, oslanjajući se na svoje naslijeđe, ojačalo njihov osjećaj za red i simetriju i poboljšao njihovu sposobnost rada rukama, važan obrazovni cilj koji doprinosi ukupnom treningu bilo kojeg pojedinca. I kako ste vi i vaši prijatelji napredovali kroz tečajeve glavnog slijeda, vjerojatno ste bili potaknuti da se upustite u praksu, viđenu u svim dijelovima svijeta, postavljanja glazbenih odlomaka iz Spisa, koji su, kada se pjevaju tijekom vaših sesija proučavanja, pomogli ojačati veze zajedništva, olakšati radosno i usredotočeno učenje i motivirati potragu za izvrsnošću.

Ova cjelina nastoji produbiti vaše uvažavanje uloge koju umjetnička nastojanja na lokalnoj razini mogu igrati kako u poboljšanju obrazovnog procesa u cjelini tako i u jačanju obrazaca života u zajednici koje on oblikuje. Nadamo se da će proučavanje njenih stranica učvrstiti vašu odlučnost kao tutora kako biste pomogli onima koji su krenuli na put službe da steknu slično uvažavanje i pridonesu – u mjeri u kojoj to dopuštaju njihovi talenti i sposobnosti – procvatu umjetničkog izražavanja nadahnutog dubokim razumijevanjem Bahá’u’lláhovog Otkrivenja.

ODJELJAK 2

Prije nego što razmotrimo nekoliko specifičnih umjetničkih oblika – glazbu, pripovijedanje, dramske umjetnosti i obrtništvo – proučit ćemo niz citata u ovom i sljedećim odjeljcima te razmotriti njihovo značenje. ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Sva je umjetnost dar Duha Svetoga. Kad to svjetlo sja kroz um glazbenika, ono se manifestira u prekrasnim harmonijama. Opet, sjajeći kroz um pjesnika, vidi se u finoj poeziji i pjesničkoj prozi. Kad Svjetlost Sunca Istine nadahnjuje um slikara, on stvara čudesne slike. Ovi darovi ispunjavaju svoju najvišu svrhu, iskazujući hvalu Bogu.”²

1. Na temelju gore navedenog citata, odgovorite na sljedeća pitanja:

a. Koja je najviša svrha umjetničkog izražavanja? _____

b. Odakle dolazi dar umjetnosti? _____

c. Kako se dar umjetnosti ostvaruje kroz um glazbenika? _____

d. Kako se dar umjetnosti ostvaruje kroz um pjesnika? _____

e. Kako se dar umjetnosti ostvaruje kroz um slikara? _____

2. Prepoznajte s ostalim članovima svoje skupine, iz pjesama koje znate, koja ispunjava svrhu slavljenja Boga. Na koji je način to dar Duha Svetoga?

ODJELJAK 3

‘Abdu’l-Bahá kaže:

„Prirodno je da srce i duh doživljavaju užitak i zadovoljstvo u svim stvarima koje pokazuju simetriju, sklad i savršenstvo. Na primjer: lijepa kuća, dobro dizajniran vrt,

ODJELJAK 4

Kao što smo pročitali u prethodnom odjeljku, „sve stvari koje imaju u sebi ljupkost ili ljepotu ugodne su srcu i duhu”. Iz naših rasprava na temu motivacije znamo da je privlačnost prema ljepoti jedna od duhovnih sila koja nas uzdiže do viših područja postojanja. To je ta sila koja nas prisiljava da tražimo sklad u našem svakodnevnom životu i u našim odnosima s drugima. Tako su i vizualna umjetnost, glazba i obrtništvo izraz te bitne čežnje ljudske duše. Ono što trebate zapamtiti jest da su izrazi ljepote na ovom svijetu samo odraz Ljepote Najljubljenijega. Svi oni propadaju, ali Blažena Ljepota je vječna. ‘Abdu’l-Bahá nam govori:

„Smrti će čar izbljedjeti, ruže će ustupiti mjesto trnju, a ljepota i mladost proživjet će svoj dan i više ih neće biti. Ali ono što vječno traje je Ljepota Istinitoga, jer njezin sjaj ne propada a njezina slava traje zauvijek; njezin je čar svemoćan i njezina privlačnost beskrajna. Dobro je uz ono lice koje odražava sjaj Svjetlosti Ljubljenoga! Hvaljen bio Gospod, bio si obasjan ovom Svjetlošću, stekao si biser istinskog znanja, i izgovorio si Riječ Istine.”⁴

1. Dopunite sljedeće rečenice:

- a. _____ će čar _____.
- b. _____ će ustupiti mjesto _____.
- c. Ljepota i _____ proživjet će svoj _____ i _____.
- d. Ono što vječno _____ je _____.
- e. Sjaj Ljepote Istinitoga _____.
- f. Slava Ljepote Istinitoga _____.
- g. Šarm Ljepote Istinitoga jest _____.
- h. Privlačnost Ljepote Istinitoga jest _____.

2. Kada razmišljate o umjetničkoj aktivnosti i sili privlačnosti prema ljepoti, važno je zapamtiti da vanjski oblik svoju vrijednost crpi iz unutarnjeg stanja. ‘Abdu’l-Bahá kaže u vezi s tim:

„Tijelo bez duha nije sposobno za stvarno postignuće. Iako može biti u krajnjem stanju ljepote i izvrsnosti, ipak mu je potreban duh. Dimnjak svjetiljke, bez obzira koliko uglačan i savršen bio, treba svjetlo. Bez svjetla svjetiljka ili svijeća ne svijetle.”⁵

Razmišljajući o značenju gore navedenog odlomka, sjetite se vremena kada ste čuli epizodu iz povijesti vjere ispričanu na način koji je zaokupio maštu prisutnih. Pretpostavimo da je oblik bio točan: riječi su izgovorene jasno; napravljene su stanke na pravim mjestima; zadržan je odgovarajući ritam; i pokreti su korišteni za naglašavanje određenih točaka. Ali to ne bi bilo sve što

je inspiriralo slušatelje. Viša emocija pročišćena od sebe i želje morala je doći kroz pripovijedanje samo. Osjetljivost duha zasigurno je bila uzdrmana. Raspravite sa svojom skupinom o izvoru tog uzdrmanja. Nije li to, u konačnici, Ljepota Najljubljenijega?

ODJELJAK 5

Imajući gore navedene misli na umu, pogledajmo različite oblike umjetnosti, počevši od glazbe. Naravno, u današnjem svijetu ima mnogo ružnoće koja se predstavlja u ime ljepote, a trebali bismo paziti da odaberemo one umjetničke izraze koji pozivaju na višu prirodu i paziti na one koji dovode do poniženja. Sljedeće riječi Bahá'u'lláha iz Kitáb-i-Aqdas sadrže temeljne smjernice za ovu aktivnost:

„Učinili Smo zakonitim da slušate glazbu i pjevanje. Međutim, pripazite, da vas slušanje ne navede da prekoračite granice pristojnosti i dostojanstva. Neka vaša radost bude radost rođena iz Mojega Najvećeg Imena, Imena koje donosi očaranje srcu, i ispunjava ushićenjem umove svih koji su se približili Bogu. Doista, učinili smo glazbu ljestvama za vaše duše, sredstvo kojim ćete se uzdići u kraljevstvo u visini; ne činite, stoga, od nje krila svojega ja i strasti. Zaista, mrsko Nam je vidjeti vas ubrojene među budalaste.”⁶

I, o prirodi glazbe, ‘Abdu’l-Bahá kaže:

„...u ovom novom dobu Objavitelj Svjetla je, u Svojim svetim Pločama, izričito proglasio da je glazba, pjevana ili svirana, duhovna hrana za dušu i srce.”⁷

„...melodije, iako materijalne, povezane su s duhovnim, stoga proizvode veliki učinak. Određena vrsta melodije čini duh sretnim, druga vrsta ga čini tužnim, a opet druga ga pobuđuje na djelovanje.”⁸

„Pjevanje melodija donijet će živahnost i sreću svijetu čovječanstva, slušatelji će biti oduševljeni i radosni, a njihove dublje emocije potaknute. Ali ta radost, taj osjećaj emocija je prolazan i bit će zaboravljen u kratkom vremenu. Međutim, hvala Bogu, ti si pomiješao svoje melodije s melodijama Kraljevstva, pružit ćeš utjehu svijetu duha i vječno poticati duhovne osjećaje.”⁹

1. Dopolnite sljedeće rečenice:

- a. Bahá'u'lláh nam kaže da, kada slušamo glazbu i pjevamo pjesme, trebamo paziti da ne _____ granice _____ i _____.
- b. Ohrabruje nas da razmišljamo o glazbi kao o ljestvama naše _____, sredstvo kojim ćemo se _____ u _____ u visini.
- c. Upozoreni smo da ne smijemo stvarati od glazbe _____ svojega _____ i _____.

- d. U ovom novom dobu, Bahá'u'lláh je izričito _____ da je _____, pjevana ili svirana, duhovna hrana za _____ i _____.
- e. U ovom _____, Bahá'u'lláh je _____ proglasio da je glazba, _____ ili _____, _____ za dušu i srce.
- f. Iako su melodije _____, ‘Abdu'l-Bahá nam govori, one su povezane s _____.
- g. _____, iako materijalne, _____ s duhovnim su, stoga _____ veliki _____.
- h. Određena vrsta melodije čini duh _____.
- i. Druga vrsta melodije čini duh _____.
- j. Druga vrsta melodije pobuđuje duh na _____.
2. Odgovorite na sljedeća pitanja:
- a. Što znači miješati „melodije s melodijama Kraljevstva”? _____

- b. Čemu služi ovo „miješanje”? _____

3. Glazba je moćna sila koja mora biti razumno privučena. Moglo bi vam pomoći da prepoznate neke pjesme za koje znate da vas uzdižu „u kraljevstvo u visini”, a druge koje djeluju kao „krila ja i strasti”.

ODJELJAK 6

Gore navedeni odlomci ne ostavljaju sumnju da glazba daje značajan doprinos duhovnom uzdizanju. Sljedeća izjava ‘Abdu'l-Baháa ilustrira sposobnost glazbe da stvori uvjete, bez obzira na postavku i svrhu, pogodne za povećanu duhovnu prijemčivost za poruku koja se prenosi:

„...iako je glazba materijalna stvar, ipak je njezin silan učinak duhovan, a njezina je najveća privrženost području duha. Ako osoba želi održati govor, on će se pokazati učinkovitijim nakon glazbenih melodija. Stari Grci, kao i perzijski filozofi, imali su naviku iznijeti svoje govore na sljedeći način:-Prvo, svirajući nekoliko glazbenih

melodija, a kad bi njihova publika time postigla određenu prijemčivost, odmah bi ostavili svoj instrument i započeli svoj govor. Među najpoznatijim perzijskim glazbenicima bio je jedan po imenu Barbod, koji bi, kad god bi se na kraljevom dvoru molilo za važno pitanje, a ministri nisu uspjeli uvjeriti kralja, oni bi odmah uputili stvar Barbodu, nakon čega bi on sa svojim instrumentom otišao na dvor i odsvirao najprikladniju i najdirljiviju glazbu, a cilj bi se odmah postigao, jer su na kralja odmah utjecale dirljive glazbene melodije, određeni osjećaji velikodušnosti narasli bi u njegovom srcu i on bi popustio.”¹⁰

1. Dopolnite sljedeće rečenice:

- a. Iako je glazba _____ stvar, njezin je silan _____.
- b. Iako je _____ materijalna stvar, njezina je najveća _____.
- c. Ako osoba želi održati _____, on će se pokazati _____ nakon _____.

2. Već ste iz svog proučavanja Knjige 3 svjesni da pjesme mogu djelovati kao moćan pedagoški alat. Ako je tema pjesme relevantna za predmet koji se razmatra, pjevanje će nadopuniti proučavanje materijala i može povećati njegovu učinkovitost. Zna li neku pjesmu napisanu u vašoj regiji koja bi mogla nadopuniti proučavanje Knjige 1?

ODJELJAK 7

Snaga glazbe višestruko se povećava kada je nadahnuta učenjima vjere, čak se oslanjajući na Božje izričaje. ‘Abdu’l-Bahá nam govori:

„Glazba je važno sredstvo za obrazovanje i razvoj čovječanstva, ali jedini pravi put je kroz Učenja Božja. Glazba je poput ovog stakla, koje je savršeno čisto i uglačano. To je upravo kao ovaj čisti kalež pred nama, a Učenja Božja, izričaji Božji, su poput vode. Kad je čaša ili kalež apsolutno čist i bistar, a voda savršeno svježa i prozirna, tada će dati Život; stoga su Učenja Božja, bilo u obliku himana ili pjesama zajedništva ili molitava, kad se melodično pjevaju, najupečatljivija.”¹¹

1. Dopolnite sljedeće rečenice:
 - a. Glazba je važno sredstvo za _____ i _____ čovječanstva.
 - b. Jedini _____ put za _____ da posluži kao sredstvo za obrazovanje i razvoj _____ je kroz _____.
 - c. Glazba je poput _____, dok su Učenja Božja poput _____.
 - d. Kada je čaša apsolutno _____ i _____, a voda savršeno _____ i _____, tada će dati _____.
 - e. Učenja Božja, bilo u obliku _____ ili _____ ili _____, kad _____ su najupečatljivija.

2. U skladu s gornjim citatom, kako naponi za izgradnju živih zajednica dobivaju zamah u svakom dijelu svijeta, sve veći broj molitava i odlomaka iz Spisa postavlja se na glazbu na svim jezicima, na način koji priliči Svetoj Riječi. Tijekom kampanja instituta ili kampova, pa čak i u grupama za proučavanje, sudionici mogu naučiti mnoge od njih i eventualno doprinijeti stvaranju drugih.
 U nastavku je jedna pjesma koja je vrlo voljena u Bahá'í svijetu, ali sigurno znate još nekoliko. Otpjevajte ih nekoliko s ostalim članovima svoje skupine.

Blaženo je tlo

A Amaj7 A7 D
 Blagoslovljeno je tlo i dom i mjesto
 Bmin E A E7
 i grad i srce i planina
 A Amaj7 A7 D
 i zaklon i špilja i dolina i kopno
 Bmin E7 A
 i more i otok i livada
 Bmin E A F#min
 gdje Bog bijaše spomenut
 D E E7
 i slava Mu hvaljena.

3. Talenti polaznika tečajeva instituta i njihovo znanje o glazbi razvijat će se u različitim stupnjevima, pri čemu će neki biti prilično ostvareni, a drugi nimalo skloni glazbi. Nekolicina se može osjećati spriječeno od pjevanja pred ostalima. Neki možda žele samo pjevušiti melodiju tako niskim glasom da ih je nemoguće čuti. Bez obzira na njihove sklonosti i talente, htjet ćete ih sve prihvatiti i ohrabriti te se pobrinuti da nitko nikada ne bude osramoćen. U tom smislu, važno je da odvojite pitanje izvedbe talentiranog pojedinca od grupnog pjevanja.

ODJELJAK 9

Pripovijedanje je umjetnost koja može nadahnuti, animirati, potaknuti maštu, prenijeti duboke koncepte i duhovne uvide. Priče se mogu koristiti u različitim okruženjima – tijekom posjeta domovima, na okupljanjima i festivalima u zajednici, u kampanjama i navečer tijekom kampova kako bi se ojačala veza mladih s poviješću vjere.

Sposobnost pričanja priča na atraktivan i inspirativan način nešto je što se razvija kroz iskustvo. Knjiga 3 nudi nekoliko savjeta o tehnikama ove često zanemarene umjetničke forme. Ovdje nećemo raspravljati o potrebnim vještinama. Niti je ovo mjesto za dugi popis predloženih priča za učenje. Ono što ćete zapamtiti iz Knjige 5 i što biste trebali imati na umu kao tutor je poseban značaj epizoda iz povijesti vjere u oblikovanju identiteta, pojedinca i kolektiva. Naravno, znate da Vjesnici zore imaju jedinstvenu vrijednost kao izvor takvih epizoda. Čuvar ovaj rad naziva „bitnim dodatkom” nastavnim programima i „neospornim udžbenikom” u ljetnim školama. Nadalje, naziva ga „izvorom inspiracije u svim književnim i umjetničkim težnjama”, „neprocjenjivim suputnikom u slobodno vrijeme”, „prijeko potrebnim uvodom u buduće hodočašće u Bahá’u’lláhovu rodnu zemlju” i „nepogrešivim instrumentom za ublažavanje tjeskobe i odupiranje napadima kritičnog, razočaranog čovječanstva”. O važnosti te knjige, koju nam je ostavio veliki povjesničar Nabil, Shoghi Effendi piše:

„Iskoristite, koliko god je to moguće, bogatstvo materijala koje Nabilova uzbudljiva i dragocjena pripovijest sadrži, i neka to bude vaš glavni instrument kojim možete održavati plamen entuzijazma koji svijetli u svakom Bahá’í srcu i o kojem, u konačnici, mora ovisiti uspjeh vašeg veličanstvenog, vašeg neprekidnog truda.”¹²

U pismu napisanom u njegovo ime čitamo:

„Nabilova pripovijest nije samo pripovijest; to je knjiga meditacije. Ona ne samo što poučava. Ona zapravo nadahnjuje i potiče na djelovanje. Ubrzava i podražava naše uspavane energije i navodi nas da se uzdignemo na višu razinu. Stoga je od neprocjenjive pomoći povjesničaru, kao i svakom učitelju i izlagaču Stvari.”¹³

Iako već znate mnoge epizode iz povijesti vjere i vjerojatno ih možete ispričati u nekim detaljima, u ovaj odjeljak uključujemo odlomak iz *Vjesnika zore*, za koji se od vas traži da ga pročitate nekoliko puta, a zatim ga ispričate, pazeći da to učinite što je točnije moguće. Ovaj vam odlomak pruža dobar primjer vrste koju ćete htjeti naučiti, posebno prepričavati tijekom

kampova i kolektivnih kampanja, jer se može reći bilo djelomično ili u cijelosti, kako to zahtijeva prilika.

Prije čitanja odlomka, trebali biste se sjetiti okolnosti koje okružuju kratku, ali dramatičnu Službu Bába – kako su, nakon Njegove objave kao Onoga kojeg je obećao Bog 1844. godine, tisuće prihvatile novu vjeru i počele dijeliti Njegovu Poruku, izazivajući strah i ljubomoru među vođama Irana, koji su Ga protjerali u udaljeni kutak zemlje, nadajući se da će zaustaviti rastuću plimu Njegovog utjecaja. Ipak, kao što znate, unatoč njihovim naporima, Njegova se Poruka nastavila širiti, pa je tako u srpnju 1850. godine pogubljen zajedno s jednim od Njegovih vjernih sljedbenika, Anísom. Već prije tog tragičnog događaja, Njegovi su sljedbenici bili podvrgnuti najsramnijim okrutnostima; bili su napadnuti, pretučeni i zatvoreni, kako bi ih se prisililo da se odreknu svoje vjere. Tisuće će na kraju biti pozvane položiti svoje živote na putu svojeg Ljubljenoga. Doista, četiri mjeseca prije Bábovog mučeništva, u gradu Teheranu je odigrana „tragedija” koja bi se pokazala, prema Čuvaru, „samo uvodom u orgiju pokolja” koji bi potresao „njegove stanovnike” i posijao „zaprepaštenje sve do udaljenih provincija”. „Junaci te tragedije”, kaže nam, „bili su Sedmorica mučenika u Teheranu”.

Svi su poticali iz uglednih profesija, ovih sedam blagoslovljenih duša uhićeno je i zatvoreno na dvadeset i dva dana, tijekom kojih su im nanesene sve vrste lošeg postupanja u nastojanju da ih se uvjeri da poreknu svoju vjeru. Konačno, po nalogu premijera, zapriječeno im je pogubljenjem. Ali ni „ponovljeni i žestoki zagovori” njihovih utjecajnih kolega, ni „znatni iznosi” koji su ponuđeni za njihovo puštanje na slobodu, ni „strastvene molbe državnih dužnosnika” nisu ih mogli spriječiti da prime krunu mučeništva. „Prkosni odgovori” koje su dali svojim progoniteljima, „ekstatična radost” koju su pokazali dok su se približavali sceni svoje smrti, „veseli povici” koje su podigli dok su se suočili sa svojim krvnikom, „dirljivost stihova” koje su neki od njih recitirali u svojim posljednjim trenucima, i „apeli i izazovi” koje su uputili mnoštvu promatrača – to su među „glavnim obilježjima tragedije Sedmorice mučenika Teherana”, tragedije koju Čuvar opisuje kao „jednu od najokrutnijih scena kojoj su svjedočili tijekom ranog razvoja Vjere Bahá’u’lláha.” Evo kako Nabíl prepričava njihove priče:

„1. Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí, koji se preziva Khál-i-A‘zam, Bábov ujak, i jedan od vodećih trgovaca u Shírázu. Bio je to onaj isti ujak čijoj je skrbi Báb, nakon smrti Svojega oca, bio povjeren, i koji je, po povratku svojeg Nećaka s Njegovog hodočašća u Hijáz i Njegovom uhićenju od strane Husayna Khána, preuzeo nepodijeljenu odgovornost za Njega zajamčivši svoju riječ u pisanom obliku. On je bio onaj koji Ga je okružio, dok je bio pod njegovim starateljstvom, nepokolebljivom skrbi, koji Mu je služio s takvom pobožnošću, i koji je djelovao kao posrednik između Njega i vojske Njegovih sljedbenika koji su hrlili u Shíráz da Ga vide. Njegovo jedino dijete, Siyyid Javád, umrlo je u najranijoj dobi. Sredinom 1265. godine, A.H., taj isti Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí napustio je Shíráz i posjetio Bába u utvrđi Chihríq. Odatle je otišao u Teheran i, iako bez posebnog zanimanja, ostao u tom gradu do izbijanja pobune koja je na kraju dovela do njegova mučeništva.

Iako su njegovi prijatelji apelirali na njega da pobjegne od nemira koji se brzo približavao, odbio je poslušati njihov savjet i suočio se, do posljednjeg sata, s potpunim prepuštanjem, s

progonom kojem je bio podvrgnut. Znatan broj imućnijih trgovaca njegova poznanika ponudio je platiti njegovu otkupninu, a tu je ponudu on odbio. Konačno je doveden pred Amír-Nizáma. ‘Glavnom sudcu ovog područja’, obavijestio ga je Veliki vezir, ‘mrsko je nanijeti i najmanju štetu Prorokovim potomcima. Ugledni trgovci iz Shíráza i Teherana spremni su, čak i nestrpljivi, platiti tvoju otkupninu. Maliku’t-Tujjár je čak posredovao u tvoje ime. Tvoja riječ o poricanju dovoljna je da te oslobodi i osigura tvoj povratak, s počastima, u tvoj rodni grad. Zaklinjem se da ćeš, ako budeš spreman pristati, preostale dane svojeg života provesti časno i dostojanstveno pod sjenom tvojeg vladara.’ ‘Vaša Ekscelencijo’, hrabro je odgovorio Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí, ‘ako su drugi prije mene, koji su radosno ispili čašu mučeništva, odlučili odbiti žalbu poput ove koju mi sada upućujete, znajte sigurno da nisam ništa manje željan odbiti takav zahtjev. Moje odbacivanje istina sadržanih u ovom Otkrivenju bilo bi jednako odbacivanju svih Otkrivenja koja su mu prethodile. Odbiti priznati Misiju Siyyid-i-Bába značilo bi odbaciti vjeru svojih predaka i zanijekati Božanski karakter Poruke koju su Muḥammad, Isus, Mojsije i svi Proroci iz prošlosti objavili. Bog zna da sve što sam čuo i pročitao o izrekama i djelima tih Glasnika, imao sam povlasticu svjedočiti isto od ovog Mladoga, ovog mojeg ljubljenog Rođaka, od Njegovoga najranijeg djetinjstva do ove, tridesete godine Njegovog života. Sve me u Njemu podsjeća na Njegovoga slavnog Pretka i na imáme Njegove Vjere čije su živote prikazale naše zabilježene tradicije. Samo tražim od tebe da mi dopustiš da budem prvi koji će položiti svoj život na putu moga ljubljenog Rođaka.’

Amír je bio zaprepašten takvim odgovorom. U bjesnilu očaja, i bez ijedne riječi, mahnuo je da ga izvedu i odrube mu glavu. Dok su žrtvu vodili u smrt, čuli su je, nekoliko puta, kako ponavlja ove riječi Háfíza: ‘Velika je moja zahvalnost Tebi, o, moj Bože, što si tako obilno ispunio sve ono što sam od Tebe zatražio.’ ‘Čujte me, o, ljudi’, zavapio je mnoštvu koje ga je okruživalo; ‘Ja sam prinio sebe kao dragovoljnu žrtvu na putu Stvari Božje. Cijela provincija Fárs, kao i ‘Iráq, izvan granica Perzije, spremno će svjedočiti o mojoj ispravnosti ponašanja, mojoj iskrenoj pobožnosti i plemenitom rodu. Više od tisuću godina molili ste i ponovno molili da se obznani obećani Qá’im. Na spomen Njegova imena, koliko ste puta iz dubine svojih srca vikali: „Požuri, o, Bože, Njegov dolazak; ukloni svaku prepreku koja stoji na putu Njegovoj pojavi!” A sada kad je On došao, otjerali ste Ga u beznadno progonstvo u udaljeni i izolirani kutak Ádhirbáyjána i ustali da istrijebite Njegove sudrugove. Kad bih na vas zazvao Božju kletvu, siguran sam da bi vas Njegov osvetnički gnjev teško pogodio. Međutim, to nije moja molitva. Svojim posljednjim dahom molim se da Svemogući obriše mrlju vaše krivnje i omogući vam da se probudite iz sna nemara.’

Te su riječi ganule njegovog krvnika do samih dubina. Pretvarajući se da mač koji je držao u pripravnosti u rukama treba ponovno naoštriti, žurno je otišao, odlučan da se više nikada neće vratiti. ‘Kad sam imenovan u ovu službu,’ čuli su ga kako se žali, gorko plačući neko vrijeme, ‘obvezali su se da će mi u ruke predati samo one koji su bili osuđeni za ubojstvo i pljačku na cesti. Sada mi je naređeno da prolijem krv nekoga ne manje svetoga od samog Imáma Músáya-i-Kázíma!’ Ubrzo nakon toga, otputovao je u Khurásán i tamo nastojao zaraditi za život kao vratar i izvikivač. Vjernicima te pokrajine ispričao je priču o toj tragediji i izrazio svoje pokajanje zbog čina koji je bio prisiljen počiniti. Svaki put kad se sjetio tog incidenta, svaki put kad mu je spomenuto ime Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí, suze koje nije mogao potisnuti

potekle su iz njegovih očiju, suze koje su bile svjedok naklonosti koju je taj sveti čovjek usadio u njegovo srce.

2. Mírzá Qurbán-‘Alí, rodom iz Bárfurúsha u pokrajini Mázindarán, i izvanredna osoba u zajednici poznata po imenu Ni’matu’lláhí. Bio je čovjek iskrene pobožnosti i obdaren velikom plemenitošću naravi. Takva je bila čistoća njegova života da mu je znatan broj uglednika iz Mázindarána, Khurásána i Teherana zavjetovao svoju odanost i smatrao ga samim utjelovljenjem vrline. Toliko su ga cijenili njegovi sunarodnjaci da je, prigodom njegova hodočašća u Karbilu, golema skupina odanih obožavatelja preplavila njegov put kako bi mu odali počast. U Hamadánu, kao i u Kirmánsháhu, veliki broj ljudi bio je pod utjecajem njegove osobnosti i pridružio se društvu njegovih sljedbenika. Kamo god je išao, narod ga je dočekivao s odobravanjem. Međutim, ta pokazivanja narodnog entuzijazma bila su mu krajnje neukusna. Izbjegavao je gužvu i prezirao pompu i položaj vodstva. Na putu za Karbilu, dok je prolazio kroz Mandalíj, šeik značajnog utjecaja postao je toliko zaljubljen u njega da se odrekao svega što je ranije štovao i, ostavivši svoje prijatelje i učenike, slijedio ga sve do Ya’qúbíyyih. Mírzá Qurbán-‘Alí, međutim, uspio ga je navesti da se vrati u Mandalíj i nastavi posao koji je napustio.

Po povratku sa svojeg hodočašća, Mírzá Qurbán-‘Alí je susreo Mullá Hūsayna i preko njega prihvatio istinu Stvari. Zbog bolesti nije se mogao pridružiti braniteljima tvrđave Ṭabarsí, a da nije bio nesposoban oputovati u Mázindarán, bio bi prvi koji bi se pridružio njenim stanovnicima. Uz Mullá Hūsayna, među Bábovim učenicima, Vahíd je bio osoba za koju se najviše vezao. Tijekom mojeg posjeta Teheranu, bio sam obaviješten da je potonji posvetio svoj život službi Stvari i uzdigao se s uzornom predanošću u promicanju njezinih interesa nadaleko i naširoko. Često sam čuo kako Mírzá Qurbán-‘Alí, koji je tada bio u glavnom gradu, žali zbog te bolesti. ‘Kako silno žalim,’ čuo sam ga nekoliko puta kako primjećuje, ‘što mi je uskraćen moj udio u čaši koju su Mullá Hūsayn i njegovi drugovi ispili! Čeznem pridružiti se Vahídu i stupiti se pod njegov stijeg i nastojim se iskupiti za svoj prethodni neuspjeh.’ Pripremao se za odlazak iz Teherana, kad su ga iznenada uhitili. Njegova skromna odjeća svjedočila je o stupnju njegove odvojenosti. Obučen u bijelu tuniku, poput Arapa, zaogrnut grubo tkanom ‘abom, i noseći pokrivalo za glavu naroda iz ‘Iráqa, činio se, dok je hodao ulicama, samim utjelovljenjem odricanja. Savjesno se pridržavao svih obreda svoje vjere i s uzornom pobožnošću obavljao svoje bogoštovlje. ‘Sam Báb udovoljava obredima Svoje Vjere u njihovim najsitnijim detaljima’, često je primjećivao. ‘Zar da ja zanemarujem stvari koje moj Vođa izvršava?’

Kad je Mírzá Qurbán-‘Alí uhićen i doveden pred Amír-Nizáma, podignut je metež kakav je Teheran rijetko doživio. Velike gomile ljudi zaposjele su pristupe sjedištu vlade, željne saznati što će mu se dogoditi. ‘Od sinoć,’ Amír, čim ga je vidio, primijetio je, ‘opsjedale su me sve klase državnih dužnosnika koji su energično posredovali u tvoje ime. Iz onoga što učim o položaju koji zauzimaš i utjecaju koji tvoje riječi ostvaruju, nisi na mnogo nižem položaju od samog Siyyid-i-Bába. Da si za sebe tvrdio da si na položaju vođe, to bi bilo bolje nego izjaviti svoju odanost onome koji je sigurno slabiji od tebe po znanju.’ ‘Znanje koje sam stekao’, hrabro je uzvratio, ‘navelo me da se poklonim u odanosti Onomu kojega sam prepoznao kao svog Gospoda i Vođu. Otkako sam dosegao zrelost, smatram pravdu i

pravičnost vladajućim motivima svojeg života. Sudio sam mu pošteno i došao do zaključka da, kad bi ovaj Mladić, o čijoj nadspoznajnoj moći svjedoče i prijatelj i neprijatelj, bio lažan, svaki Božji Prorok, od pamtivijeka do danas, trebao biti optužen kao samo utjelovljenje laži! Uvjeren sam u neupitnu pobožnost više od tisuću obožavatelja, a ipak sam nemoćan promijeniti srce najmanjih među njima. Međutim, ovaj se Mladić pokazao sposobnim preobraziti, kroz eliksir Svoje ljubavi, duše najnižih među Svojim bližnjima. Na tisuću ljudi poput mene On je, bez pomoći i sam, izvršio takav utjecaj da su, čak i ne dosegovši Njegovu prisutnost, odbacili svoje vlastite želje i strastveno se držali Njegove volje. Potpuno svjesni neprimjerenosti žrtve koju su ponudili, oni žude položiti svoje živote Njega radi, u nadi da će ovaj daljnji dokaz njihove odanosti biti vrijedan spomena na Njegovom Dvoru.’

‘Mrsko mi je’, primijetio je Amír-Nizám, ‘bilo da su tvoje riječi od Boga ili ne, izreći smrtnu presudu onomu koji ima tako uzvišen položaj.’ ‘Zašto oklijevati?’ uzviknula je nestrpljiva žrtva. ‘Niste li svjesni da sva imena silaze s Neba? Onaj čije je ime ‘Alí, na čijem putu polažem svoj život, od pamtivijeka je upisao moje ime, Qurbán-‘Alí, u svitak Njegovih izabranih mučenika. Ovo je doista dan na koji slavim Qurbán festival, dan na koji ću zapečatiti svojom krvlju svoju vjeru u Njegovu Stvar. Ne oklijevajte, stoga, i budite uvjereni da vas nikada neću kriviti za vaš čin. Što mi prije odrubiš glavu, veća će biti moja zahvalnost tebi.’ ‘Odvedi ga s ovog mjesta!’ povikne Amír. ‘Još jedan trenutak i ovaj derviš bacit će svoju čaroliju na mene!’ ‘Ti si dokaz protiv te magije’, odgovorio je Mírzá Qurbán-‘Alí, ‘koja može zarobiti samo one čista srca. Ti i tebi slični nikada ne možete shvatiti očaravajuću moć Božanskog eliksira koji, brzo kao treptaj oka, preobražava ljudske duše.’

Ogorčen odgovorom, Amir-Nizám je ustao sa svog sjedala i, dok mu se cijelo tijelo treslo od ljutnje, uzviknuo: ‘Ništa osim oštrice mača ne može utišati glas ovih obmanutih ljudi!’ ‘Nema potrebe’, rekao je krvnicima koji su bili uz njega, ‘da mi dovedu još članova ove omražene sekte. Riječi su nemoćne da prevladaju njihovu nepokolebljivu tvrdoglavost. Koga god možete navesti da se odrekne svoje vjere, oslobodite ga; što se tiče ostalih, odrubite im glave.’

Dok se približavao mjestu svoje smrti, Mírzá Qurbán-‘Alí, opijen mogućnošću približavanja ponovnog susreta sa svojim Ljubljenim, stao je izražavati radosno likovanje. ‘Požuri me ubiti’, zavapio je s očaranim ushitom, ‘jer ćeš mi kroz ovu smrt ponuditi kalež vječnoga života. Iako ćeš sada ugasiti moj usahli dah, moj će me Ljubljeni nagraditi bezbrojnim životima; životima kakve nijedno smrtno srce ne može zamisliti!’ ‘Poslušajte moje riječi, vi koji tvrdite da ste sljedbenici Apostola Božjega’, preklinjao je, dok je okretao pogled prema gledateljima. ‘Muḥammad, Danica Božanskog vodstva, koja se u prošlom dobu uzdigla iznad obzorja Hijáza, danas je, u osobi ‘Alí-Muḥammada, ponovno uskrsnula iz Osvita Shíráza, izlijevajući isti sjaj i dajući istu toplinu. Ruža je ruža u kojem god vrtu, i u koje god vrijeme ona cvjeta.’ Vidjevši sa svih strana kako su ljudi gluhi na njegov poziv, glasno je povikao: ‘O, izopačenosti ovog naraštaja! Kako ste nemarni za miris koji je ta neprolazna Ruža izlila! Iako mi se duša prelijeva ushitom, ja, nažalost, ne mogu naći nijedno srce da podijeli sa mnom njezin čar, niti um da shvati njezinu slavu.’

Pri pogledu na tijelo Hájí Mírzá Siyyid ‘Alíja, obezglavljeno i krvavo pred njegovim nogama, njegovo grozničavo uzbuđenje poraslo je na najvišu razinu. ‘Pozdravite,’ povikao je dok se bacao na nju, ‘pozdravite dan uzajamne radosti, dan našeg ponovnog sjedinjenja s našim

Ljubljenim!’ ‘Pridi’, zavapio je krvniku, dok je držao tijelo u naručju, ‘i zadaj svoj udarac, jer se moj vjerni drug ne želi osloboditi iz mog zagrljaja, i poziva me da zajedno s njim požurim na dvor Najljubljenijega.’ Udarac krvnika odmah mu je pao na potiljak. Nekoliko trenutaka kasnije, duša tog velikog čovjeka je preminula. Taj okrutni udarac izazvao je kod promatrača osjećaje pomiješane gnušanja i suosjećanja. Povici tuge i jadikovke uzdizali su se iz srca mnoštva i izazvali uznemirenost koja je podsjećala na izljeve tuge s kojima stanovništvo svake godine pozdravlja dan ‘Áshúrâ.

3. Zatim je došao red na Mullâ Ismâ’îl-i-Qumîja, koji je bio rodom iz Farâhána. U svojoj ranoj mladosti oputovao je u Karbilu u potrazi za Istinom koju je marljivo nastojao otkriti. Povezao se sa svim vodećim mullama Najafa i Karbile, sjedio je do nogu Siyyida Kázima i od njega stekao znanje i razumijevanje koje mu je omogućilo, nekoliko godina kasnije kad je bio u Shírâzu, da prepozna Bábovu Objavu. Isticao se upornošću svoje vjere i žarom svoje odanosti. Čim je Bábov nalog, upućen Njegovim sljedbenicima da pohitaju u Khurásân, stigao do njega, on je oduševljeno odgovorio, pridružio se drugovima koji su nastavili prema Badashtu, i tamo primio nadimak Sirru’l-Vujúd. Dok je bio u njihovu društvu, njegovo je razumijevanje Stvari postajalo sve dublje, a njegova se revnost za njezino promicanje u skladu s tim povećavala. Postao je samo utjelovljenje odvojenosti i osjećao se sve nestrpljivijim da na prikladan način pokaže duh kojim ga je nadahnjivala njegova vjera. U izlaganju značenja stihova Qur’ána i tradicija Islama, on je pokazao uvid koji bi malo tko mogao nadmašiti, a rječitost kojom je iznosio te istine zadobila je divljenje njegovih kolega učenika. U danima kad je tvrđava Tabarsí postala središte okupljanja Bábovih učenika, on je čamio neutješan na bolesničkoj postelji, nesposoban pružiti svoju pomoć i odigrati svoju ulogu u njezinoj obrani. Čim se oporavio, otkrivši da je ta nezaboravna opsada završila pokoljem njegovih suučenika, ustao je, s dodatnom odlučnošću, kako bi svojim samopožrtvovnim naporima nadoknadio gubitak koji je Stvar pretrpjela. Ta ga je odlučnost na kraju odvela na polje mučeništva i osvojila mu njegovu krunu.

Odveden na gubilište i čekajući trenutak svog pogubljenja, okrenuo je pogled prema onim dvojnim mučenicima koji su mu prethodili i koji su još uvijek ležali isprepleteni u međusobnom zagrljaju. ‘Bravo, ljubljene drugovi!’ plakao je dok je upirao pogled u njihove krvave glave. ‘Pretvorili ste Teheran u raj! Volio bih da sam vam prethodio!’ Izvukavši iz džepa novčić, koji je predao krvniku, molio ga je da mu kupi nešto čime bi mogao zasladiti usta. Uzeo je nešto od toga i dao mu ostatak, rekavši: ‘Oprostio sam ti tvoj čin; pridi i zadaj svoj udarac. Trideset godina čeznuo sam da svjedočim ovom blagoslovljenom danu i bojao sam se da ne bih ovu neispunjenu želju ponio sa sobom u grob.’ ‘Primi me, o, moj Bože’, zavapio je, dok je okrenuo oči prema nebu, ‘iako sam nedostojan, i udostoji se upisati moje ime na svitak onih besmrtnika koji su položili svoje živote na oltar žrtve.’ Još je uvijek izvodio svoje pobožnosti kad je krvnik, na njegov zahtjev, iznenada prekinuo njegovu molitvu.

4. Tek što je izdahnuo, kad je Siyyid Ĥusayn-i-Turshízí, mujtahid, izveden po redu na gubilište. Bio je rodom iz Turshíza, sela u Khurásánu, i bio je vrlo cijenjen zbog svoje pobožnosti i čestita ponašanja. Studirao je nekoliko godina u Najafu, a njegovi su ga kolege mujtahidi angažirali da nastavi u Khurásân i tamo širi načela kojima su ga učili. Kad je stigao

u Kázimayn, upoznao je Hájí Muḥammad-Taqíy-i-Kirmánija, svojeg starog poznanika, koji je bio jedan od najistaknutijih trgovaca iz Kirmána i koji je otvorio podružnicu svojeg poslovanja u Khurásánu. Dok je bio na putu za Perziju, odlučio ga je pratiti. Taj Hájí Muḥammad-Taqí bio je blizak prijatelj Hájí Mírzá Siyyid ‘Alíja, Bábovog ujaka, preko kojega se 1264. godine A.H. obratio na Stvar, dok se pripremao napustiti Shírázna hodočašću u Karbilu. Kad je obaviješten o predviđenom putovanju Hájí Mírzá Siyyid ‘Alíja u Chihríq u svrhu posjeta Bábu, izrazio je svoju žarku želju da ga prati. Hájí Mírzá Siyyid ‘Alí mu je savjetovao da izvrši svoju prvotnu nakanu i nastavi prema Karbili i tamo čeka njegovo pismo, koje će ga obavijestiti bi li bilo poželjno da mu se pridruži. Iz Chihríqa, Hájí Mírzá Siyyid ‘Alíju je naređeno da ode u Teheran, u nadi da će nakon kratkog boravka u glavnom gradu moći obnoviti svoj posjet svojem Nećaku. Dok je bio u Chihríqu, izrazio je svoje oklijevanje da se vrati u Shíráz, budući da više nije mogao podnijeti sve veću bahatost njegovih stanovnika. Po dolasku u Teheran, zatražio je da mu se pridruži Hájí Muḥammad-Taqí. Siyyid Husayn ga je pratio iz Bagdada u glavni grad i preko njega se preobratio u vjeru.

Dok se suočavao s mnoštvom koje se okupilo oko njega kako bi svjedočilo njegovu mučeništvu, Siyyid Husayn podigao je svoj glas i rekao: ‘Čujte me, o, sljedbenici Isláma! Moje ime je Husayn, i ja sam potomak Siyyidu’sh-Shuhadá, koji je također nosio to ime. Mujtahidi svetih gradova Najafa i Karbile jednoglasno su posvjedočili o mom položaju ovlaštenog izlagača zakona i učenja njihove vjere. Tek sam nedavno čuo ime Siyyid-i-Báb. Moje ovladavanje zamršenošću islamskih učenja omogućilo mi je da cijenim vrijednost Poruke koju je donio Siyyid-i-Báb. Uvjeren sam da bih se, da sam zanijekao Istinu koju je On objavio, upravo tim činom odrekao svoje odanosti svakoj Objavi koja joj je prethodila. Pozivam svakoga od vas da pozove mulle i mujtahide ovog grada i sazove skup, na kojem ću se poduzeti u njihovoj prisutnosti utvrditi istinu ove Stvari. Neka onda prosude jesam li u stanju dokazati valjanost tvrdnji koje je iznio Báb. Ako budu zadovoljni dokazima koje ću iznijeti u prilog mom argumentu, neka se okane prolijevanja krvi nevinih; a ako ne uspijem, neka me kazne kako zaslužujem.’ Te su mu riječi jedva sišle s usana kad je časnik u službi Amír-Nizáma oholo intervenirao: ‘Nosim sa sobom tvoj smrtni nalog koji je potpisalo i zapečatilo sedam priznatih mujtahida Teherana, koji su te svojom rukom proglasili nevjernikom. Ja ću osobno odgovarati Bogu na Sudnji dan za tvoju krv i prenijet ću odgovornost na one vođe u čiju smo prosudbu zamoljeni pouzdati se i čijim smo se odlukama bili prisiljeni podvrgnuti.’ Tim je riječima izvukao svoj bodež i ubo ga takvom snagom da je odmah pao mrtav pred njegove noge.

5. Ubrzo nakon toga, Hájí Muḥammad-Taqíy-i-Kirmání je odveden na mjesto pogubljenja. Grozota prizora koji je vidio izazvala je njegovo silno gnušanje. ‘Priđi, ti bijedni i bezdušni tiranine’, poviknuo je dok se okrenuo svojem progonitelju, ‘i požuri da me ubiješ, jer sam nestrljiv da se pridružim svojem voljenom Husaynu. Živjeti nakon njega je muka koju ne mogu podnijeti.’

6. Čim je Hájí Muḥammad-Taqí izgovorio ove riječi, Siyyid Murtađá, koji je bio jedan od istaknutih trgovaca u Zanjánu, požurio je preuzeti prednost nad svojim drugovima. Bacio se preko tijela Hájí Muḥammad-Taqíja i molio da, budući da je siyyid, njegovo mučeništvo bude zaslužnije u Božjim očima nego ono Hájí Muḥammad-Taqíja. Dok je krvnik vadio svoj mač

iz korica, Siyyid Murtađá je prizvao u sjećanje svojeg brata mučenika, koji se borio rame uz rame s Mullá Husaynom; i takve su bile njegove riječi da su se promatrači divili nepopustljivoj ustrajnosti vjere kojom je bio nadahnut.

7. Usred nemira koji su izazvale uznemirujuće riječi Siyyida Murtađá, Muḥammad-Husayn-i-Marághi'í požurio je naprijed i molio da mu se dopusti da bude pogubljen netom prije nego što njegovi drugovi budu pogubljeni mačem. Čim su mu oči pale na tijelo Hájí Mullá Ismá'íl-i-Qumíja, prema kojem je gajio duboku naklonost, impulzivno se bacio na njega i, držeći ga u svojem zagrljaju, uzviknuo: 'Nikada neću pristati da se odvojim od svojeg silno ljubljenog prijatelja, u kojeg sam polagao krajnje povjerenje i od kojeg sam primio toliko dokaza iskrene i duboke ljubavi!'

Njihova želja da prethode jedni drugima u polaganju svojih života za svoju vjeru zapanjila je mnoštvo koje se pitalo koji će od njih trojice biti prije pogubljen od svojih drugova. Molili su s takvim žarom da im je na kraju odrubljena glava, svoj trojici, u jednom te istom trenutku.

Tako velika vjera, takvi dokazi neobuzdane okrutnosti, ljudsko oko rijetko je vidjelo. Malo ih je bilo, ali kad se prisjetimo okolnosti njihova mučeništva, prisiljeni smo priznati nevjerojatan karakter one sile koja bi mogla izazvati tako rijedak duh samopožrtvovnosti. Kad se sjetimo uzvišenog položaja koji su te žrtve zauzele, kad promatramo stupanj njihova odricanja i vitalnost njihove vjere, kad se prisjetimo pritiska koji je bio izvršen s utjecajnih strana kako bi se spriječila opasnost kojom su bili ugroženi njihovi životi, prije svega kad u našim umovima zamislimo duh koji je prkosio zvjerstvima kojima se bezdušni neprijatelj toliko ponizio nanoseći ih, prisiljeni smo gledati na tu epizodu kao na jednu od najtragičnijih pojava u ljetopisima ove Stvari."¹⁴

ODJELJAK 10

Još jedan moćan oblik umjetnosti je drama. Dramske produkcije mogu biti grandiozne, s razrađenim prizorima, kostimima i rekvizitima. Naravno, ne razmišljamo o dramu u tako složenom smislu. To ne znači da se trebamo potpuno udaljiti od dodataka; ponekad mala gesta, poput stavljanja šešira, može povećati dramatičnu vrijednost aktivnosti. Ali čak i najosnovnija uporaba drame može imati duboke učinke. Jer, osim što je vrijedna kao umjetnički oblik, važan je pedagoški alat. Kroz nju, osoba se može vidjeti u zamišljenim situacijama te nesvjesno ispitati vlastito ponašanje i navike.

Doista, kako djeca napreduju kroz program za njihovo duhovno obrazovanje, lekcije se oslanjaju na ovaj alat u njegovanju onih navika i obrazaca ponašanja koji su izraz duhovnih kvaliteta koje nastoje razviti, a učiteljima se pružaju odgovarajući scenariji u tu svrhu. Ali učitelji su upozoreni u višim razredima, kada dođu do povijesti vjere, da pristupaju ovom pitanju s velikom pažnjom. Osvrću se na sljedeće smjernice, koje se jednako primjenjuju na sve faze obrazovnog procesa i šire na umjetničke aktivnosti općenito. Prvi je odlomak iz pisma napisanoga u ime Shoghi Effendija:

„Što se tiče tvog pitanja je li preporučljivo dramski prikazivati epizode iz Bahá'í povijesti: Čuvar bi sigurno odobravao, čak i ohrabrivao da se prijatelji uključe u takve literarne pothvate, koji, bez sumnje, mogu biti silno korisni za poučavanje. Ono što on želi da vjernici izbjegavaju jest dramski prikazivati osobe Bába, Bahá'u'lláha i 'Abdu'l-Baháa, odnosno tretirati ih kao dramska lica, likove koji se pojavljuju na pozornici. Kao što je već bilo istaknuto, on smatra kako bi to bilo izuzetno nepoštovanje. Sama činjenica da se oni pojave na sceni predstavlja čin neuljudnosti koji se ni na koji način ne može pomiriti s njihovim krajnje visokim položajem. Njihovu poruku, ili doslovne riječi, radije neka iznose i predaju njihovi učenici koji se pojavljuju na pozornici.”¹⁵

Sljedeći citat iz pisma napisanog u ime Univerzalne kuće pravde nadalje razrađuje ovu ideju:

„Zabrana prikazivanja Objavitelja Božjih na slikama i crtežima ili u dramskim predstavama vrijedi za sve Objavitelje Božje. Naravno, postoje sjajna i veličanstvena umjetnička djela iz prošlih dispensacija, od kojih mnoga prikazuju Objavitelje Božje u duhu poštovanja i ljubavi. Međutim, u ovoj dispensaciji veći stupanj zrelosti čovječanstva i veća svjesnost o odnosu između Vrhovnog Objavitelja i Njegovih slugu omogućuju nam da shvatimo kako nije moguće prikazivati, u bilo kojem ljudskom obliku, bilo slikom, skulpturom ili dramskim prikazom, Osobu Božjeg Objavitelja. Iznoseći tu Bahá'í zabranu, ljubljani Čuvar je istaknuo tu nemogućnost.”¹⁶

A izvadak u nastavku iz pisma koje je napisala Kuća pravde nudi dodatne smjernice.

„... pomno proučavanje pisama ljubljenoga Čuvara potpuno jasno pokazuje da nije dopustivo ni na koji način na pozornici prikazivati lik Objavitelja Božjega, čak niti Gospodara...

„Uporabu svjetla, bilo snažna intenziteta ili različitih boja, morate pažljivo razmotriti. Ako uporaba svjetla na bilo koji način nagovještava personifikaciju Objavitelja Božjega, ne smije se koristiti, ali ako se to može učiniti bez davanja utiska na bilo koji način da je Prorok predstavljen ili personificiran, nema zapreke uporabi svjetla.”¹⁷

U tom smislu, iako se neke epizode iz ranih dana vjere mogu izložiti ponovnom oživljavanju, to bi trebalo učiniti s oprezom. U slučaju određenih epizoda, na primjer, može se pokazati mogućim da jedna osoba preuzme ulogu pripovjedača, pružajući strukturu za niz događaja i zaustavljajući se u odgovarajućim trenucima kako bi omogućila drugima da donesu odabrane dijelove. Danas s članovima svoje skupine odaberite jednu epizodu iz rane povijesti vjere, a zatim odlučite koje dijelove priče treba ispričati i koji se mogu provesti. Raspravite u kojem bi trenutku u proučavanju glavnog slijeda bilo korisno da se skupini mladih pomogne u stvaranju takve dramske predstave.

Dramske aktivnosti, naravno, ne moraju biti ograničene na rekonstrukcije povijesti. Kao što je ranije spomenuto, jednostavni oblici drame mogu djelovati kao alat za poboljšanje iskustva poučavanja i učenja. Međutim, da bi takav alat bio učinkovit, potrebno je da duh prijateljstva punog ljubavi, oslobođen lakomislenosti i ismijavanja, prožme atmosferu u kojoj skupina proučava i promišlja, bilo da se radi o grupi za proučavanje, kampanji instituta ili kampu. Kada je potrebna duhovna disciplina prisutna među svojim članovima, oni koji su željni i talentirani mogu stvoriti i odglumiti jednostavne skečeve i igre uloga koje daju konkretan izraz nekim od koncepata i duhovnih načela koje proučavaju na tečajevima instituta. Razmislite o prvoj cjelini Knjige 1 i razgovarajte o tome koje bi ideje i duhovni koncepti mogli biti ojačani skečevima i igranjem uloga. Kako biste osigurali da se ova aktivnost provodi grazioznošću i ljepotom te bez lakomislenosti i nedostatka poštovanja prema ljudskom plemstvu koje je nažalost došlo do omalovažavanja ovog oblika umjetnosti?

Bit će prilika kada će članovi grupe za proučavanje htjeti uključiti dramsku prezentaciju u program koji organiziraju za publiku. Jedna takva prigoda je proslava koja se često održava po završetku tečaja, na koju su obično pozvane obitelji i prijatelji sudionika. Ovu praksu prati i skupina mlade mladeži kada završe proučavanje teksta. Na događajima poput ovih, članovi ne bi samo napravili dramske prezentacije, već bi i recitali poeziju, držali govore, pričali priče i izvodili glazbu.

ODJELJAK 11

Umjetničko izražavanje obuhvaća ogromno područje ljudskog nastojanja koje se naziva obrtništvom. Ovdje se mnoštvo materijala – kao što su koža, vuna, pamuk, svila, kamen, glina, staklo, metal, drvo, vosak, slama, suho cvijeće – na bezbroj načina pretvaraju vještim rukama u predmete, praktične i ne, ukroćujući inherentne kvalitete materijala kako bi stvorili ljepotu. Popis obrtništava doista je dugačak. Među najpoznatijima su tkanje, vezenje, pravljenje goblena, pletenje, kukičanje, šivanje, bojenje, keramika, lončarstvo, izrada nakita, obrada kože, tkanje košara, rezbarenje, obrada drva, izrada okvira, izrada svijeća, izrada lutaka, izrada igračaka, izrada grafika, čipkanje i prošivanje. Trebali biste moći dodati još na popis. Nakon toga razgovarajte sa svojom skupinom o tome koja je ruketvorina najistaknutija u vašoj regiji.

Ako ste služili kao animator skupine mlade mladeži, vjerojatno imate neko iskustvo u pomaganju da nauče o nekoliko lokalnih obrtništava. Kako biste mogli učinkovito uvesti izradu obrtništva u obrazovni proces za mlade i starije odrasle osobe, zahtijeva pažljivo promišljanje. Bit će nužno za vas da uzmete u obzir okolnosti članova svake skupine i njihove talente, dostupnost resursa i tako dalje. Nadalje, osim ako niste vješti u jednoj ili više obrtništva, morat ćete pronaći nekoga s potrebnim znanjem da vam pomogne, a možda će biti prilika, posebno tijekom kampa ili intenzivne kampanje, da organizirate nekoliko sesija kako bi sudionici naučili vještine određenog obrtništva. Kako biste lakše promislili o važnosti ovog oblika umjetničkog izražavanja, pročitajte sljedeća dva citata iz Spisa i razgovarajte o njima s ostalim članovima svoje skupine:

„Jedno od Božjih imena je Uobličitelj. On Voli rad rukama. Stoga je bilo koji od Njegovih sluga koji očituje ovu odliku prihvatljiv u očima Ovoga kojemu naniješe zlo. Obrtništvo je knjiga među knjigama božanskih znanosti, i blago među blagima Njegove nebeske mudrosti. To je znanje sa značenjem, jer neke znanosti započinju riječima i završavaju riječima.”¹⁸

„Jedini pravi Bog, uzvišen bio On, voli svjedočiti ruketvorinama visokog umijeća koje proizvode Njegovi miljenici. Blagoslovljen budi, jer ono što je tvoja vještina proizvela došlo je u prisutnost tvojega Gospoda, Prognanika, Kojem naniješe nepravdu. Bilo ugodno Bogu da se svakom od Njegovih prijatelja omogući stjecanje jednog od zanata, i da bude potvrđen u pridržavanju onoga što je naredeno u Knjizi Boga, Sveslavljenoga, Premudroga.”¹⁹

ODJELJAK 12

Nadamo se da su prethodni odjeljci povećali vašu svijest o ulozi umjetničkih nastojanja u obogaćivanju obrazovnog procesa koji se njeguje na lokalnoj razini, kao i u živosti naših kolektivnih napora. Možda ste također shvatili da kada se takvi pothvati, osobito u slučaju obrtništva, u najvećoj mogućoj mjeri oslanjaju na umjetničke tradicije nekog područja, mogu daleko doprijeti do sve većeg uvažavanja bogatstva različitih kultura. U tome ćete se, naravno, prisjetiti točke iznesene u Knjizi 5 koju, kao izraz kulture, umjetnička aktivnost nosi sa sobom vrijednosti. Stoga ćete biti pažljivi da odaberete prikladna umjetnička nastojanja, ona koja ne završavaju nenamjerno nametanjem vrijednosti koje na suptilan način potkopavaju obrazovni proces ili obrasce života u zajednici koje on oblikuje. Takvi obrasci, treba istaknuti, odražavaju vrijednosti nove kulture u nastajanju, nadahnute Bahá'u'lláhovim Otkrivenjem. Pročitajte sljedeći citat iz poruke koju je napisala Univerzalna kuća pravde, koju ste djelomično proučavali u Knjizi 6:

„Potaknuti silama koje se stvaraju unutar i izvan Bahá'í zajednice, narodi svijeta mogu se vidjeti kako se iz različitih smjerova kreću sve bliže jedni drugima, prema onome što će biti svjetska civilizacija tako čudesnih obilježja da bi ih sada bilo uzaludno pokušavati zamisliti. Kako će se to kretanje privlačenja populacija širom svijeta ubrzavati, neki će elementi u svakoj kulturi, koji nisu u skladu s učenjima Vjere, postupno otpadati, dok će se drugi učvrstiti. Isto tako, s vremenom će se razviti novi elementi kulture, kako ljudi, dolazeći iz svake ljudske skupine, nadahnuti Bahá'u'lláhovom Objavom, izražavaju obrasce razmišljanja i djelovanja koje začinju Njegova učenja, djelomično kroz umjetnička i literarna djela. S takvim razmišljanjem na umu, pozdravljamo odluku Ruhi instituta pri osmišljavanju svojih tečajeva, da prepusti prijateljima lokalno bavljenje pitanjima vezanim za umjetničko djelovanje.” Ono što tražimo u ovoj fazi, dakle, kada se energija treba uložiti u proširenje dječjih satova i skupina mlade mladeži, jest dopustiti da se umnožavanje dopunskih stavki u tu svrhu događa prirodno, kako izdanak procesa izgradnje zajednice koji hvata zamah u selima i susjedstvima. Čeznemo vidjeti, na primjer, pojavu zadivljujućih pjesama iz svih dijelova svijeta, na svakom jeziku, koje će utisnuti u svijest mladih duboke koncepte sadržane u Bahá'í učenjima. Ipak, takav procvat stvaralačke misli neće se izvršiti, ako prijatelji upadnu, iako nenamjerno, u obrasce koji prevladavaju u svijetu a koji dopuštaju onima koji imaju financijska sredstva nametanje drugima svoje kulturne perspektive, preplavljujući ih agresivnom promocijom svojih materijala i proizvoda. Nadalje, potrebno je uložiti svaki napor da se duhovno obrazovanje zaštititi od pogibelji komercijalizacije.”²⁰

Kultura će, dakle, biti jedna od vaših stalnih briga. Morat ćete biti na oprezu, ako se želite oduprijeti utjecaju materijalističke kulture koja napada život čovječanstva, i htjet ćete se pobrinuti da barem neki od umjetničkih izraza koje odaberete predstavljaju bogatstvo kulture vašeg naroda, oslanjajući se na tradicionalne metode i instrumente, ali s novim duhovnim i moralnim sadržajem nadahnutim vjerom. Ovo bi onda mogla biti dobra prilika da odvojite trenutak za razmišljanje o umjetničkoj baštini svog naroda. Odgovorite na sljedeća pitanja i napišite kratak odlomak o ovoj temi:

BIBLIOGRAFIJA

1. Iz poruke koju je 30. prosinca 2021. Univerzalna kuće pravde uputila Konferenciji Kontinentalnih odbora Savjetnika, objavljene u *The Nine Year Plan, 2022-2031: Messages of the Universal House of Justice* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2022.), br. 6.12, str. 50.
2. ‘Abdu’l-Bahá, u zbirci *The Importance of the Arts in Promoting the Faith: Extracts from the Bahá’í Writings*, koju je priredio Odjel za istraživanje Univerzalne kuće pravde (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020.), br. 23, str. 20.
3. Ibid., br. 24, str. 20.
4. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2010., tisak 2015.), br. 175.1, str. 282.
5. Iz govora koji je održan 18. lipnja 1912., objavljenog u *The Promulgation of Universal Peace* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 2012.), p. 2, str. 287.
6. Bahá’u’lláh, u *The Kitáb-i-Aqdas: The Most Holy Book* (Wilmette: Bahá’í Publishing, 1993., tisak 2021.), p. 51, str. 41.
7. *Selections from the Writings of ‘Abdu’l-Bahá*, br. 74.1, str. 159.
8. ‘Abdu’l-Bahá, u zbirci *Music: Extracts from the Bahá’í Writings*, koju je priredio Odjel za istraživanje Univerzalne kuće pravde (Ingleside: Bahá’í Publications Australia, 2020.), br. 15.8, str. 17.
9. ‘Abdu’l-Bahá, u *The Importance of the Arts in Promoting the Faith*, br. 10, str. 12-13.
10. ‘Abdu’l-Bahá, u *Music*, br. 14.1, str. 14.
11. Ibid., br. 14.2, str. 15.
12. Postskriptum kojeg je Shoghi Effendi rukom napisao na pismu koje je 17. studenog 1932. u njegovo ime upućeno jednom pojedincu.
13. Iz pisma koje je 8. lipnja 1933. u ime Shoghi Effendija upućeno pojedincu.
14. *The Dawn-Breakers: Nabil’s Narrative of the Early Days of the Bahá’í Revelation* (Wilmette: Bahá’í Publishing Trust, 1932., tisak 2021.), str. 446-58.
15. Iz pisma koje je 25. srpnja 1936. u ime Shoghi Effendija upućeno pojedincu, u *The Importance of the Arts in Promoting the Faith*, br. 35, str. 28.

16. Iz pisma koje je 9. ožujka 1977. u ime Univerzalne kuće pravde upućeno pojedincu, *ibid.*, br. 49, str. 36-37.
17. Iz pisma koje je 12. kolovoza 1975. Univerzalna kuća pravde uputila pojedincu, u zbirci „Portrayal of the Central Figures of the Faith: A Compilation of Extracts from Letters Written on Behalf of Shoghi Effendi and the Universal House of Justice”, koju je priredio Odjel za istraživanje Univerzalne kuće pravde, br. 6; također djelomično citirano u *Lights of Guidance: A Bahá'í Reference File* (New Delhi: Bahá'í Publishing Trust, 1988., tisak 2016.), br. 343, str. 99.
18. Bahá'u'lláh, u zbirci „Extracts from the Writings concerning Arts and Crafts”, objavljenoj u *The Compilation of Compilations* (Maryborough: Bahá'í Publications Australia, 1991.), sv. 1, br. 2, str. 1.
19. *Ibid.*, br. 4, str. 1.
20. Iz poruke koju je 12. prosinca 2011. Univerzalna kuća pravde uputila svim Nacionalnim duhovnim vijećima, objavljene u *Framework for Action: Selected Messages of the Universal House of Justice and Supplementary Material, 2006-2016* (West Palm Beach: Palabra Publications, 2017.), br. 20.19, str. 136-37.